

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

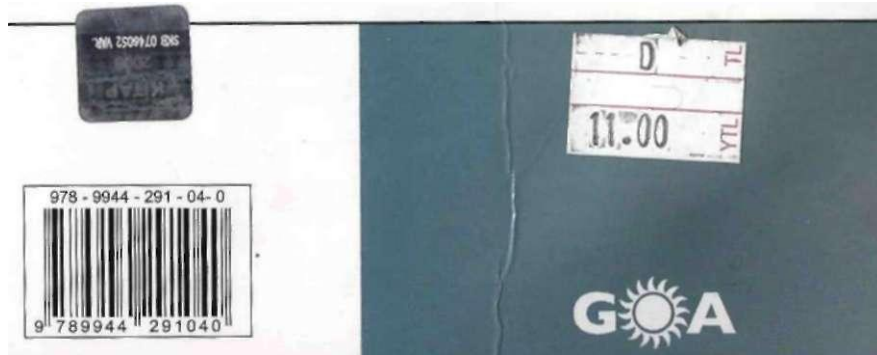
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TANRI NE İSTER?

İNSANLIĞIN
EN BÜYÜK SORUSUNA YANIT

Neale Donald WALSCH

En son ne zaman tehlikeli
bir kitap okudunuz?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dikkatli olun.
Bu tehlikeli bir kitaptır.
Sorabileceğiniz en önemli
soruyu ürkütücü bir
tazelikle keşfeder ve
hayal edebileceğiniz
en sıra dışı cevabı, nefes
kesici bir cesaretle sunar.

Bu cevap ilahiyat
açısından o kadar
devrimci ve ruhsal açıdan
o kadar yetkindir ki,
insanlığın tarihinin
gidişatını değiştirebilir.
Eğer kabul görürse,
kesinlikle sizin hayatınızı
da değiştirecektir.
Dünyada bu sonuçların
ortaya çıkmasını
istemeyen, gücü ellerinde
tutan ve güçlü
konumlarda bulunan
kişiler ve kurumlar, bu
kitabı elinizden hemen
bırakmanızı tercih
ederler.

Bu size kalmış!

Tanrı Ne İster?

NEALE DONALD **WALSCH**

Telif Hakkı © 2005 Neale Donald Walsch

© 2007 GOA Basım Yayın ve Tanıtım Hiz. San. Tic. Ltd. Şti.

Orijinal yayımcı **Atria Books/Simon & Schuster, Inc.** işbirliği ile **basılmıştır.**

Kitabın orijinal ismi **WHAT GOD WANTS** olup tüm yayın hakları

Türkiye'de **GOA Yayınları'na** aittir.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında

yayıncının **izni olmaksızın** hiçbir yolla **çoğaltılamaz.**

Türkçeye Çeviren : **Tülin Penso**

Redaktör : **Dafne Kısakürek**

Düzeltili : **Fulya Tükel**

Yayma Hazırlayan : **İşıl Ölmez**

Kapak Tasarım : **Sevgi Aslan**

Bu kitap GOA Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri tarafından hazırlanmış ve

Kitap **Matbaası'nda** basılmıştır.

Davutpaşa Cad. **Emintaş** Kazım **Dincol** San. **Sit.**

No: 81/21 **Topkapı-İstanbul** 0212 501 46 36

GOA Basım Yayın ve Tanıtım Hiz. San. Tic. Ltd. **Şti.**

Vişnezade Camii Sk. Efe Apt. No:6/14 **Maçka/İSTANBUL**

Tel: (0212) 261 76 76 info@goa.com.tr www.goa.com.tr

Tanrı Ne İster?

1

Bu kitabın içindekilere çok az insan **inanabilecek**.

En azından, başlangıçta.

Bu durum, kitabı, tüm zamanların en inanılmaz **kitapla-**
rından biri yapacaktır.

Neale Donald Walsch

2

Bu kitap insanlık tarihindeki en önemli soruyu cevaplıyor.

Tanrı Ne İster?

Birçokları için bu sorunun cevabı korkutucu olacaktır,

Tamamen korkup şaşırmayacaklar için bile cevap, önemli ölçüde farklı olacaktır. İnsanların Tanrı hakkında duymaya alıştıkları şeylerle uzaktan yakından ilgisi olmayacaktır.

İnsanlığın Tanrı hakkındaki fikirleri, yaşam ve insanlar hakkındaki fikirlerinin temelini oluşturur. Tanrı hakkındaki çarpıcı şekilde farklı fikirler, yaşam ve insanlar hakkındaki fikirleri de önemli ölçüde değiştirecektir. Dünyanın bugün faydasını göreceği bir şey varsa, o da budur.

Bugün küresel bir kültürel savaşın eşiğinde duruyoruz. Yaygın ateşi başladı bile. İmkânsız saydığımız 3. Dünya Savaşı her an başlayabilir.

İnsanlığın ilerleme yönüne bakıldığında, bu büyük çarpışma kaçınılmaz gibi görünebilir. Ancak kaçınılmaz değildir. Bunu durdurabilecek çok güçlü bir şey vardır: *Tanrı hakkında önemli ölçüde farklı fikirler, hayat ve insanlar hakkında önemli ölçüde farklı fikirler.*

Bu fikirler, eğer kabul edilip uygulanırlarsa, bambaşka yaşam şekilleri ve varoluş biçimlerine yol açacaktır. Değerler değişecektir. Öncelikler değişecektir. Güç yapılan ve gücü ellerinde tutanlar değişecektir.

Gücü elinde tutanların bazıları, bu değişimin gerçekleşmesini istemiyorlar.

6

Tanrı Ne İster?

Bu teşhis, bu kitabı tüm zamanların en önemli kitapların dan biri yapmanın yanı sıra, en tehlikelilerinden biri de yapabilir.

Neale Donald Walsch

3

En son ne zaman tehlikeli bir kitap okudunuz?

Bu kitabı çok kısa sürede bitireceksiniz. İnce bir kitap. Yani, sadece tehlikeli olmakla kalmıyor, çabuk da okunuyor.

Hızlı ve tehlikeli. Bu genelde büyüleyici bir birleşimdir. Hatta biraz heyecanlı bile olabilir. Tehlike ve heyecan, maddenin bir paranın iki yüzü gibidir. Hangisini deneyimlediğiniz, bir şeyin *üzerine* doğru gitmenize ya da o şeyden *uzaklaşmanıza* bağlıdır.

Değişim söz konusu olduğunda siz hangi tarafa doğru gidiyorsunuz? Her şeyin olduğu gibi kalmasını mı, yoksa değişmesini mi istiyorsunuz?

Her şeyin olduğu gibi kalmasını istiyorsanız, bu kitabı çok tehlikeli bulabilirsiniz. Eğer her şeyin değişmesi için sabırsızlanıyorsanız, bu kitabı oldukça ilginç bulabilirsiniz. Hangisini istiyorsunuz?

Şöyle **diyebilirsiniz**: "Bu neden söz ettiğimize bağlı olarak değişir. Benim hayatımdan mı söz ediyoruz? İşimden mi? Evliliğimden mi? İlişkilerimden mi? Sağlığımdan mı? Yoksa ülkemden mi bahsediyoruz? Dünya genelinden mi? Uluslararası politikadan mı? İnsanlığın yüzleştiği küresel sorunlardan mı?"

İzin verin, size bu konuda yardımcı olayım. Hepsinden birden bahsediyoruz. Birinden yada diğerinden değil, tümünden. Çünkü bu kitaptaki bilgi tümünü birden *değiştirebilir*.

8

Tanrı Ne İster?

Değişim önermek tehlikeli bir şeydir, gücü elinde tutanlar için büyük tehdittir. Sıradan insanlar açısından da, bilinmeye götüreceği için tehlikelidir.

ABD'nin eski Başkan Yardımcısı Al Gore, Eylül 2004'te *New Yorker*'la yaptığı görüşmede bunu tam olarak şöyle anlatmıştır:

"Endişe verici değişimler dünyasında, büyük ve karmaşık güçler, bildik ve güvenli yöntemleri tehdit ettiğinde, doğal dürtünüz, en sağlam köklere sahip olan ağacın gövdesine tutunmak, sevgili yaşama sarılmak ve *bunun kurtuluşunuzun kaynağı olmama olasılığını asla sorgulamamaktır.* "

Bu cümlemin son bölümü, (italikler bana aittir) insanlığın Tanrı'ya ve yaşama olan inancının hikâyesini, yedi kelimeyle anlatır. Bay Gore, bir sonraki cümlesiyle bunu onaylamaktadır: "Ve en derin kökler, geçmişe uzanan felsefi ve dini geleneklerdir."

Al Gore'un görüşü bizi şiddetli bir sorgulamayla karşı karşıya bırakır: *İleriye* doğru gidilecek yol, *geriye* giderek mi bulunur?

Cevap, hayırdır.

Eski başkan yardımcısının belirttiği gibi, felsefi ve dini geleneklerimizin, kurtuluşumuzun kaynağı olmama olasılığım tehditkâr bulduğumuzdan, hiç sorgulamazken; asıl büyük tehdidin, bu gelenekleri sorgulamamanın kendisinde yattığı zamanlara gelmiş olabilir miyiz?

Cevap, evettir. *Şimdi o zamanlardan birinin içinde bulunuyoruz.*

Bugün, dünyadaki en büyük tehlike, soru sonnak yerine, cevaplan bildiğimizi varsaymamız; değişimi davet etmek yerine, değişimden kaçma eğilimi göstermemiz; Tamı ve yaşam hakkında, çarpıcı şekilde farklı olan yeni fikirler edinmek yerine, eskilerine takılı kalmamızdır.

Neale Donald Walsch

Eğer bu eski fikirlerden bazılarını kucaklamaya devam edersek, insan ırkı, **yaşamını**, yirmi birinci yüzyılın ilk yarısına dek **sürdüremeyebilir**. Gidişata bakılırsa, insan ırkı, yaşamını, yüzyılın ilk çeyreğine dek bile sürdüremeyebilir.

Biliyorum, abartılı geliyor.

Ama **değil**.

Günlük gazeteyi elinize alın. CNN'i açın.

Önümüzdeki yıllarda, insan ırkı, evriminde yukarıya doğru büyük bir sıçrama yapabilir, ya da geçmişindeki yanlış anlamaların ağırlığı altında sendeler, tökezler ve en sonunda ezilip kalır.

Bu daha önce de oldu.

Bir türün teknolojik alandaki ilerlemeleri, ahlaki, törel ve ruhani gelişiminin önünde koştugu zaman, olan budur. O zaman, evrenin kibritle oynayan çocuklarla hesaplaşması gerekecektir.

Bu günlerde, kibritle oynayan bu çocuklar, bizleriz.

İnsan ırkı, evriminin çocukluk dönemini yaşamaktadır. Bunda yanlış olan bir şey yoktur. Çocukluk dönemi harika bir dönem olabilir. Fakat aynı zamanda, çok da itina gösterilmesi gereken bir süreçtir.

Çocukluk dönemimizde yaptıklarımıza dikkat edersek, yazar Robert Fulghum'ın önerdiği gibi, karşıdan karşıya geçerken yolun her iki tarafına da dikkatle bakar, paylaşmayı öğrenir, el ele tutuşup birbirimizi önemsersek, koşmak yerine yürürsek, itişmeyi bırakır da, ittiğimiz zaman özür dilersek, pisliklerimizi temizlersek ve kardeşlerimizle kavga etmeyi kesersek, büyüyeceğiz ve göz alıcı bir geleceğimiz olacak.

Ben bunun böyle olacağına **inanıyorum**. Yaratmak üzere olduğumuz geleceğin göz alıcı olacağını düşünüyorum! Fakat aynı zamanda da bambaşka bir şekilde sonuçlanabileceğinin farkındayım. Biliyorum ki, eğer düzgün hareket etmeye başlamazsak, yıkım pekâlâ mümkündür. Bu gerçeği **kabul**

Tanrı Ne İster?

lenmeyi reddetmek küstahça davranmaktır. Küstahlıktan da öte, büyük sorumsuzluktur. Ancak bir çocuğun **böyle** davranmaya hakkı olabilir.

Çoğumuz, insanlığın yok edilemez olduğunu, türümüzün ortadan kalkmasının imkânsız olduğunu ve olumsuzluklardan geri dönüşsüz biçimde etkilenmesinin mümkün olmadığını düşünüyor.

Dünyada, son zamanlarda meydana gelen olaylara baktığımızda, çoğu insanın, inanılmazla inanmaya istekli olduğunu görüyoruz. Bu da akla ilginç bir soru getiriyor: Eğer insanlar inanılmazla inanmak istiyorlarsa, *o halde neden bu kitapta yazanlara inanmasınlar?*

Neale Donald Walsch

4

Birçok kişi bu kitabın içinde yazanlara inanmaya korkacaktır.

řu andan 12.108 kelime soma, çarpıcı şekilde farklı bir fikir sunulacaktır. Bu fikir, kurulu düzene o denli aykırı dűşmektedir ki, bazı űlkelerde, bu kitapta yazılanları yüksek sesle söylerseniz öldürülebilirsiniz.

Öfkeli bir kalabalık tarafından değil.

Hükümet tarafından.

Ülkenin kanunlarına karşı gelmekle suçlanıp ölüme mahkûm edilebilirsiniz. Başka űlkelerde ise, öldürölmezsiniz ama, tenkit edilir, karalanır ve iftiraya uğrarsınız. **Başkalarını** etkileme olasılığınızdan **dolayı**, bulunduğunuz konumdan uzaklaştırılırsınız ve görüşleriniz bir kenara itilir.

Evet, burada yazılanlar, işte bu kadar tehlikelidir.

Açıkça ortaya koymak gerekirse, *Tanrı'nın İstediği* önemsiz bir bilgi değildir. O kadar önemlidir ki, kelimelerin baş harfleri büyük harfle yazılmıştır ve bu terim kitabın içinde geçtikçe, italik olarak yazılacaktır. Bu kelimelerin göze çarpmasını, böylece kendi içlerinde bir anlam ifade etmelerini arzuladım.

Biliyorsunuz, dünya üzerindeki milyonlarca insan, onlara *Tanrı'nın Ne İstediği* hakkında verilen bilgiler doğrultusunda yaşamlarını kurdular ve eğer ki dünyanın bu konuda bundan önce sahip olduğu eski bilgiler doğru değilse, dünyanın başı ciddi şekilde derde girmiş demektir.

Tanrı Ne İster?

5

Dünyanın, bu konuda, bundan önce sahip **olduğu** bilgiler doğru değil.

Dünyanın başı büyük dertte.

Dünyanın başının derde girmesi gerekmezdi. Girdiyse, sebebi, bunu kendisinin seçmiş olmasıdır. Dünya insanları farklı bir seçim yapabilirler.

Kısa bir süre soma da yapacaklarını düşünüyorum. Sanırım, artık dayanma sınırına geldiler. Yeterince vahşet, terör ve cinayete **tanık** oldular. Yeterince ağız dalaşı ve tartışmanın kavgayla sonuçlandığına şahit oldular.

Yaşamlarının yolunda gitmemesinden, ilişkilerinin çökmesinden, kariyerlerinin ufalanıp hayallerinin eriyip **gitme**sinden bıktılar.

Her şeyin bu kadar çok mücadele gerektirmesinden, her yeni günün artan zorluk ve sefaleti beraberinde getinnesinden bıktılar. Durmadan, **usanmadan**, iki adım ileri, bir adım geri, sürekli rüzgâra karşı yürüyen toplumlar, artık yoruldu-
lar.

İnsan ırkının sabrı tükeniyor. Sanının, insanlar artık, "Daha iyi bir yol olmalı," diyorlar. Daha iyi bir yol bulunması gerekliliğine dair görüşümüz, giderek netleşiyor. Geriye sadece, seçim yapmak kalıyor. Artık bir seçim yapmalıyız.

Bazen insanlar, başka seçenekleri *olmadığını*, alışageldikleri şekilde yaşamaya devam etmeleri *gerektiğini* düşünürler. Bu düşüncelerini gerçek sanırlar. Fakat gerçek değildir. Kesinlikle değildir.

İnsanların başka bir seçeneği daha vardır ve bu kitap, size bunu **kamıtlayacaktır**. İnsanlar, nasıl bir hayat yaşayacaklarını seçme hakkına sahiptirler. Yaşadıkları **hayatı** nasıl deneyim-

Tanrı Ne İster?

lemek istediklerini seçme şansları da vardır. Bu kitabın son sayfasına varmadan, seçimlerinizi gerçekleştirmek için ihtiyacınız olan en güçlü araç size verilecek. Şimdilik şu kadarını bilin: Farklı bir dünya yaratacak olanlar, farklı seçimler yapan insanlardır.

Seçim yapacakların bir adım öne çıkma vakti geldi. Öne **çıkamazlarsa**, dünya şimdi gitmekte olduğu yönde gitmeyi sürdürecektir. Bu yön, insanlığın gitmeyi arzu edeceği bir yön değildir. O halde, bu konuda, insanlık ne yapmak istiyor? Şimdi, dünyanın karşısında duran soru, işte budur. Dünyadakiler, gitmek istedikleri yöne dair en üstün fikirlerini şimdi öne sürmezlerse, en düşük seviyedeki basit bir fikir bile doğru varsayılarak kabul görebilir. Şu anda, dünyanın birçok yerindeki bazı insanların akıllarından geçen de budur.

Durumun, böyle olması *gerektiği* için böyle olduğunu söyleyenler var. Dünyamn, Son Zamanlarına geldiğini ve bunun, *Tanrı 'nın İsteddiği* şey olduğunu söylüyorlar.

İnsanlar yine de **kurtarılabılır**, diyorlar. Bazılarının geride kalması gerekmez, tüm insanlar, eğer isterlerse, büyük sıkıntıdan kurtulabilirler. Tek yapmaları gereken, muştulanan İyi Haber keskin olarak kabul etmektir.

Benim size daha **iyi** bir haberim var.

İnsanlar *Tanrı 'nın Ne İstedğini* anlamıyorlar.

Şunu bir düşünün: İnsanlık eğer *Tanrı'nın Ne İstediğini* anlıyorsa ve dünyanın şimdiki durumu, insanlığın elindeki bunca bilgiyle, bugüne kadar yapabildiğinin en iyisiyse, parlak bir gelecek için daha ne kadar umut olabilir?

Eğer Tanrı hakkında bilmemiz gereken tüm önemli bilgilere gerçekten sahipsek, onca öğreti, söylem ve açığa çıkarılan gerçek, insanlığı *bu günlere* getirmişse, iyilik bunun ne-resindedir?

Ancak öğrenebileceğimiz *yeni* bir şey, Tanrı'yı daha iyi anlamamızı sağlayacak farklı bir şey varsa, insanlığın içinde bulunduğu koşulların değişme olasılığı da var demektir. Umut ışığı doğmuş olur. Dünya üzerindeki yaşamlar yok olurken, Öbür Dünya'daki iyi şeyler için ümit beslemekten bahsetmiyorum. Her şey yok olmadan *Önce*, şu anda ve burada, bir şeylerin daha iyi olabileceğine dair içimizde taşıdığımız umuttan söz ediyorum.

Ancak, bu umut, çok önemli bazı sorular sorulup yanıtlanana dek fark edilemez.

İnsanların inatçı olduğu, ilkel içgüdülerinin üstesinden gelmek istemediği, doğru mu? Yoksa, *Tanrı ve Hayat'la ilgili, eksik kalmış veriler, hâlâ anlaşılamadığı için mutlaka öğrenilmesi gereken önemli bilgiler mi var?*

Sorun, bu bilgilerin nasıl algılandığında değil de, bilginin içeriğinde yatıyor olabilir mi?

İnsanlığın, Tanrı ve Hayat anlayışı, "yanlış" değil de, sadece eksik kalmış olabilir mi?

Tanrı Ne İster?

İnsanların Tanrı'yı yeni bir şekilde sorgulayacakları, farklı bir pencereden bakma vakti geldi mi?

Çok uzun zamandır, Tanrı hakkındaki tartışmalar sadece tek bir yönde ilerlemiştir. Tanrı hakkında anlamamız gereken tüm önemli şeyleri anladığımızı söyleyenler, insanlığın sorunlarının Tanrı'yı anlamayanlardan kaynaklanmadığını, ancak anlayışları doğrultusunda hareket etmeyi başaramayanlardan kaynaklandığını öne sürerler.

Bu yaygın bir kavramdır, fakat bir yanlış anlamadır. Tam tersi doğrudur. En büyük sorunlarımızdan birçoğuna, Tanrı'nı anladıkları doğrultuda hareket edenler sebep olmuştur.

Bu kişiler, *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bildiklerini düşünenlerdir.

200 yıllık Haçlı seferlerini ve Engizisyon dehşetini yaratıp dünyayı Hıristiyanlık adına ele geçirmeyi amaçlayanlar, *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bildiklerini düşünenlerdi.

Müslüman ordularına, "her yere yağmacılar göndererek, tüm toprak ve kültürleri ele geçirmelerini" söyleyenler ve bu yerleri, İslam Ülkesi başlığı altında toplamak isteyenler, *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bildiklerini düşünenlerdi.

Kendilerine, Seçilmiş İnsanlar diyenler ve evvelce kendilerine ait olduğunu söyledikleri topraklarda, tarihin buralarda binlerce yıldır başkalarının yaşamasına sebep olduğunu göz ardı edenler ve bu insanlara ikinci sınıf vatandaş muamelesi yaparak kendi evlerinde, eşit haklar vermeksizin, nerede ve nasıl yaşayacaklarını dikte edenler de, *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bildiklerini düşünenlerdi.

Kasaba meydanlarında kadınları ve erkekleri asanlar, ellerinde İyi Kitap'ı tutarak, "büyücü" diye tanımladıkları insanları yakanlar da *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bildiklerini düşünüyorlardı.

Farklı ırklardan insanların evlenmelerini yasaklayan ve yetişkin insanların kendi rızalarıyla katıldığı bazı cinsel uy-

Neale Donald Walsch

gulamaları engelleyen yasaları çıkaranlar, *Tanrı'nın Ne İstediyini* bildiklerini düşünenlerdi.

İnsanların, şarkı söyleyip dans etmelerini, bir insanın resmini yapmalarını veya kutsal şarkılar dışında herhangi bir müziği dinlemelerini yasaklayarak kültürel sınırları yaratanlar, *Tanrı'nın Ne İstediyini* bildiklerini düşünenlerdi.

Tanrı'nın adını yazmayı ya da telaffuz etmeyi uygun bulmayanlar, ancak O'nun adına öldürmeyi kabul edenler de, *Tanrı'nın Ne İstediyini* bildiklerini düşünenlerdi.

Bütün bunlar, gerçekten, *Tanrı'nın İstediyi* şeyler midir?

Emin misiniz?

Emin olmanız önemlidir, çünkü burada önemsiz şeylerden bahsetmiyoruz.

Tanrı'nın Ne İstediyi hakkında bize çok şey öğretildi. Öğretilenler doğru mu? Gelin bir bakalım.

Tanrı Ne İster?

8

Bu bölümde, insanlara hayatları boyunca ataları, ebeveynleri, öğretmenleri veya hayatlarındaki diğer otorite figürleri tarafından öğretilen, *Tanrı'nın Ne İsteddiğine* dair bilgileri hızla gözden geçireceğiz. Bu bazılarınıza zor gelse de, lütfen yine de okumaya devam edin.

Günümüze nesilden nesile geçerek gelen bu bilgiler, dünyanın organize olmuş üç büyük dini olan Yahudilik, Hristiyanlık ve Müslümanlığın doktrinlerinden derinden etkilenmiş bir küllinde yaşayanların veya gevşek de olsa bu doktrinlere bağlanan milyonların deneyimlerini, görüşlerini ve fikirlerini oluşturmuştur. Bu öğretilerin bazıları, başka dinlerin de parçası olmuştur. **Bunların** sonucunda, dünya nüfusunun çok büyük bir bölümü bu fikirleri almış ve derinden etkilenmiştir.

Gelin, öncelikle en belirgin konulara bakalım.

Tanrı

Birçok insana *Tanrı'nın İstedığinin*, insanlık tarafından Yüce Varlık, Cennetin ve Dünyanın Yaratıcısı, Yaşam Kaynağı, Her Şeye Gücü Yeten, Her Yerde Bulunan ve İnsan Anlayışının Çok Ötesinde Bir Zekâ olarak algılanmak olduğu öğretilmiştir.

Tanrı, Alfa ve Omega'dır, Başlangıç ve Son'dur, Hareket Etmeyen Hareket'tir; insan yaşamından ayrıdır, ancak insanlığa bir armağan olarak insanı kendi suretinde yaratmıştır.

Neale Donald Walsch

Birçok insana **Tanrı'nın** tek olduğu, her şeyi kapsayan tek bir Tanrı olduğu söylenmiştir. *Allah*, kelimenin tam anlamıyla “**Tanrı**” demektir. Bazı insanlarysa, **Tanrı'nın Üç Bölüme ayrıldığı** ve bunlardan birinin insan olarak tezahür ettiği söylenmiştir. Bazı insanlara birden fazla Tamı olduğu söylenmiştir. Bazılarına da **Tanrı'nın** var olmadığı söylenmiştir. Yirmi birinci yüzyılda insanlığın büyük çoğunluğu, o veya bu şekilde, bir **Tanrı** inancına sahiptir.

Tanrı'ya inananların çoğuna *Tanrı'nın İstedığinin*, Sevgi ve Adalet olduğu söylenmiştir.

Birinci emri yerine getirmek için, Tann her insanı kendisiyle uzlaşması adına, bol ve tekrarı mümkün olan fırsatlarla ödüllendirmiştir.

İkinci emri yerine **getirmek** için, Tann her yaşamın sonunda insan ruhunu Yargılar ve **Hesaplaşma**'dan sonra, hangi ruhun **Cennet**'te ebedi yaşamla ödüllendirileceğine, hangisinin ise Cehennem'de sonsuza dek lanetleneceğine karar verir.

Birçok insana Tann'nın kışkanç bir Tanrı olduğu, intikam alan bir Tamı olduğu, öfke dolu olduğu, insanların üzerinde şiddet kullandığı ve insanları birbirlerine karşı şiddet uygulamaya davet eden, hatta şiddeti emreden bir Tamı olduğu söylenmiştir.

İnsanlara, **Tanrı'nın** aynı zamanda ilgi dolu bir Tamı olduğu, şefkatli bir Tann olduğu, affeden bir Tann olduğu, insanlık için sadece iyilik isteyen, sevgi dolu bir Tamı olduğu da söylenmiştir. İnsanların tek yapması gereken O'na itaat etmektir.

İnsanlığın çoğunluğunun inançları bu yöndedir.

Bu öğretinin bir sonucu olarak, pek çok insan **Tanrı'dan** korkuyor. Aynı zamanda da **Tanrı'yı** seviyorlar. O kadar çok kişi sevgiyle korkuyu bir şekilde birbiriyle bağlantılı sanıp **karaştırıyor** ki... Tann söz konusu olduğunda korkmayı seve-

Tanrı Ne İster?

riz. (Tanrı'dan korkmayı bir *fazilet* haline getirdik.) Aynı zamanda da sevememekten korkarız. (Bize "Tanrı'yı bütün aklımızla, bütün kalbimizle ve bütün ruhumuzla" sevmemiz emredilmiştir.)

İnsanlar, eğer Tanrı'ya itaat etmezlerse, Tanrı'nın onlara yapacaklarından korkarlar. Onlara, sonsuza kadar süren işkencelerle cezalandırılacakları söylenmiştir. Bu yüzden birçok kişi Tanrı'nın sözlerine, Tanrı'nın arzularına, sıkı sıkıya bağlanmıştır. Yaşamlarını Tanrı'nın onayıyla örtüşen şekilde düzenlemekte, durum ve olayları yorumlarken ve karar alırken, O'nun istekleri doğrultusunda davranmaktadırlar.

ABD Başkam George W. Bush'a, ilk "Başkan Bush" olan babasından tavsiye alıp almadığı sorulduğunda, "daha yüksek bir Baba'dan nasihat aldığını" söylemişti,

Bush Kasım 2004'te ikinci kez başkan seçilmesinden soma, kendi adını taşıyan aşırı tutucu üniversitenin rektörü III. Bob Jones tarafından kendisine yollanan bir mektup almıştı. Mektupta, "Başkan olarak kendisine emanet edilen seçim vekâletini; tutucu hâkimler atayarak ve kanunların, İncil'in normlarına göre uyarlanmasını sağlayarak kullanması gerektiği" belirtilmişti.

Jones, 3 Kasım 2004'te üniversitenin web sayfasında yayınlanan Bush'a yolladığı tebrik mektubunda, "Tekrar seçilmenizle, Tamı putperestliği gündemden erteleyerek Amerika'yı candan ödüllendirmiştir - ülke bunu hak etmemesine rağmen," diye yazmıştır.

"Size bir emir verildi... Gündeminizi ocağa koyun ve kaynamaya bırakın. Liberallere hiçbir borcunuz yok. Sizi küçümsüyorlar, çünkü İsa'nızı küçümsüyorlar," diye devam ediyordu mektup.

Mart 2004'te, HAMAS'ın liderliğine yeni seçildiği dönemde, Gazze'deki İslam Üniversitesi'nde bir konuşma yapan Abdel Aziz Rantisi dinleyicilere, "Tamı, Amerika, Bush ve İsrail'in Başbakam Ariel Şaron'a savaş ilan etti!" diye

Neale Donald Walsch

duyurdu. "Onlara karşı Tanrı'nın savaşı devam etmektedir ve Filistin topraklarına HAMAS'ın elleriyle gelen zaferi görür gibiyim," diye ilave etti. İki hafta sonra ölmüştü, arabasına isabet eden bir İsrail roketatanyla öldürüldü.

Daha önceki sayfalarda, "İnsanlığın Tanrı hakkındaki fikirleri, yaşam ve insanlar hakkındaki fikirlerinin temelini oluşturur," demiştim.

Bu, acı veren bir netlikte, apaçık meydandadır.

Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın Sözcüsü

Birçok insana Kutsal Kitap ve Metinlerin Tanrı'nın Sözü'nü içerdiği, Tanrı'nın Sözcüsüne saygı duyulması, dinlenmesi ve takip edilmesi gerektiği söylendi.

İçlerinde Adi Granth, Bhagavad Gita, Monnon Kitabı, Hadisler, I-Ching, Kojiki, Lun-yü, Mahabharata, Mathnawi, Yeni Ahit, Poli Canon, Kuran, Talmud, Tao Te Ching, Tora, Upanişadlar, Vedalar ve Yoga Sutra gibi birkaçının adını verdiğim, çok sayıda kutsal kitap ve kutsal metin vardır. Birçok insana bu metinlerin sadece bir tanesinin doğru olduğu söylendi. Geri kalanlar yanlıştır, dendi. Eğer yanlış olanın öğretilerini seçerseniz, Cehennem'e gidersiniz.

Nuh, İbrahim, Musa, Konfüçyüs, Siddhartha Gautama (Buda diye adlandırılır), Nazarethli İsa (Kurtarıcı diye adlandırılır), Muhammed (En Büyük Peygamber diye adlandırılır), Patanjai (Aydınlanmış Olan diye adlandırılır), Baha'u'llah (Kutsanmış Olan diye adlandırılır), Celalettin Rumi (Gizemli diye adlandırılır), Paramahansa Yogananda (Sahip diye adlandırılır), Joseph Smith (birçok isimle anılır) ve bunun gibi daha birçok sözcüsü vardır, Tanrı'nın. Birçok insana bu sözcülerden sadece bir tanesinin doğru kişi olduğu söylenmiştir. Geri kalanları yanlıştır. Eğer yanlış olanın mesajını seçerseniz, Cehennem'e gidersiniz.

Tanrı Ne İster?

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlar binlerce yıl boyunca hangi metnin ve hangi sözcünün doğrusu olduğunu bulmaya çalışmışlardır. Bir mesajın sözcüleri ve inananları, dünyanın **geri** kalanını, kendi metin ve sözcülerinin doğru olduğuna ve buna dönülmesi gerektiğine ikna etmeye çalışmışlardır.

Bu değiştirme girişimleri, tarih boyunca birçok olayda şiddete dönüşmüştür. Bu gezegende savaşın yaşanmadığı ve Tanrı adına veya Tanrı'yı sebep göstererek, insanların öldürülmediği bir gün, neredeyse yok gibidir.

Büyük dinlerin kutsal kitapları savaşmanın, cezalandırmanın ve öldürmenin, Tanrı'nın Kendisinin de defalarca yaptığı şeyler olduğunu; savaşmanın, cezalandırmanın ve Tanrı adına veya Tanrı'nın Sözcüsü adına öldürmenin kabul edilebilir, hatta bazı durumlarda da gerekli olduğunu belirtiyorlar.

Bu, dünyadaki birçok insanın inancına göre, *Tanrı'nın İstediyiğidir*.

Cennet ve Cehennem

İnsanlara *Tanrı'nın İstediyiğinin* insanların iyi bir hayat sürmeleri olduğu, iyi insanların ölümden sonra Cennet'e giderken, kötülerin ise Cehennem'e gideceği söylendi. Cennet'tekiler Tanrı'yla birlikte sonsuz mutluluğu yaşarlarken, Cehennem'dekiler kötülük yapanların lanetleriyle sonsuza kadar işkence göreceklidir. Ruhların nereye gideceği, Hesaplaşma ve Yargılama günlerinden soma belirlenecektir.

Bazı insanlara Cehennem'in, günahkârların borçları ödenene kadar şeytanlar tarafından işkence göreceği geçici bir deneyim olduğu söylenmiştir. Diğerlerine ise Cehennem'in, ruhun çok sayıdaki reenkarnasyon deneyimlerinde yapacağı yolculuklardan biri olduğu söylenmiştir.

Bu öğretinin bir sonucu olarak, milyonlarca kişi tüm yaşamlarını, "Cehennem'e gitmemek" için uğraşarak ve "Cen-

Neale Donald Walsch

net'e ulaşmak" umuduyla düzenlemişlerdir. Bu sonuca varabilmek için, olağanüstü ve bazen de şaşırtıcı şeyler yapmışlardır.

Cennet ve Cehennem kavramları sadece davranışlarını şekillendirmekle kalmamış, bütün yaşam anlayışlarını etkilemiştir. Aynı zamanda da insanlık tarihini şekillendirmiştir.

Yaşam

Birçok insana, *Tanrı'nın İstedığinin*, yaşamın bir okul, **bir** öğrenme mekânı, sınanmak için bir süreç; ruhu **Cennet'e**, Tanrı'ya, yani geldiği yere geri göndermek için elde edilen kısa ve değerli bir fırsat olarak algılanması olduğu söylenmiştir.

Birçok insana gerçek mutluluğun yaşam bittikten sonra başladığı da söylenmiştir. Yaşamın tamamının bir başlangıç, bir prelüd, ruhun sonsuzluğu deneyimlemesi için hazırlanmış bir platform olarak algılanılması gerektiği söylenmiştir. Bu yüzden, şimdi kazanılanın sonsuza kadar deneyimleneceği düşünülürse, yaşam boyunca sürekli olarak Yaşam'dan Sonrasının da göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Birçok insana göre *Tanrı'nın İsteddiği*, insanoğlunun yaşam deneyimlerinin sadece gördükleri, duydukları, tattıkları, dokundukları ve kokladıklarıyla -ve daha fazlasıyla değil, sadece bu kadarıyla- sınırlı kalmasıdır.

Bu öğretinin bir sonucu olarak, insanlar yaşamın kolay olmadığına ve kolay olmasını da beklememek gerektiğine inanırlar. Yaşam süregelen bir mücadeledir. Bu mücadelede, beş duyuyla algılananlar dışında kalan her şey, "doğaüstü" veya "gizemli" sayılır ve bu yüzden de, "Şeytan'la işbirliği" veya "Şeytan'ın işi" olarak sınıflandırılır.

İnsanlar Tanrı'ya geri dönmeye, O'nun lütfuna erişmeye çalışıyorlar. Yuvaya geri dönmeye çalışıyorlar. Yaşam, işte

Tanrı Ne İster?

bundan ibarettir: Bedenin içinde yaşayan ruhun yuvaya, Tanrı'ya, yani ayrıldığı yere geri dönme mücadelesidir.

Dinin etkisinde kalan birçok kişi, Cennet ve Cehennem konul arına yakından odaklanır. Yaşamın mutlak Amacının, Cennet'e varmak olduğuna inananlar, dünyada belli şeyleri yaparak ve hatta gerekeni yapmak için ortam yaratarak, gerçekten ve yoğun olarak Cennet'teki yerlerini *garanti* altına alabileceklerine inanırlar.

Düzenli olarak günah çıkararak, aniden ölecek olurlarsa ruhlarının Yargılama Günü'ne hazır olacağından emin olmak isterler. Saatlerce, günlerce, belki haftalarca oruç tutar, uzak kutsal mekânlara hacca, her hafta aksatmadan kiliseye, camiye, sinagoga gider, gelirlerinin onda birini bağışlar, belli şeyler yerken diğerlerini yemez, belli tarz giysilerin dışındakileri giymez, belli kelimeleri söylerken diğerlerini asla telaffuz etmez ve belli ayinlere, törenlere katılırlar.

Tanrı'ya değerli bir insan olduklarını gösterebilmek ve Cennet'te bir yer ayırtabilmek için, dinlerinin kurallarına itaat ederler, inançlarının gerekliliklerini ve geleneklerini saygıyla uygularlar, ruhani liderlerinin yönlendirmelerini takip ederler.

Yeterince mutsuz olur, yeterince ıstırap ve sıkıntı çekerlerse Cennet armağanının vaadiyle, bazıları kendi yaşamlarını sona da erdirebilir veya başka insanları öldürebilirler - tamamen masum ve suçsuz kişileri de öldürebilirler.

(Kendilerine vaat edilen bu armağan, yetmiş iki tane siyah gözlü bakireyle sonsuza kadar birlikte olmak demekse ve bahsettiğimiz insanlar, üzerlerinde daimi kara bulutların dölaştığı çok fakir, adaletten nasibini almamış, geleceğe umutsuzlukla bakan, on sekizle otuz yaş arasındaki erkekleri içeriyorsa, böyle fevkalade yıkıcı bir karar alma ihtimalleri on kat fazla olacaktır.)

Bunu, *Tanrı 'nın İstedğine inandıkları için yapacaklardır.*

Fakat gerçekten bu mudur, *Tanrı 'nın İsteddiği?*

Neale Donald Walsch

9

İnsanların birçok konudaki görüşleri, Tanrı ve Tanrı'nın arzulanları hakkındaki fikirlerden etkilenmiştir, öyle ki hayatın başka hangi alanlarının da bu listeye dahil oldukları konusunda karar vermek zordur. Gerçek şu ki, bu keşif bir kitabı doldurabilir. Biz bu konuyu o kadar geniş irdelemeyeceğiz. Araştırmamızı birkaç konuyla sınırlandıracağız: Kadın ve Erkek, Evlilik, Seks, Homoseksüellik, Aşk, Para, Özgür İrade, Mücadele, Ahlak ve Ölüm.

Gelin, atalarımızın ve çağdaş öğretmenlerimizin bu konular hakkında bize söylediklerine bir göz atalım. Bakalım neymiş, *Tanrı'nın İsteddiği?*

Kadın ve Erkek

Birçok insana, *Tanrı'nın İstedığinin* erkek olarak algılanmak olduğu söylendi. Sonuç olarak, Tanrı'ya inanan çoğu kişi bunu koşulsuz olarak gerçek kabul etti. Tanrı'nın erkek olduğu fikri o kadar yaygınlaştı ki, O'na kadın olarak hitap etmek kulağa tuhaf geliyor.

Birçok insana Tanrı'nın kadın ve erkeklerin belli roller üstlenmelerini ve hayatta belli şekillerde davranmalarını istediği; bunları da Kutsal Kitabında açıkladığı söylenmiştir.

Bu öğretinin bir sonucu: Dünyanın hemen hemen tüm kültürlerinde erkekler, kadınlardan daha üstün olarak kabul edilirler. Bu kültürlerin bazılarında bu durum kadınların oku-

Tanrı Ne İster?

la gönderilmemeleri, yanlarında kendi kan bağından bir erkek olmaksızın evlerinden çıkamamaları, otorite ve sorumluluk gerektiren işlerin başına getirilmemeleri ve bedenlerinin herhangi bir kısmının topluluk içinde görülmemesi için tepeden turnağa örtünmeleri gibi kültürel normları ortaya çıkarmıştır.

(Bu kültürel kısıtlamalardan birçoğunun, kadınların onurunun korunması, ya da erkekleri “cazibenin” ayartmalarına karşı korumak amacıyla yapıldığı doğrulanmıştır.)

Kadının mahkemedeki şahitliği, erkeğin şahitliğinin yarısı değerindedir; bu da, kabul edilir bir tanıklık için mutlaka iki kadının varlığının gerektiği anlamına geliyor. Bir kadının kocasının dayığına, zalimliğine veya sadakatsizliğine karşı verdiği şahitlik ise, kadın olayı doğrulayacak bir tanık bulana dek göz ardı edilmektedir. Diğer taraftan, bir erkek karısını sadece zina yapmakla suçlayarak onu taşlanarak ölüme mahkûm edebilir. Bunu yalnızca iddia etmesi bile yeterlidir.

Bir kadının mirastan alacağı pay da erkek kardeşlerinin yarısı kadardır. Bunun arkasındaki mantık erkeğin ailesinin finansal sorumluluğunu taşıması, kadınsa böyle bir sorumluluğunun olmamasıdır. Bazı kültürler bu mantıktan yola çıkarak aynı işi yaptıkları halde, kadınların erkekler kadar ücret almalarını engellemiştir. Bir erkeğin ömür boyu evlenmemesi, aile oluşturmaması veya kadınların dul kalma durumları ve eğer kadınlara eşit davranılıyor olsaydı, kadınların bu rol ve sorumlulukları bir erkeğe bırakmayarak üstlenmek isteyecekleri gerçeği, tabii ki bu mantıkta göz ardı edilmektedir.

Erkeğin baskın olduğu bazı toplumlarda, kadınları seksten alacakları zevkten yoksun bırakmak veya cazip bulunmasını, eşleri dışında biriyle cinsel temasa girmeşini engellemek amacıyla cinsel organlarını sakatlıyorlar, kesip dikeyyorlar. Bazı durumlarda bu sakatlama işlemi, kız çocuklarında arzu edilen, uygun bulunan ve evlilik müessesesi için değerli olan bir ayin eşliğinde gerçekleştiriliyor.

Neale Donald Walsch

Kadına karşı aşın önyargılı olan diğer kültürlerde ve birçok dinde ise, kadının rahip sınıfına dahil olması ve sivil, yasal kurumlarda ve iş dünyasında, politika ve hükümette esaslı görevler üstlenip güçlenmesi ve otorite sahibi olması engellenmiştir.

Bazı kültürlerde, ancak bir avuç kadın bu âdetlerin üstesinden gelebilmiştir. (Birçok kültürde denemelerine bile izin verilmez.) Fakat her zaman bir mücadele içindedirler, her zaman dikkat çeken birer istisnadırlar, her zaman yüksek profilli bir meslek veya küresel toplumda güçlü ve etkileyici bir rol üstlenmek, onlar için fazla dik sarp kayalıklardır.

Georgia, Roma'dan Katrina Brooks bu konuda oldukça bilgi sahibidir. Louise Chu 25 Eylül 2004'te Associated Press'e yazdığı yazıda, Katrina'nın Güney Baptist Kilisesi'nin bir üyesi olduğundan, bir çağrı aldığından ve kilisede papaz olmak istediğinden bahseder. Katrina Virginia Richmond'da, Baptist İlahiyat Okulu'na kayıt yaptırır ve zaten rahip olan kocası Dr. Tony Brooks'la birlikte ikisini de kabul edecek bir kilise arayışına çıkar. Georgia Roma'da, Kuzey Roma Baptist Kilisesi çifti, 2003 yılının Kasım ayında, cemaatlerini idare etmek üzere kiliseye davet eder.

Ancak herkes memnun değildir.

Chu, 2000 yılında yeniden düzenlenen Baptist kitabında kadının rahipler konusuna kesin bir çizgi çekildiğini söylüyor. İncil'den Timothy 2:II-14 kaynak gösterilerek, "Kutsal Kitap'ta belirtildiği üzere, rahiplik görevi, sadece erkeklerle sınırlıdır" cümlesiyle, kurulun bu konudaki görüşü açıklanıyor. Kitaptaki bölümde "Kadın sessizce, itaatle öğrensin. Hiçbir kadının öğretmesine ve erkekler üzerinde otoriteye sahip olmasına izin vermiyorum. Kadın, sessiz kalmalıdır," diye yazıyor.

Katrina ve kocası, yeni kiliselerine vardıkdan iki hafta sonra, tamamı erkeklerden oluşan dost rahipler olayı tartışmak üzere Floyd Eyaleti Baptist Birliği'ni toplantıya çağırırlar. Aslında, birliğin, yeni bir oluşum yaratıp Roma Kilisesi'ni birlikten çıkarmasını istemektedirler.

Tanrı Ne İster?

Cinsiyetler arasındaki bu ayrımcılık, dünyadaki birçok insana göre *Tanrının İstedığıdır*. Ne de olsa İncil ve diğer dinlerin kutsal kitapları bunun böyle olmasını istiyordur.

Evlilik

Birçok insana, *Tanrı'nın İstedığinin* evliliğin bir kadınla bir erkek arasında, iyi günde ve kötü günde, hastalıkta ve sağlıкта, **türün** devamını sağlamak ve sivil toplum yapısında aile bağlarını koruyabilmek için sonsuza dek sürmesini istediği bir kurum olduğu söylendi.

Bu öğretinin bir sonucu: Çoğu dini kültürde, evliliği sonuçlandırma ruhsal ve fiziksel zulüm dahil, herhangi bir sebeple asla desteklenmez. Büyük dinlerden biri de cemaatine asla boşanamayacaklarını, eğer boşanacak olurlarsa kilisenin kutsamasını alamayacaklarını ve boşanmış bir insanla tekrar kilisede evlenemeyeceklerini söyler.

Birçok yerde ve toplumda evlilik kuralları din tarafından saptanmış, daha soma da evli tarafların davranışlarını sınırlandırarak ve kısıtlayarak –bu sınırlar, yaşam boyunca geçerliliğini korurlar- medeni kanunlara bağlanmıştır. Bu sınırların en başında, insanların "sadakat" dedikleri kural gelir. Evlilik kurumuna dahil olan insanlar, birbirlerine sadık kalmak zorundadırlar. Yani, hayatlarının sonuna kadar başka birisiyle cinsel bir deneyim yaşayamazlar - kutsanmış hissettiklerinden ya da kendilerini tümüyle adadıklarından değil, medeni kanun bunu gerektirdiği için.

Bu sizi şaşırtmamalı, daha önce de belirtildiği gibi, toplumlarda yaygın olarak görülen uygulamalardan biri de, cinsel ilişkilerin din tarafından kısıtlanmasıdır. Bu dinlerin *Tanrı'nın Ne İstedğine* dair sahip olduğu fikre göre, insanlar **evlilik** dışında ve **evlilik** öncesinde hiç kimseyle ilişkiye gi-

Neale Donald Walsch

remezler; yani, eğer hiçbir zaman evlenmeyecek olurlarsa, *tüm yaşamları süresince* seks yapamayacaklardır.

Beklenti budur ve insanlara bu kuralın dışına çıkarlarsa gerek Tamı, gerekse toplum tarafından çok ağır şekilde cezalandırılacakları söylenir.

Sonuç olarak, *dünyanın* birçok yerinde gençler, cinsel deneyim sınırlamalarına daha fazla katlanmak istemediklerinden, gerek bu yükümlülüğe hazır olmadan, gerekse getireceği sorumluluğu üstlenecek kadar olgunlaşmadan evliliğe adım atıyorlar.

Tanrı'nın erkek olduğundan yola çıkılarak varılan erkeğin üstünlüğü fikri, birçok evlilik senaryosunda önemli rol oynar. Bazı toplumlarda, kadın sahiplenilen bir nesne, erkek ise sahiplenendir. Evlilik, sahiplenme ve kölelik anlamına gelir — çeyiz adı altında da bunun *ödemesi yapılır*. Aşırı görüşlere sahip olmayan toplumlarda bile, kadının kocasına karşı "ita-atkâr" olması ve her konuda ona boyun eğmesi beklenmektedir. Erkek, "evin reisidir."

Birçok insan bunun, *Tanrı'nın İsteddiği* olduğuna inanır.

Cinsellik

Birçok insana, *Tanrı'nın İstedığinin* cinsel birleşmenin sadece evli çiftler arasında, üremek için ve bir sevgi ifadesi olarak mümkün olabileceği söylendi.

Bu öğretinin bir sonucu: Milyonlarca insan seksin, bu anlayışın dışında kesinlikle *deneyimlenmemesi* gerektiğine ve seks harika bir şey olmasına rağmen, üreme amacı dışında, sadece zevk için seks yapmanın, *Tanrı'nın* arzusuna karşı çıkmak olduğundan doğal olmadığına, ahlakdışı, utanç kaynağı ve alçakça içgüdülerin esaretine düşmek olduğuna inanmaktadır.

Daha önce, Tann'ın algılanışına yönelik olarak bahsettiğim "sevgi ve korku birleşimi", bu yapılanmada da benzer

Tanrı Ne İster?

hicimde "zevk ve utanç" birleşimini doğurur ve kronik, duygusal karışıklıklar üretir: Bir yandan merak, heyecan, tutku hissedilirken, diğer yandan da utanç, korku ve cinsel arzu duyma ve deneyimlemeye karşı suçluluk duyulur.

Birçok toplumda, insan bedeninin cinsellikle alakalı bölgelerine isimleriyle hitap edilmez. "Vajina" ve "Penis" kelimeleri toplum içinde ve küçük çocukların yanında asla kullanılmamalıdır. (Mutlaka kullanılması gereken tıbbi durumlar hariç.) "Pipi", "ku-ku" kelimeleriyle, serbestçe kullanılabilir. Kısacası, insan bedeninin bazı bölgelerine verilen bazı isimlerin utanç kaynağı olduğu ve mümkün olduğunca kullanılmaması ya da indirgenerek kullanılması gerektiği konusunda anlaşılmalı gibidir.

Yukarıdaki iddianın biraz abartı olduğunu düşünebilirsiniz. Sizi temin ederim ki değil. Uluslararası ün sahibi köşe yazarı Molly Ivins *Mother Jones* dergisinin Eylül-Ekim 2004 sayısında, "kapsamlı cinsellik eğitimi üzerinde çalışan Gençlerin Avukatları" adındaki bir grubun, AIDS yararına yardım fonu toplamak üzere hazırladıkları video kasette, 'Genç insanlar kadın ve erkek anatomisinden bahsederken doğru terminolojiyi kullanıyorlar,' demeleri gerekçesiyle, kasetin ABD hükümetinin bir kuruluşu olan Hastalık Kontrol Merkezleri tarafından yayından kaldırıldığını yazmıştır. Gençlerin Avukatları'nın başkanı James Wagoner, "Bu saçma! Başkan ne yapacak? Tüm kadın, erkek ve çocukların penisten başka sözcük kullanmaları için özel bir bildiri mi yayınlayacak?" demiştir.

Tabii ki eğer bir kişi, bedeninin belli kısımları hakkında konuşulamıyorsa, doğal olarak bunları gösteremez de. Görünüşe göre, kendisine bile! Abartılı bir ifade daha mı? Üzgünüm ama hayır. Bu gibi durumlarda geçerli olan bakış açısı o kadar sofudur ki, hiç kimsenin tepkisiyle karşılaşılmadan 25 Eylül 2004'te, Amerika'nın üç yüzden fazla gazetesinin tavsiye köşelerinde, aşağıda okuyacağınız türde mektupların yayınlanmasına sebep olmuştur.

Neale Donald Walsch

Sevgili Abby,

Bugün 14 yaşındaki kızımı uyandırmaya gittiğimde çıplak uyuduğunu gördüm. Görünüşe göre bunu bir süredir yapıyormuş.

Genelde sabahları kolay kalkar ve benim de onu uyandırmak için odasına girmem gerekmediğinden daha önce buna tanık olmamıştım. Bunu neden yaptığını sorduğumda, rahat ettiğini ve daha iyi uyuduğunu söyledi.

Ona, bu durumdan rahatsızlık duyduğumu söylediğimde, bana nedenini sordu ve açıkça “yanlış” demekten başka ve bir deprem veya yangın sırasında neler olabileceğinden çekindiğimi söylemek dışında, iyi bir sebep bulamadım. Hiç kimse bilmezse bunun neresinin yanlış olacağını sordu –tabii eğer, odaya kapıyı vurmada girmezlerse– tıpkı benim yaptığım gibi!

Acil bir durumda, yataktan kalkması gerekebilir diye, yatağının yanında uzun bir sabahlık bulunduruyor. (Hatta evin içinde de o sabahlıkla geziyor. Ben altında bir gecelik olduğunu düşünüyordum fakat Noel 'den beri çıplak geziniyormuş.)

Hâlâ bu durumdan rahatsızım, fakat sana danışmaya karar verdik. Çıplak uyuması uygun mudur, değilse neden değildir?

San Leandro 'dan Endişeli Bir Anne

Köşe yazarı, çıplak uyumanın “temelde hiçbir sakıncası” olmadığı şeklinde bir cevap vermişti. “İyi tarafından bakın,” diye anneye tavsiyede bulunmuştu, “daha az çamaşır yıkarırsınız.”

Bu mektubun da açıkça gösterdiği gibi, birçok insan, bedenlerinin bazı kısımlarına karşı heyecan veya utanç, hatta bazen her iki duyguyu birden hissettikleri için, örtülmesi ve saklanması gerektiğine inanıyorlar. O bölgelerin örtülmemesi

Tanrı Ne İster?

yanlıştır ve kabul edilemez. Hatta birçok yerde bu *yasadışıdır* ve yasaya uymayanlar, *toplumsal kanunlar* çerçevesinde cezalandırılırlar.

Birçok insan bazı cinsel deneyimlerin, karı koca arasında olsa bile “acayip” olduğunu ve bu nedenle de ahlakdışı olduğunu düşünür. Birçok yer ve zamanda bazı deneyimler yetişkinler arasında olmasına rağmen, yasadışı kabul edilmiştir. Bu kanunları belirleyenler, Tanrı’nın belli cinsel deneyimleri istemediğine karar verirler. Tanrı bundan dolayı insanları Cehennem’e gönderir.

İnsanlar aynı zamanda cinsel faaliyetlerin resimlerde, çizimlerde, karikatür kitaplarında, video oyunlarında, televizyon ve sinemada konu edilmesinden de hoşlanmaz, hatta iğrenç ve kabul edilemez bulur ve nefret ederler.

Milyonlarca insan cinsel enerjinin ruhsal enerjiyle alakası olmadığını düşünür. Onlara cinsel enerjinin “daha düşük bir şakra” enerjisi olduğu ve cinsel enerjiyle ruhsal enerjinin aslında birbirlerine zıt düşen enerjiler oldukları söylenmiştir. Bu yüzden, ruhsal egemenlik arayışındaki insanlara, cinsel tecrübelerden uzak durmaları tavsiye edilir. Kimilerinden ise tamamen bırakmaları istenir.

Bütün bunlar, dünyadaki birçok insanın görüşüne göre, *Tanrı’nın İstedığıdir*.

Homoseksüellik

Birçok insana *Tanrı’nın İstedığı*, seksin, sadece bir kadınla bir erkek arasında yapılan olduğu ve hemcinsler arasındaki cinsel ilişkinin nefretle kınanması gerektiği söylendi.

Bu öğretinin bir sonucu: Hemcinsiyle ilişkiye girmeyi daha doğal bulan insanlar ihbar edildiler, iftiraya uğradılar, kınandılar, aşağılandılar, yalnız bırakıldılar, saldırıya uğradılar ve Tanrı’nın arzusunu infaz ettiğini düşünen kişiler tarafından öldürüldüler.

Neale Donald Walsch

Matthew Shepard'ın Wyoming Laramie'de üzücü bir biçimde öldürölme olayı, bu konuyu toplumun gündemine taşıma fırsatı vermiştir. Wyoming Üniversitesi'nde okuyan homoseksüel Shepard, iki genç adam tarafından bir bardan zorla çıkartılır ve Laramie Kasabası'nın dışındaki ıssız bir yola götürölür. Çitlere bağlamp komaya girene dek dövölür, beş gün soma da yaşamını yitirir.

Genç saldırganlar yakalanır ve ömür boyu hapis cezasıyla mahkûm edilirler. Fakat Kansas'taki Westboro Topeka Baptist Kilisesi'nin rahibi Fread Phelps, olayı burada bırakmama kararıdır. Matthew'un vahşice dövölüp öldürölmesini takip eden beş yıl boyunca her yıl, bu Hristiyan papaz Laramie'ye ve aynı zamanda Matthew'un doğum yeri olan Wyoming Casper'a giderek gencin ölümünü "kutlar". Gazeteci David Kelly'nin *Los Angeles Times*'ta çıkan yazısına göre, 12 Ekim 2003'te Rahip Phelps, Casper'a üzerinde Matthew'un yüzünün resmedildiği ve şu sözlerin kazılı olduğı bir mermer anıt getirmiştir:

MATTHEW SHEPARD 21 YAŞINDA, TANRI'NIN UYARISINA KARŞI GELDİĞİNDEN, 12 EKİM 2003'TE CEHENNEME GİRMİŞTİR. "ERKEK ERKEĞE YA DA KADIN KADINA İLİŞKİYE GİREMEZSİN; BU NEFRETLE KINANIR."

— LEVITICUS 18:32

Rahip Phelps, Matthew Shepard'ın cenazesine katılanlar arasındaydı ve genç adamın ailesi ve sevenleri yas tutarken, o, "Tanrı homoseksüellerden nefret eder!" diye bağırırmıştı.

Ölkeler, Tanrısal niyet ve arzular konusunda bu seviyede bir açıklığa sahip olduklarından, hükümetlerinin otoriteleri altında, Tanrı'nın arzusu olduğunu düşündükleri bu kanunlara uymaya zorlanmışlardır. Bazı ölkelerde homoseksüellere toplumun verdiği ceza ölümdür, hem de, 12 metre derinli-

Tanrı Ne İster?

ğinde beton bir çukura gömülerek... Birçok toplumda, homoseksüeller arası evlilik yasaktır. Amerika Başkanı 2004 yılında, homoseksüellerin evlenmelerini yasaklayan bir maddeyi ülke kanunlarına yazdıracağından söz etmiş ve Tanrı'nın bu konudaki isteğini kişisel olarak inceleyeceğini seçim kampanyasında söylemişti. (Ulusal Gazeteciler Birliği'nden bir köşe yazarı, normal çiftlerin *şiddetle karşı çıktıkları* şeylere, kararlı homoseksüellerin, *şiddetle ihtiyaç duyuyor olmalarının*, bu konunun bir ironisi olduğunu yazmıştı.)

Bazı insanların hissettikleri cinsel arzular, kendileri için son derece normal olsa da, *Tanrı'nın İsteddiği* olmayabilir. Bu yüzden de birçokları, bu arzuların "tuhaf" olduğunu savunurlar. 20 Ekim 2003'te Kanada'da Can West Haber Ajansı'ndan *Calgary Herald*'a verdiği raporda, Edmonton, tam tersi bir durumun gerçek olma olasılığından bahsetmiştir.

"Bilim adamları 53 adet genin insan doğumundan önce ve seks organlarının oluşumundan önce cinsel kimlikle yakından ilişkili olduğunu keşfetmişler," diye bildiren gazeteci, ilave eder: "Los Angeles, Kaliforniya Üniversitesi'nde bir grup tarafından günümüzde ortaya çıkarılan bu buluş, araştırmaların homoseksüellik ve aynı cinsiyetler arasındaki seks dahil, cinselliğin bir seçim olmadığını göstermektedir."

Yine de, dünyanın en büyük dinlerinin rahip sınıfları, Tanrı'nın bu tarz cinsel deneyimleri kınadığını iddia etmektedirler.

Jerry Falwell Kilisesi 6 Ekim 1999'da "homoseksüellikle ilgili kesin tavrını" bildiren bir duyuruda bulunmuştur.

Duyuru, "Homoseksüelliğin ruhsal ve duygusal bir oluşum olmadığını ve aksine, biyolojik bir sebepten oluşan fiziksel bir durum olduğunu ileri sürmek, ciddi anlamda kâfirliktir. İncil bize homoseksüelliğin günah olduğunu söyler. Bir kişi homoseksüel olarak doğmamıştır; günaha girmeyi arzuladığı ölçüde, bir homoseksüele dönüşür. Bu kişi, şeytanın ve günahlarının hayatını ele geçirmesine izin verir," demektedir.

Neale Donald Walsch

Jerry Falwell'in cemaatindekiler, homoseksüelleri "zavallı kişiler" olarak adlandırırlar. Onlara, günahlarından pişmanlık duyup vazgeçemedikleri ve bunu İsa'nın bağışlayıcılığına bırakmadıkları takdirde "Cehennem'e gitmeleri kesin olan" insanlar gözüyle bakarlar.

Associated Press ajansından Rachel Zoll'un, 7 Ekim 1999 tarihindeki açıklamasına göre, İngiliz Kilisesi'ne bağlı Afrika'nın –İngiliz Kilisesi'ne bağlı dünya cemaatinin neredeyse yarısını barındıran– US Episcopal Kilisesi, New Hampshire'a homoseksüel bir rahip atayarak İngiliz Kilisesi'yle olan bağlarını kopardığını ve "yeni bir din" oluşturduğunu ileri sürmüştür.

Nijerya'nın Başpiskoposu Peter Akinola, Zoll'la yaptığı özel bir görüşmede Episcopal Kilisesi'nin başım, homoseksüellerin ve lezbiyenlerin avukatı gibi gördüğünü ve artık ona güvenmediğini söylemiştir. Bu yorumlarını gecikmeden, İngiliz cemaatinin homoseksüellikle ilgili bölünmesi hususunda bir köprü oluşturup oluşturamayacağı hakkında dünyaya kritik bir rapor açıklamak üzere programlanan uluslararası bir panelden iki hafta kadar önce yapmıştır. Episcopal Kilisesi, İngiliz Kilisesi'nin Amerika'daki uzantısıdır; Akinola ise, Nijerya'daki İngiliz Kilisesi'nin başı.

"Cemaat bölünmüştür. Kırılmıştır," demiştir Akinola. "Bizi bir arada tutan benzerlikler artık geçerli değildir." (Tanrı'nın adı altında, bir bölünme daha!)

Zoll raporunda, Akinola'nın geçmişte homoseksüelliğin kabul görmesine ateşli yorumlarla karşı çıkmasına rağmen, homoseksüellerden nefret etmediği konusunda ısrarcı olduğunu da belirtmiştir. Bir keresinde, bu akımı, "Şeytan'ın kiliseye saldırısı" olarak adlandırmıştı. Kutsal Kitap açıkça homoseksüelliği yasakladığı halde, modern kültür tarafından bu gerçeğin çarpıtılmasına izin veremeyeceğini belirtmişti.

Tanrı Ne İster?

“İncil’i ben yazmadım. İncil, Hristiyan mirasının bir parçasıdır. Bize, ne yapmamız gerektiğini söyler,” dedi Akinola. “Eğer Tanrı’nın Sözü, homoseksüelliğin nefret uyandırdığını söylüyorsa, o halde öyledir.”

Zoll, homoseksüelliği onaylayanların Kutsal Kitap’la çeliştiğini ve bilimin bu günlerde ispatlamaya çalıştığı gibi, homoseksüelliğin bir seçim değil de, doğal bir eğilim olduğu şeklindeki bir anlayışın eski zamanlarda olmadığını söyleyerek sözlerini tamamlar.

Buna rağmen, dünya nüfusunun büyük çoğunluğu, “doğal olmayan davranış” olarak nitelendirdikleri şeyleri, yaşam sonrası sonuçlara bağlar; sonsuza dek lanetlenmek ve Cehennem ateşinde yanmakla sonuçlanacağına inanır.

İnsanlar, bunun *Tanrı’nın İsteddiği* olduğuna inanırlar.

Sevgi

Birçok insana, *Tanrı’nın İsteddiği* sevginin, koşullu olması gerektiği söylendi. Tanrı, isteklerini yerine getirdikleri takdirde insanları seveceğini, açıkça belirtmiştir. Eğer insanlar, *Tanrı’nın* isteklerini yerine *getirmezlerse*, O’nun öfkesiyle *eşeceklerdir*. Sonsuza dek sürecek işkencelere maruz kılacaklardır.

Bazıları, *Tanrı’nın insanları* sonsuza kadar süren bir işkenceye maruz bırakmasının, sevgi göstergesi olduğunu iddia ediyorlar. Bu anlatımla, "sevgi dolu bir Tanrı" kavramını korumaya çalışıyorlar.

Bu öğretinin bir sonucu: Birçok kişinin, sevginin gerçek doğası hakkında, kafası karışmış durumda. İnsanoğlu derin gisiyle, sonsuza kadar cezalandırılmanın sevgi dolu bir davranış olmadığını "anlıyor". Ancak onlara bu cezanın, en saf ve en yüksek sevginin bir göstergesi olduğu söylenmiştir. Bu, Tanrı sevgisinin eyleme geçmiş halidir.

Neale Donald Walsch

İnsanların sevgiden korkmaları, bu yüzden sıra dışı bir şey değildir; Tanrı, sevginin kaynağı olduğu halde, O'ndan korkmaları sağlanmıştır. Onlara, Tanrımın sevgisinin bir anda öfkeye dönüşebileceği ve korkunç sonuçlar doğurabileceği öğretilmiştir. İnsan ilahiyatında bu şekilde paketlenmiş bir sevgi ve korkunun sonuçları, insan davranışına yansımaktan geri kalmamıştır.

Daha önce, "İnsanlığın Tanrı hakkındaki fikirleri, insanlığın yaşam ve kişiler hakkındaki fikirlerini oluşturur," demiştim. Bu, derinlere işleyen bir gerçektir; birçok insan bir yandan sevgiden korkar, diğer yandan da, sevgiye bağımlıdır. Birbirleriyle daha yakın bir sevgi ilişkisine girecekleri noktada, "Şimdi bu insan benden ne isteyecek, neye ihtiyacı olacak ya da benden ne beklentisi olacak?" diye düşünmeye başlarlar. Ne de olsa bu, onların güçlü Tanrılarıyla aralarında olan sevgi ilişkisinin doğasıdır ve çok daha zayıf olan bir insanoğluyla farklı olabileceğine inanmaları için, hiçbir neden yoktur.

Bir partnerin sevgi alışverişi yapmak için bir ilişkiden bir şeyler bekleme hakkına sahip olması da bunun doğal bir sonucudur. Sevmek bir alışveristir - quid pro quo

Birçok sevgi ilişkisinin daha en başında bu beklentiler ve korkular ortaya çıkmaktadır.

Sevgi ve hayal edebileceğiniz işkencelerin en kötü şekli, Tanrı'nın doğal faaliyetleri arasında sayıldığından, insan beyninde birbirlerine bağlantılı hale gelmiştir. Birçok insan bu yüzden, sevdiğini davranışlarından dolayı cezalandırmının doğru ve uygun bir davranış biçimi olduğunu düşünür - tıpkı Tanrımın insana yaptığı gibi.

Bunun belki de en dramatik göstergesi insanoğlunun insan öldürmenin doğru olmadığını, insan öldürerek göstermeye çalışmasıdır.

Birçok insana göre bu da Tanrı'nın İstedığıdır.

* Ç.N.: Latince'de bir şey almak için karşılığını vermek anlamı taşır.

Tanrı Ne İster?

Para

Birçok insana, *Tanrı'nın İstedığının* paranın bütün kötülüklerin kaynağı olarak algılanması olduğu söylendi. Para kötüdür ve Tanrı iyidir, yani para ve Tanrı birleşemez.

Bu öğretinin bir sonucu: Bir kişinin amacı ne kadar yüceyse ve toplumdaki değeri ne kadar yüksekse, geliri de o derece düşük olmalıdır. Hemşireler, öğretmenler, güvenlik elemanları ve benzeri mesleklerden birçok insan, fazla para kazanmayı beklememelidir. Hele rahip, haham, imam ve papazlar çok daha da azına razı olmalıdırlar. Ev hanımlarının ve annelerin, sadece bu kategoriye dahil oldukları sürece hiçbir kişisel gelirleri olmamalıdır. Eğer kendileri için bir şey istiyorlarsa, kocalarından biraz para isteyebilir ya da mutfak masraflarından birkaç kuruş artırabilirler.

Burada verilmek istenen mesaj şudur: Kirli servet ve para doğru orantılı olduğuna göre, gerçek değerler para ile ters orantılı olmalıdır. Yapılan iş ne kadar yüceyse, ücreti de genellikle o kadar düşük olur. İnsanlar iyi şeyler yaparken fazla para kazanmayı düşünmemelidirler, hatta gerçekten ve *gerçekten* iyi bir şey yapıyorlarsa, bunu ücretsiz yapıyor olmaları gerekir.

İnsanlar "iyilik yapmakla" yapılan iyiliğin "telafisi" konusunun arasındaki bağlantının kopuk olduğunu fark etmezler. Diğer yandan, gerçek değeri daha kısa süreli olan şeyler yapmanın sonucunda milyonlarca dolar gelir getirebilir. Her türlü kanun dışı faaliyet de buna dahildir. Böylece, toplumsal değerler insanların *asıl* davranmalarını yöreklendirmediği gibi, saçmalıkları ve kanunsuzlukları da cazip hale getirmektedir. *İnsanlığın* şifresi: Amacın ne kadar yüksekse, ödülü o kadar düşüktür.

Bu, birçok insanın inanişına göre *Tanrı'nın da İsteddiği* olmaktadır.

Neale Donald Walsch

10

Buraya kadar nasılsınız? Biraz zaman aldığım biliyorum, ancak bu konulara sırayla bakmamız önemli. Tanrı hakkında öğrendiklerimizin etkileri derindir. Hayata bakış açımızın yanı sıra, felsefi alanları da kapsar.

Burada son olarak değineceğimiz başlıkların sadece soyut kavramları kapsadığını düşünsek bile, soyut kavramlar somut deneyimlerimizi her an etkilemekte ve yaratmaktadır.

Özgür İrade

Birçok insana *Tanrı'nın İstedığinin*, insanların özgür iradeye sahip olması olduğu söylendi. Böylece, yaşamdan sonra deneyimleyecekleri sonuçları -Cennet veya Cehennem- kendileri belirleyip karar verebilirler. Her an ve her etkileşimde seçtikleri sonucu yaşayabilirler. Hiçbir şekilde kısıtlanmamışlardır.

İnsanlara Tanrı'nın özgür iradeyi, insanları Cennet'te kendisine kavuşturacak Doğru Yolu seçebilmeleri için, insanlara bağışladığı söylendi. Başka bir deyişle, kişi iyi olma ya zorlanmak yerine, iyi olmayı özgürce seçebilir. Tamı insanların kendisine dönmeyi *seçmelerini* ister. Kimse böyle davranmaya zorlanamaz.

İnsanlara aynı zamanda Özgür İrade öğretisi altında, *Tanrı'nın İsteddiğini* seçmezlerse bedelini sonsuza kadar sürecek işkencelerle ödeyecekleri de söylenmiştir. Bunda mantıksal bir yanlış yoktur. Bu, işlerin işleyiş biçimidir. Bu Adalet'tir,

Tanrı Ne İster?

en üst düzeyde. Bu Tanrı'nın Yargısını takip eden, Tanrı'nın Adaletidir. Bu yüzden, *Tanrı'nın İstedliğini* özgürce seçebilmek önemlidir.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlığın özgürlük anlayışı, Tanrı'nın "özgürlükten" ne kastettiğinden derin bir şekilde etkilenecek şekillenmiştir. İnsanlar özgürlüğün, *özgürlük* anlamına gelmediğine karar vermişler, ancak sadece sonuçları seçebilme yeteneği anlamına gelebileceğinde karar kılmışlardır. Bu, hiç seçim şansı olmamasından daha iyidir. Güçlü konumdaki insanlar "özgürlük" kelimesini özel bir tanımla, başkalarına istediğini yaptırmak anlamında kullanmayı öğrenmişlerdir. İnsanların tabii ki buna boyun eğme zorunlulukları yoktur. Ancak eğer boyun eğmezlerse, ödenecek bir bedel olacaktır. Bu, vergilerin denetlenmesinden, suçlamalar belgelenmeden ve hiçbir izahat verilmeksizin ülkenin güvenliğini tehdit etme gerekçesiyle iki sene hapse girmeye kadar herhangi bir şey olabilir. Bu ölçüler dahilinde, ülkeler "özgür" olduklarını savunurlar.

Belki en inatçı savunma konumundaki insanlar hariç, herkes buradaki ikilemi görebilmektedir. Eğer onlardan bekleneni yerine getirmezlerse, hayal edebilecekleri en vahşi sonuçlarla karşılaşacaklarının pekâlâ farkındadırlar. Ancak aptal ya da ikiyezlü bir insan buna "özgür seçim" diyebilir.

Bu yüzden insanoğlu ikiyezlülüğün -özellikle "doğru" amaç için ve "doğru" sebepten dolayı ikiyezlülüğün- tıpkı Cennet'te de olduğu gibi kabul edilebilir olduğunu öğrenmiştir. İnsanoğlunun politik faaliyetlerinin çoğu, bu ahlak anlayışıyla örtüşmektedir. İnsanlığın diğer faaliyet alanlarında, birbirleriyle iletişim kurma ve baş etme şekillerinde de, sonuçların ikiyezlülüğü mazur gösterdiğini anlamışlardır.

Hatta birçok insan, bunların ikiyezlülük olmadığına kendisini inandırmıştır. Sadece *bir yorum* şeklidir.

Böylece, günümüzde Özgürlük adı altında, özgürlükler elden alınıyor. Milyonlarca insan, özgürlüğün var olmaması

Neale Donald Walsch

gerektiğini söyleyen politik söylevlere ve eğer onlara söylenenleri, yani *Tanrı'nın İsteddiğini* yaparlarsa yaşamlarında özgür seçimlere sahip olduklarını söyleyen dini doktrinlere, özgürlükleri için şükranla sarılmaktadır.

Acı Çekmek

Birçok insana *Tanrı'nın İsteddiğinin* insanların daha iyiye gitmek uğruna acıyı ruhlarını temizlemek için kullanmaları olduğu söylendi. Acı çekmek iyidir. Artı puan kazandırır; özellikle de acı sessizce çekilirse Tanrı'nın dikkatini çeker, hatta belki Tanrı'ya yakınlaşırsınız. Acı çekmek büyümenin ve öğrenmenin gerekli bir parçasıdır ve daha önemlisi, Tanrı'nın gözünde insanların kurtuluş yoludur.

Gerçekten de, bütün bir din bir kişinin acı çekmesiyle herkesin acılardan kurtarıldığını ve bu kişinin herkesin günahları için öldüğünü öne süren bu görüş üzerine kurulmuştur. Tanrı'ya ulaşmak adına insanlığın zayıflığı ve günahkârlığı için "borç ödeyen" bir ölümdür. Bu anlayışa göre, Tamı insanlığın zayıflığından ve günahkârlığından acı duymuştur ve işleri yoluna koyabilmek uğruna, *birisinin "bedel olarak" acı çekmesi gerekmektedir*. Aksi takdirde, Tamı ve insanoğlu uzlaşamayacaklardır. Bu bedel acısı ise bir kurtulma deneyimi gibi algılanmıştır.

İnsanların "doğal" nedenlerden dolayı acı çekiş süresi ise hiçbir durumda, yine "doğal olmayan" yollardan ölümle kısaltılmamalıdır. Hayvanların acı çekmeleri merhametle "doğal" olmayan yollarla kısaltılabilir, fakat insanlarınki kısaltılamaz. İnsanlığın acılarının ne zaman sona ereceğine karar verecek olan Tanrı'dır ve sadece Tanrı'dır.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanoğlu Tanrı'nın isteğini yerine getirmek ve Yaşam Sonrası'nda Tanrı'nın öfkesiyle yüz yüze gelmemek adına çok uzun zaman tahmin bile edilemeyecek acı-

Tanrı Ne İster?

lara katlanmıştır. Milyonlarca insan, bir kişi çok çok yaşlıysa ve çok çok acı çekiyorsa bile, –ölümle pençeleşiyor, ancak ölmüyorsa ve bunun yanında sonsuz acılara katlanıyorsa da– yaşamın ona getireceklerine yine de katlanması gerektiğini düşünür.

İnsanoğlu medeni hukuk ile insanın kendi acılarına son veremeyeceğini ve başkalarının acılarını dindirmeye yardımcı olamayacağını bildirmiştir. Bir yaşam ne kadar umutsuz olursa olsun, ne kadar ıstırap verirse versin, acının devam etmesi gerekir.

Bu Tanrı'nın İstediyidir.

Ahlak

Birçok insana, *Tanrı'nın İstediyinin* erdemli bir toplum olduğu söylendi.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlık bütün tarihim ahlakın ne olup olmadığını tanımlamakla geçirdi. Sorun, değişmeyen bir toplum tanımına varmak istenirken, toplumun sürekli değişim içinde olmasında yatıyordu. Toplumların çoğu, bu “altın standardı” yakalayabilmek için Tanrı'ya, Allah'a, Yahweh'e, Yehova'ya veya Tanrı'yı tanımlamak için kullandıkları sözcük her ne ise, ona dönmüşler ve *Tanrı'nın İstediyinin* bu olduğuna güvenmişlerdir.

Yüzyıllar önce, Tanrı'nın bu konudaki tercihlerine, tesirli bir etiket yapıştırılmıştı. Bunlar “doğal” olarak nitelendirildi. Bunun sebebi, ilkel insanların ilk gözlemlerinin ve Doğa'yla kurdukları ilk ilişkilerin neticesinde zihinlerine Tanrı kavramının bu şekilde yerleşmiş olmasıdır. Ortada onlardan daha büyük ve kontrol edemedikleri, oturup en iyisinin olmasını umarak sadece seyrettikleri bir şey vardı.

"En iyisini umut etmek", daha sonra dua etmek dediğimiz eyleme dönüştü. İlk insanların yorumlarına göre Tanrı her kim, her ne ise, Doğa'yla yakından bağlantılıydı ve Doğa,

Neale Donald Walsch

O'nun bir ifadesiydi. Böylece insanlar Güneş'i, Ay'ı, yıldızlan, havayı, ekinleri, nehirleri, toprağı ve neredeyse her şeyi temsil eden **tanrılar** yarattılar, böylece bazı şeyleri kontrol edebileceklerini ya da en azından kontrolü *elinde tutanla* iletişime geçebilecekleri umut ediyorlardı.

Tanrı ve Doğa arasındaki bu bağlantıyı kurduktan sonra, tanrılarla ilgisi olan şeylerin "doğal", ilgisi olmayan şeylerin de "doğal olmadığı" kanısına varmak için zihnin küçük bir sıçrayışı yeterliydi. İnsanoğlunun dilleri geliştikçe, "Tanrı" ve "Doğa" kelimeleri birbirlerinden ayrılmamacasına bağlandılar. Belli durum, koşul ve davranışlar, Tanrı'nın Arzusuyla örtüşmesine veya aykırı düşmesine bağlı olarak "doğal olan" ve "doğal olmayanlar" şeklinde sınıflandırıldılar.

"Doğal olmayanlar" sınıfındaki davranışlar daha sonraları "ahlakdışı" kabul edildiler --Tanrı'dan gelmediğine göre *Tanrı'nın İsteddiği* olamazlardı. Böylece döngü kendini tamamlıyordu. "Doğal olmadığı" kabul edilen her şey "ahlakdışıydı". Bunlara "doğal olmayan" yetenek, güç, davranış ve hatta, düşünceler bile dahildi.

Tanrı'nın İstedığinin doğal olduğu ve doğal olanın da ahlaka uygun olduğu fikri en mükemmel ölçü olmamıştı, fakat değişmeyen bir standart arayışında insanoğlunun yapabildiğinin en iyisiydi. Bu sebepten dolayı insanlar *Tanrı'nın İsteddiği* hakkındaki fikirlerini değiştirmekte isteksiz olmuşlardır. Bu fikirleri değiştirmek insanların tutumlarındaki altın standardı değiştirmek demekti.

Davranışlar, insanların birbirleriyle ilişkilerinin ölçüsüdür. *Tanrı'nın İsteddiği* hakkındaki inançlar insanların davranış şekillerine değer katar, tıpkı altının para dediğimiz kâğıt parçasına değer kattığı gibi.

Böylece, birçok toplumda ahlak anlayışını belirleyen, bireylerin kişisel deneyimleri değil, toplumun bu konudaki tanımıdır. Homoseksüellikte de bunun böyledir. Fahişelik, evlilik öncesi cinsel ilişki, seksin uygulanma şekilleri,

Tanrı Ne İster?

peyote, marihuana ve diğer ot ve uyarıcıların kullanımı veya dışarıdan hiçbir uyarıcı kullanılmadan yaşanan vecit hali için de durum aynıdır.

Örneğin, eğer biri Tanrı'yla hayranlık uyandıran bir deneyim yaşadığını söylerse, fakat bu deneyim toplumun "doğal" olarak nitelediği özelliklere dahil değilse, "ahlakdışı" kabul edilip uyarıda bulunulur ve eğer kişi devam ederse kınanır, yine de devam ederse cezalandırılır.

Daha önceki zamanlarda, bu tarz deneyimler ölüm veya işkenceyle cezalandırılırdı. Bu tarz mutlu deneyimleri yaşadığını söyleyen ve **tarif eden** azizler, insanlığın uzun tarihinde bu ceza anlayışı doğrultusunda şehit edilmişlerdir.

O azizler onları öldüren insanlar *Tanrı'nın İstedliğini* yaptıklarına ikna olduklarından öldürülmüşlerdir.

Ölüm

Birçok insana, yaşamlarındaki öğrenme fırsatını tamamladıklarında, gelişimleri sona erdiğinde, nasıl yaşadıklarıyla bağlantılı olarak ödüllendirilme veya cezalandırılma zamanları geldiğinde, yaşamlarının nihayet sona ereceği ve bunun *Tanrı'nın İsteddiği* olduğu söylendi.

Bu öğretinin bir sonucu: Birçok insan ölümün kötü bir şey olduğunu ve ölümden korkulması gerektiğini **düşünüyor**. **Ölüm, Çizgi'nin Sonu'dur, Son Perde'nin Kapanması'dır, Kapanış Zili'dir.** Ölümü çağrıştıran neredeyse bütün görüntüler olumlu, neşeli veya coşkulu değil, olumsuz, korkunç veya üzücüdür. Bu görüntüler toplumumuzu istila etmiş **durumda**dır. Hiçbir yere gitmeyen yol **Çıkamaz Sokak'tır**.^{*} Çok yanılmış bir kişi **Ölümüne Yanlış'tır**. Ruhu almaya gelen melek Azrail'dir.

^{*} Ç.N.: İngilizcede çıkamaz sokak, ölü sokak olarak çevrilen **dead end**'dir.

Neale Donald Walsch

Birçok insan bırakın deneyimlemeyi, ölümden bahsetmek bile istemez. Hiç kimse gereğinden önce ölümü deneyimlemek istemez. İnsanlar bazen yaşama çılgınca bağlanırlar. Yaşama içgüdüğü, insanların tüm içgüdüleri arasında en güçlü olanıdır. Yaygın toplum anlayışımıza göre, yaşamak en büyük hedeftir. Ölmek isteyen insanlara dahi bunun için izin verilmez.

Birçok kişi, ölümün diğer yüzünde Son Yargı'nın olduğunu bilir. Eğer iyi bir insan olmadıysanız, bu noktada Cehennem'e gidersiniz. Bütün günahlarınızı ödemeniz Tanrı'nın İstedığıdır.

İnsanlığın Tanrı'nın İstedığı konusundaki listesi çok uzundur ve burada tartışmadığımız insan deneyimleriyle ilgili birçok alan kapsar. Bu liste bütün insanlığı ilgilendiren ve sıralayamayacağımız kadar çok sayıda hukuk kanunlarını, sosyal beklentileri, aile geleneklerini kapsar.

O halde buraya kadar okuduklarınız hakkında ne düşünüyorsunuz? Birkaç istisna ve yorum farkı olmakla birlikte, aşağı yukarı bunlar mıydı size de Tanrı'nın İstedığı konusunda öğretilenler?

Eğer öyleyse, yalnız değilsiniz. Milyonlarca insan aynı deneyimi yaşadı.

Hayır, milyarlarca.

Tanrı Ne İster?

Ya insanların Tanrı hakkında bildiklerini sandıkları
çok önemli bir şey, doğru değilse?..
Bu, bir şeyleri değiştirir mi?

Tanrı Ne İster?

11

imdi size, *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkında bize öğretilenlerle ilgili fark ettiğim bir şeyi sizin de fark edip etmediğinizi ormak istiyorum. Geleneksel öğretilerimizin temsil ettiği ilahiyatın, ayrımcı bir ilahiyat olduğunu fark ettiniz mi? Bu ilahiyatta, biz buradayız ve Tanrı **orada!**

Evet, belki bu böyle gelmiş, böyle gider diyeceksiniz, değil mi?

Eğer ilahiyatın gündelik yaşantımızı çok fazla etkilemediğini düşünüyorsak, bu sorunun cevabı pek de önemli olmayacaktır. Siz inandığınıza inanmaya, ben inandığıma inanmaya, başkaları inandıklarına inanmaya devam edecekler ve hepimiz yaşantımızı bildiğimiz gibi sürdürmeye devam edeceğiz. **Fakat** bu sadece ilahiyatı ilgilendiren bir mesele değildir.

İlahiyat, sosyolojiyi oluşturur.

Ayrımcı bir ilahiyat, ayrımcı bir sosyoloji üretir.

Bu kadar basittir. Maalesef, ilahiyat sıklıkla patolojik bir sosyoloji yaratır.

Tüm dünyada olmuş olan da tamamen budur. İnsanlık ayrımcı bir patolojiyi yarattı ve şimdi içinde yaşıyoruz. **Tanrı** dan ve birbirimizden ayrılıyoruz.

Şimdi, sosyolojik ayrımcılığımıza rağmen, dikkate değer bazı başarılar elde ettiğimiz de bir gerçektir. İnsanoğlu atomu parçalarına ayırmış, hastalıkların tedavisini bulmuş, Ay'a insan göndermiş, yaşamın genetik kodunu çözmüştür. Ancak üzücüdür ki, insanların büyük çoğunluğu en basit bir şeyi hâlâ yapamamaktadır:

Neale Donald Walsch

Anlaşmak.

Sizce, bunun nedeni nedir?

Bunu düşünün.

İnsanlara kültürel hikâyelerden ve dinlerinden öğretilen onca efsaneden soma -insanlığa atalan, aile büyükleri, papazları hahamları, mollalan tarafından Tamı ve Yaşam hakkında onca anlatılardan sonra- insanlığın büyük bir bölümünün *yaşadığı* kolektif deneyimden soma, nasıl oluyor da *durum daha iyiye gidemiyor?*

Ancak çok iyi tarafları olmuştur da diyebilirsiniz. Dünya eskisine nazaran daha iyi bir yerdir. İnsanlar ilkel zamanlardaki gibi davranmıyorlar. Birçok yerde barış içinde yaşıyorlar ve vahşi değiller.

Hayır, değiller. Çoğu insan vahşi değil. Bu konuda **hemfikir** olabiliriz. Fakat şu konuda anlaşabilir miyiz? İnsanlık giderek artan oranlarda şiddete başvuruyor.

İnsani an açlığa terk etmek, şiddetin bir şeklidir.

Yaşam kurtaracak ilaçları ve en özel tedavileri milyonlardan saklamak, şiddetin bir şeklidir.

Ofislerde çok yüksek kâr sağlanırken, işçilere yeteri kadar ödeme yapmamak, şiddetin bir şeklidir.

Kadınlara kötü davranmak, emeklerinin karşılığını yeterince ödememek, terfilerine karşı gelmek ve yaralamak, şiddetin bir şeklidir.

İrkçilik konusunda önyargılı olmak, şiddetin bir şeklidir.

Çocukların suiistimal edilmeleri, çalıştırılmaları, esaretleri, çocuklara fahişelik yaptırılması ve askeri eğitim almaları, şiddetin bir şeklidir.

Ölüm cezası, şiddetin bir şeklidir.

Cinsel tercihlerinden dolayı, dinlerinden veya ahlak anlayışlarından dolayı İnsanların sivil haklarının reddedilmesi, şiddetin bir şeklidir.

Tanrı Ne İster?

Dünyada, sıradan değer yargılarına sahip olan, baskının ve adaletsizliğin hüküm sürdüğü toplumlar yaratmak ve sürdürmek, şiddetin bir şeklidir.

Acıyı yok saymak, acıtmanın kendisi kadar ciddi bir şiddet şeklidir.

2004 yılında insanlık, Sudan'ın Darfur bölgesinde 75.000 kişinin öldürülmesine ve 1.5 milyondan daha fazla insanın evlerinden sürülmelerine seyirci kalmıştır. Dünya bekledi, tökezledi ve yok sayılacak kadar az şey yaparak aylarca bu şiddetin devam etmesine seyirci kaldı. Bu, katliama son noktayı koyamayacak kadar çekingen, zayıf ve daha da kötüsü, sadece kendi çıkarlarını düşünen, çok ilkel bir toplumun davranış şeklidir.

Bu noktada hikâyem hakkında biraz sabırsızlığa mı kapılıyorsunuz? Sizi suçlamıyorum. Her şeyin ne durumda olduğuna, dünyamızın *gerçekten* ne durumda olduğuna bakmak zordur. Bizler her şeyin hoş tarafını görmeyi severiz. Olumlu düşünmeye, hayatımız hakkında kendimizi iyi hissetmeye çalışırız. Kimse kötü giden şeylerle ilgilenmek istemez.

Fakat kötü giden şeylere bakmak için biraz zaman ayırmazsak, nasıl değişiklik yapabiliriz ki? Bir şeyi değiştirmenin en iyi yolu onun varlığını inkâr etmek midir?

Sanmıyorum. Arthur Miller'in harika oyunu *Satıcının Ölümü*'nde Willy Loman'ın zor durumdaki karısı Linda, yetişkin oğullarının gözleri önünde yaşamı paramparça olan bir babanın çığlıklarını duymalarına, **babalarının** yaşamı boyunca deneyimlediklerine ve onlara vermeye çalıştıklarına **dikkatlerini** çekmeye çabalar. "Dikkat etmek gerekir," der titreyen sesiyle. "*Dikkat etmek gerekir.* "

Yaşam şeklimizin ölmek üzere olduğuna dikkat etmemiz gerekir. Dünyanın geçtiği evrelerin ve bize vermeye çalıştıklarının farkına varmamız gerekir. Toplumsal ve bireysel olarak bu dünya için ne yaptığımızı fark etmemiz gerekir.

Dikkat etmek gerekir.

Neale Donald Walsch

Bugün dünyamızda, 250 milyon civarında çocuğun çalıştığı tahmin edilmektedir. Birleşmiş Milletler Çocuk Fonu'nun *Ülkelerin Gelişimi* üzerine 2000 yılında hazırladığı rapora göre bu rakamın 50 milyonu, beş ila on bir yaş arasındaki çocuklardan oluşmaktadır ve dayanılmaz şartlarda çalıştırılmaktadırlar. Bu kimsenin umurunda mıdır?

Çocuk Askerliğini Durdurma Koalisyonu'nun 2001 yılında yayınladığı *Çocuk Askerler Raporu* 'na göre, dünyanın otuzun üzerinde ülkesinde, on sekiz yaşın altında 300.000'den fazla genç kız ve delikanlı, hükümetlerin silahlı kuvvetlerinde asker olarak savaşmaktadır. Çoğu çocuk askerin on beş ile on sekiz yaş arasında olduğunun bildirildiği raporda, en küçük çocukların yedi yaşında oldukları da kayıtlıdır.

Dünya nüfusunun neredeyse üçte ikisi için gündelik yaşam bir mücadeledir. Bu rakamın yansı *yaşam savaşı* vermektedir. Bu kimsenin umurunda mıdır?

Sizce bu **şartların** sebepleri nelerdir? Dünya üzerinde birbirimizi aynı ailenin bireyleri olarak göremememizin bir etkisi olabilir mi? Birbirimizden ayrı olduğumuzu zannetmemiz, nedenlerden biri olabilir mi?

Sebep her ne olursa olsun dünya bolluğunu, herkesin ortaklaşa paylaşabileceği bir sistemi işler hale getirememiş, sadece belli kıstaslara uyan, belli renk, belli cinsiyet, belli din ve etnik gruplara mensup kişilere sunmuştur.

Birleşmiş Milletler raporunda, bağış yapan ülkelerin, toplam ulusal gelişim üretimlerinin sadece yüzde birinin, çeyreği (% 0.25) kadannı, kendinden daha fakir olan ülkelere tahsis ettikleri bildirilmiştir. Bu kimsenin umurunda mıdır?

Bağışlanan servetin orantısına bakıldığında, gelişmiş ülkeler arasında en cimri ülke hangisidir? Amerika Birleşik Devletleri, tartışılmaya açık olmakla birlikte, dünyanın en zengin ülkesidir. Ülkelerin hem en zengini, hem de en **cimrisidir**.

Bu mümkün olabilir mi? Evet, mümkündür ve gerçektir.

Tanrı Ne İster?

Şimdi, ama biraz dur, Amerika Birleşik Devletleri dünyanın geri kalanının yarısından fazla bağış yapıyor, diyebilirsiniz. Ve haklısınız da. Dolar bazında baktığımızda, haklısınız da. Fakat Amerika Birleşik Devletleri'nin dünyanın geri kalanının yarısından daha fazla doları vardır. Yani, sahip olduklarına oranla, Amerika Birleşik Devletleri en cimrisidir.

On dolarınız varsa ve kardeşinizin bir sıkıntısı için üç dolar verirsiniz, komşunuzun elli doları varsa ve o da kardeşinize beş dolar verirse, hanginiz daha cömert sayılırsınız? Komşunuzun rakam bazında sizden daha fazla vermesinden etkilenir misiniz? Yoksa sizden beş misli fazla parası olduğunun ve bu yüzden de beş misli daha fazla yardım yapabileceğinin farkında mısınız? Servetinin daha büyük bir bölümünü vermesi umulabilirdi, ne dersiniz?

Bu konudaki görüşüm yıllar önce John F. Kennedy'nin sözlerinde yankılandı: "Çok verilenden, çok da vermesi istenir..."

Fakat, imkânları sınırlı olan ihtiyaç sahibi ülkelere bağış yapmak konusunda Amerika Birleşik Devletleri tek başına değildir. 2003 yılında dünyanın en zengin ülkeleri fakirliğe, eğitimsizliğe ve sağlığa harcanmak üzere, daha fakir ülkelere 60 milyar dolar para yardımı yapmışlardır. Bu zengin ülkelerin aynı süre zarfında savunma için harcadıkları miktar ise 900 milyar dolardır.

Bu durum karşısında Dünya Bankası başkanının önerisi, eğer dünya önceliklerini değiştirecek olursa, savunma giderlerinin asla küçük bir miktarı geçmesinin gerekmeyeceği yönündedir.

Başkalarının acı çekmelerinin gerçekten önemsendiği, sadece sözle değil, *bazı şeyleri değiştirmek üzere* bir şeyler yapan küresel bir toplumda önceliklerin yer değiştirmesi, ânında ve otomatik olarak gerçekleşecektir.

Onceliklerdeki bu değişim gerçekleşmediğinden, dünyada daha çok şiddet yer almaya başlamıştır. Bu günlerde giderek

Neale Donald Walsch

daha çok ve daha fazla yerde, bir kişi veya bir grup tarafından fiziksel saldırılar yapılmaktadır.

Yıkılan bir sosyal düzen görüntüsü, daha huzurlu yaşayan ve gözle görülen acı, sefalet ve dramatik sallantılar geçirmeyen kişilerin de yaşamlarını etkilemektedir. Aslında mutlu olmaları gerekenler de mutlu olmadıklarında, bir şeylerin ters gittiğini anlarsınız; başınızın dertte olduğunu fark edersiniz.

Şiddet sadece Ortadoğu'nun sokaklarında değil, Avrupa'nın sokaklarında da; sadece Güneydoğu Asya'daki evlerde değil, gelişmiş Kuzey Amerika evlerinde de tırmanışta. İşte bu yüzden birçok ülkede artık metal dedektörlere rastlıyoruz - sadece olağan sayıldıkları askeri alanlarda ve havaalanlarında değil, daha önceleri bu aletleri gönmenin gözümüne tuhaf görüldüğü alışveriş merkezlerinde, otellerde, gece kulüplerinde ve evet, hatta okullarda, kiliselerde, camilerde ve sinagoglarda.

İşte bu yüzden Londra caddelerinde gizli kameralar var, Londra'da sıradan bir kişinin günde 300 kez resminin çekildiği söyleniyor. Chicago'da zaten var olan binlerce kameraya ilave olarak şehrin her yerine yüzlerce yeni kameranın yerleştirileceği duyuruldu. Tabii bütün bunlar bizim korunmamız için. Güvenlik sebebiyle. Bu kameralar bilgisayar programıyla "sıra dışı" bir şeyi bildirmek ve polis, itfaiye ve gerekli birimleri harekete geçirecek diğer ilgili kurumlara alarm yollamak üzere ayarlanmışlardır.

Biri bizi gözetliyor!

George Orwell elli yıl önce yazdığı kitabında, gezegenimizde gündelik yaşamımızla ilgili bu tüyler ürpertici gerçekten bahsetmişti. Onun 1984 yılında öngördüğü kâbus dolu dünyanın gerçekleşmesi belki yinni yıl kadar daha uzun sürdü, fakat tüm gezegende bir kişinin konumunu elli metre yakından takip edebilen uydularla, sokak kameralarıyla, hükümetlerin video ve arşiv kayıtlarına ulaşımıyla ve hatta hemen hemen evinizde dahi gerçekleştirdiğiniz her türlü faali-

Tanrı Ne İster?

yeti inceleme olanağının ortaya çıkmasıyla kâbus fazlasıyla **tamamlanmış** oldu. Yakında evinize de bir kamera konabilir. Bu acaba, kimsenin umurunda mı?

Bize, bütün bunların şiddet kullanmaya yatkın bazı kızgın, öfkeli veya soğukkanlı insanların giderek artmasından dolayı gerekli olduğu söyleniyor.

Sizce bunların asıl sebebi nedir?

Bunu lütfen düşünün.

İnsanlığın en zor sorularına en geniş cevapları arayan İlahiyat, neden bunları tersine çevirememiştir, neden bunların oluşumuna daha en başından engel olamamıştır?

Cevap Ayrımcı İlahiyat'ın işe yaramamasıdır. Ancak insanlar şu âna kadar bunun *Tanrı'nın İsteddiği* olduğu konusunda ısrarlarını sürdürmektedirler.

Eğer gerçekten *Tanrı'nın Ne İstediyiyle* ilgileniyorsanız, izin verin, size bir soru sorayım: Dünyevi ilahiyatımız sizce, insanların barış ve uyum içinde beraberce yaşamasını sağlayacak etkili bir rehberlik sunmakta mıdır?

Benim fikrim, *sunmadığı* yönünde. Dahası, tam ters bir sonucun oluşumunda etkili olmamaktadır.

Bugün her saat başı 400 çocuk açlıktan ölmektedir. *Her saat başı*. Oysa aslında, yeryüzündeki tüm aç çocukları doyurmak, önlem alınabilecek hastalıklardan ölmelerini engellemek, temel eğitimin herkese ulaşmasını sağlamak için dünya genelinin silah satışının yüzde beşi yeterlidir.

Yüzde beşi.

Bu mümkün olabilir mi?

Evet, mümkündür ve gerçektir.

Bu nasıl dinlerin ve ilahiyatın başarısızlığının kanıtı olabilir?

Bu, kendilerini *Tanrı'dan* ve birbirlerinden ayrı gören, birbirleriyle ilişkileri yok denecek kadar zayıf olan ve *dinlerimiz tarafından öğretilenlerin bunlar* olduğu bir toplumun kendi yavrularını açlığa mahkûm etmesidir. Ancak böyle bir kültürel hikâye, dünyanın en zengin 225 kişinin gelirlerinin, dünya genelindeki üç milyar fakir insanın gelirine eşit olmasını açıklayabilir.

Buradaki gerçek etkiyi kaçırmış olabilirsiniz, o yüzden izin verin tekrar edeyim: En zengin 225 kişinin gelirinin, üç

Tanrı Ne İster?

milyar fakir insanın gelirlerinin toplamına eşit olduğu bir dünya yarattık.

Üç milyar.

Bu dünya nüfusunun yansıdır.

Bütün bunların en buruk tarafı sadece durumun mevcudiyeti değil, birçok kişinin bu durumu *olağan* kabul etmesidir. Onlara en zengin 225 kişinin gelirinin üç milyar fakir insanın gelirine eşit olduğunu söylersiniz, onlar da size, "Eee, biliyoruz, ne olmuş öyleyse?" derler.

Neden dünyada huzursuzluk ve şiddet olduğunu öğrenmek istiyor musunuz? Gözlerinizi açın.

Belki de açtınız bile. Belki de biliyorsunuz. Belki de anladınız. Ancak bir şeylerin değişmesi için daha fazla insanın anlaması ve anladıkları konuda daha fazla şey yapmaya eğilmeleri gerekmektedir. Keşke daha fazla insan, çevremizde olup bitene gözlerimizi açabilse! Keşke daha fazla insan dünyamızı birliğimizin bir ifadesi olarak yaratabilse. Keşke ilahiyatımız daha fazla insana, daha sık, daha fazlasını yapabilmesinde yardımcı olsa. Ancak bir olduğumuz gerçeğini deneyimlememize engel olan ve ayrı olduğumuzu öğreten ilahiyatımızdır. Bu koşulların devamına izin veren de ayrı olduğumuz düşüncesidir.

Eğer ilahiyat fiziksel bir bilim, mesela biyoloji veya fizik olsaydı, tutarlı sonuçlar yaratma konusunda çok eskiden beri, hatta binlerce yıl somasında bile, güvenilirmez olarak yargılanacaktı. Ya da en azından veriler sorgulanacaktı.

İnsanlığın Tamı ve yaşam hakkında kendi verilerini sorgulama cesareti var mıdır? İnsan *ya eğer* diye sorulamayan soruları düşünebilecek kadar cesur mu? Ya insanların Tamı hakkında bildikleri çok önemli bir şey doğru değilse? Bu, bir şeyleri değiştirir mi?

İnsanlar dünyanın geldiği duruma sebep olan nedenlere bakmayı daha ne kadar göz ardı edecekler? Ve Tanrı'ya

Neale Donald Walsch

inancın dünyanın hastalığını değiştirebilecek kadar güçlü olduğuna inananlar içinde kaçımız, *yanlış* inancın bu durumumuzun *nedeni* olabilecek kadar güçlü olduğunu görebilecek?

Ya siz? Bütün bunların içinde sizin yeriniz neresi? Bugünkü dünya göz önüne alındığında, Tamı, yaşam ve birbirimiz hakkında yeni düşünceleri dikkate *almanın* zamammn geldiğini düşünüyor musunuz?

Kendi hayatınız nasıl gidiyor? İşler yolunda mı? Yoksa açıkça ilişkilerinizde, kariyerinizde, gündelik yaşantınızda verdiğiniz yaşam mücadelesi gitgide artıyor mu?

Kendi yaşantınıza ve çevrenize baktığınızda, *Tanrı'nın İstedığinin* bir yansımasını gördüğünüzü düşünüyor musunuz? Eğer hayır diyorsanız, *Tanrı'nın İstedığinin* ne olduğunu düşünüyorsunuz?

Şey, sanırım bu kitabı seçmenizin nedeni de buydu, değil mi?

Yani demek istediğim bu kitabı, bu konuda söyleyecek neleri olduğunu görmek için seçtiniz, değil mi? İşte şimdi söylemenin tam zamanı! Şimdi *Tanrı'nın İsteddiği* hakkında büyük gerçeği açıklamanın zamanı. Bu, bugüne kadar insanlığın önüne sunulmuş, en önemli bilgi olabilir. Geçmişte bir kereden fazla ortaya konmuştu, fakat insanlık bunu anlamamış görünüyor. Şimdi o kadar açık, o kadar basit, o kadar yeni ve kolay bir şekilde sunulacak ki, böylece gelecekte yanlış anlaşılma ihtimali ortadan kalkacak.

Bu bilginin insanlığın geleceği için hayati bir önem taşımasından dolayı, bir somaki bölümün tamamı buna ayrılmıştır.

Fakat sayfayı çevirmeden önce, lütfen bir uyarıyı dikkate alın. Buradaki açıklama sizi şoke edebilir. İnsanlık binlerce nesil boyunca *Tanrı'nın İsteddiği* hakkındaki fikirlerini ve *inançlarını*, kolektif kalbinde sıkı sıkıya tutmuştur.

Binlerce nesil, dedim.

Tanrı Ne İster?

Bu uzun bir zamandır. Macerayı sevdiğini iddia eden bir tür olarak, insanoğlu yemliğe direnme eğilimindedir. Ve evrendeki en eski fikirler –bazıları önce geldiğini ve evreni yarattığını zanneder- söz konusu olduğunda bu iki kat doğrudur.

Bir somaki sayfada nefes kesen açıklamaya direnirseniz şaşırmayın. Ancak şimdi değişim zamanıdır ve bir somaki bölüm bu kitapta yeni bir bölümden daha ötedir. Hayatınızın yeni bir bölümü olabilir.

O halde şimdi beraberce, cesurca *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkındaki gerçeği keşfedelim...

Neale Donald Walsch

13

Neale Donald Walsch

Tanrı Ne İster?

Neale Donald Walsch

Tanrı Ne İster?

14

İnsanlık tarihinin en önemli sorusunun cevabım gördünüz.

Tanı ne ister?

Hiçbir şey.

Kesinlikle hiçbir şey.

Lütfen bu cevabı düşünün.

Evet, gerçekten. Kitabın ilerki sayfalarında ne olacağı konusunda sabırsızlanıp, ya da size, söyleyecek daha fazla bir şeyi olmadığını varsayıp kitabı fırlatarak başınızı sallamayın, lütfen. Sadece bir an durun, yalnızca. Sadece bir an. Duracak mısınız? Sadece bir an an için de olsa, duracak mısınız?

Teşekkür ederim. Şimdi sizden burada söylenenleri sessizce düşünmenizi isteyeceğim. Kitabı kucağınıza bırakın, bir anlığına sakince, gözlerinizi kapatın ve şu fikre odaklanın:

Tanrı'nın istediği nedir?

Hiçbir şey.

Kesinlikle, hiçbir şey.

Nasıl hissettiriyor bu size? Bu düşünceyi kabullendiğinizde, kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

Bir boşluk hissi mi yaratıyor? Öfkelenendiriyor mu? Basitçe onaylıyor musunuz yoksa? "Hah hah, yeni bir şey değil ki bu!" Kafanızı mı karıştırıyor? Ya da, belki de, size mutluluk veriyor?

Neale Donald Walsch

Bu gerçekse eğer, dünyanın bundan genel olarak nasıl etkileneceğini düşünüyorsunuz?

(Bu son sorunun cevabı, sizi şaşırtabilir. Bu konuyu daha yakından inceleyeceğiz.)

Eğer hiçbir şey istemeyen bir **Tanrı'ya** sahipsek, anlamlı bir ilahiyat olabilir mi?

Eğer **Tanrı'nın** hiçbir şey istemediğini söylüyorsak, aynı ölçüde **Tanrı'mn** var olmadığını da mı söylüyoruz? Eğer hepimiz, bir **Tanrı** olduğu ancak hiçbir şey istemediği konusunda anlaşırırsak, o halde **Tanrı** ne yapmaya çalışıyor? **Tanrı'nın** amacı ve işlevi nedir? Neden **Tanrı'ya** inanıyoruz? Kimin **Tanrı'ya** ihtiyacı var?

Bazı insanlar bu sorularla yüzleşip, omuzlarını silkip, “**Tanrı'ya** inanmak için hiçbir sebep yok. Kimin **Tanrı'ya** ihtiyacı var ki?” derler.

Yukarda geçen iki cümleden ilkinin yanlış ve ikincisinin doğru olduğu konusunda tartışırım. **Tanrı'ya** inanmak için bir sebep vardır, hem de çok geçerli bir sebep: **Tanrı'ya** ihtiyacımızın olmaması.

Tanrı'ya inanmamızın sebebi, bu inancın **Tanrı'mn** gücünün yaşamlarımızda rol alma olasılığını sağlamasıdır. Eğer **Tanrı'nın** gücünün varlığına inanmazsanız, o gücü kullanamazsınız.

Fakat eğer **Tanrı'ya** ihtiyacımız yoksa, neden **Tanrı'nın** gücünü kullanmak gibi bir endişemiz olsun ki? Güzel soru. **Tanrı'nın** gücünü kullanabilmemiz, **Tanrı'ya** ihtiyacımız olmamasından kaynaklanır. Cevap daireseldir. Eğer zengin bir adam sizi vasiyetine koyar ve bütün parasını size bıraktığını yazarsa, daha sonra bunu bir kasaya saklarsa, o adama ihtiyacınız yoktur. Ancak o adamın asla var olmadığını düşünüyorsanız, parayı almak için kasaya gitmezsiniz bile. *Paranın orada olduğuna inanmazsınız.* Bunun bir hile, bir komedi olduğunu düşünürsünüz. Zengin olacaksınız, ama bundan haberiniz bile olmayacaktır.

Tanrı Ne İster?

Tanrı bizi "Kendi Suretinde" yarattı. Bu bir *gerçek*. Sadece hoş bir cümle değil, *gerçektir*. Kutsal kitapların bize söyledikleri gibi, "Size tanrılar olduğunuzu söylemedim mi?"

Tanrı'ya ihtiyacımız olduğu fikri bir yanılısamadır. Bir unutkanlık durumudur. Mirasımızı reddedip, gerçekten kim olduğumuzu unutup, hayallerin gerçek olduğunu *sanmamızdır*. Eğer Tanrı'ya olan inancımız herhangi bir sebepten dolayı Tanrı'ya ihtiyacımız olduğu fikrine dayanıyorsa, Tanrı'yla olan ilişkilerimizin çoğunda işlevsel yanlışlıklar olacaktır. Ve tabii ki o f i kirlere dayamıyor. Burada belirtmek istediğim nokta budur.

Tanrı'ya inanmanın en iyi nedeni Tanrı'ya ihtiyacımız olmamasıdır. Tamı bizi, tıpkı her anne babanın yapacağı gibi, yaşamla başa çıkabilmemiz için belirli yeteneklerle yarattı. Böylece, Tanrı'yı sadece sevmeye açık olabiliriz ve Tann'yı sadece sevmek hepimizin yapabileceği en güçlü şeydir. Bunun nedeni sevginin gerçek kimliğimizin güçlerini serbest bırakmasıdır ve bu güç serbest kaldığında yapamayacağımız şey yoktur. Bu da tabii ki, Tanrı'nın niyet ettiği.

Tamı bizim ona bağımlı olmamızı planlamamıştır. Bizim *bağımsız* olmamızı niyet etmiştir. Özgür olmamızı. Ve sadece özgür değil, aynı zamanda da *tam donanımlı*. Ne için? Her zaman arzu ettiklerimizi üretmemiz, yaratmamız ve deneyimlememiz için...

Ancak Tanrı'yı sadece sevmek yetmiyor, ondan korkmayı da bir kenara bırakmamız gerekiyor - ve bunu ancak, Tann'ya ihtiyacımız olmadığını düşünürsek yapabiliriz. Herhangi bir şey için Tanrı'ya ihtiyacımız olduğunu düşündüğümüzde korkuyu davet ederiz, çünkü her zaman Tanrı'nın bize istediğimizi vermeme olasılığı vardır.

Birçok insanın Tann'yla olan ilişkisi yanlış yapılanmıştır, çünkü bunun en temel sebebi bir ihtiyacı karşılamak üzere kurulmuş bir ilişki olmasıdır. Bu ilişkide sadece bizim Tanrı'dan istediğimiz şeyler değil, Tanrı'nın bizden istedikleri de *hesaba katılır*.

Neale Donald Walsch

Eğer **Tanrı'nın** insanlardan hiçbir şey istemediği gerçekse, dünyadaki birçok insanın **Tanrı**'yla kurduğu ilişki bozulacaktır. Ancak bir ilişkinin bozulması, bittiği anlamın gelmez. Kimi zaman bazı şeyler ilk kez olarak tam yerli **ye-rine oturmak** için de bozulabilir. Bir ilişki bozulacak diye kaçmak bize her zaman fayda sağlamaz. O halde bu kez daha derinden, şu fikre bir kez daha bakalım:

Tanrı ne ister?

Hiçbir şey.

Kesinlikle hiçbir şey.

Lütfen bunu düşünün. Bu fikre şiddetle karşı olsanız da, yine de düşünün. Özellikle bu fikre **karşıysanız**, daha derin düşünün.

Karşı olmanıza sebep nedir?

Bu cümlelerin doğru olmadığını size kim söyledi?

Söyleyenleri haklı kılan nedir?

Onların bildiklerinin doğru olduğunu nereden biliyorsunuz? Kitapta okuduklarınızdan mı? Adil bir cevap. O halde, *kitabı doğru kılan nedir?* **Tanrı** doğru olduğunu söylediği için mi? *Hangi Tanrı?* *Hangi kitap?*

Sadece entelektüel, duygusal ve ruhani bir alıştınna olsa bile, bunu derinlemesine bir düşünün.

Bir an için, **Tanrı'nın** insanlardan hiçbir şey istemediğini **varsayalım**. Durum böyleyse, o halde hayatınızda bir çuval inciri berbat edersiniz. Eski mitolojiler sona erer. Kültürel hikâyeler sona erer. Aile gelenekleri sona erer. Dini doktrinler sona erer. Yasal sistemler ve eğitim sistemleri sona erer. Her türlü politik, ekonomik ve sosyal yapı sona erer.

Tanrı'nın bir şeyler istediği fikrinin ebedileştirilmesinin sebebi bu olabilir mi?

Bunu bir düşünün.

Tanrı Ne İster?

Tanrı neden bir şey istesin? **Tanrı'nın** neye ihtiyacı olabilir ki? **Tanrı'nın** bir şey istemesine veya ihtiyaç duymasına ne neden olabilir? Eğer Tanrı istediklerini elde edemezse, bu **mutsuz** olmasına sebep olabilir mi?

Şimdi *bunu* bir düşünün...

Tanrı'nın istediğini elde edebilmesi için *insanları sorumlu* *İltimasının* nedeni ne olabilir? Mutluluğunuzun sorumluluğunu **çocuklarınıza** verir miydiniz?

Bize **Tanrı'nın**, kendisini seven, ibadet eden, tapan, teslim olan, şükran duyan ve hürmet eden insanlar istediği söylendi. Neden? **Tanrı** neden bunu istesin? Neden bununla ilgilensin?

Bize Tann'nın, emirlerine uyan insanlar istediği ve eğer uymazlarsa arzuladıkları affı, doğru ve kuralına göre elde edemeyecekleri söylendi. O zaman **Cehennem'e** gidecekleri ve orada dayanılmaz ıstıraplar çekecekleri söylendi. Fakat şunu bir düşünün: Tann **insanları** karmaşaları ve zayıflıkları için neden bu kadar feci şekilde cezalandırsın ki?

Eğer birinin *bizi* daha iyi anlamasını ve her konuda *bize* itaat etmesini istiyorsak ve bir türlü bunu yapmalannı **sağla-**yamıyorsak, bunun kabahatini onlarda mı bulmalıyız?

(Evet, tabii ki buluruz ve bulmalıyız da. Fakat bizi kim suçlayabilir? Biz **Tanrı'yı** model olarak kullanıyoruz. Ya modeli-miz hatalı varsayımlar üzerine **oturtulmuşsa?**)

Bize kusursuz adaleti olan bir **tanrıdan** bahsedildi. O halde hiçbir şeyden incinmeyen ve hiçbir şekilde yaralanıp zarar görmeyen Tamı, niçin birisini herhangi bir şey için cezalandırmaya, hatta *işkenceye maruz bırakmaya* ihtiyaç duysun?

Bizden **O'nun** adına savaşa gitmemizi isteyen, davet eden, tıpkı O'nun Kutsal **Kitap'ta** öfkesine karşı gelen binlerce kişiyi öldürdüğünden bahsedildiği gibi, bizim de O'nun adına başkalannı öldürmemizi isteyen bir tanrıdan bahsedildi. Fakat neden? Neden Tamı başkalannı öldürsün veya kendi adına **başkalarının** öldürülmesini istesin?

Neale Donald Walsch

Tanrı gerçekten Kendi Amacı için savaşılan insanların bir birlerine katliam yapmalarını ister mi? Zaten Kendi Amac dediğimiz nedir?

Tanrı'nın gayesi nedir? "Tanrı'nın Amacı" nedir?

Dünya üzerindeki herkesin aynı, tek bir dine mensup olmasını sağlamak mıdır? *Tanrı'nın İsteddiği bu mudur?*

Neden? Tamı neden bunu istesin? Neden Tanrı bununla ilgilensin?

Sizin bir Müslüman, bir Yahudi, bir Hintli, bir Budist, bir Baha'i veya bir Hristiyan olmanız gerçekten O'nun için önemli midir? Ya siz iyi, müşfik, nazik, sevecen ve sevgi dolu bir bireyseniz, fakat organize dinlerden birine mensup değilseniz?

Ya siz organize dinlere ve onların aşırı uçlarına karşı geliyorsanız? Bu sizi bir döne mi yapar? Sonunuzun geldiği anlamına mı gelir? Bu sizi Gerçek İnananlar tarafından öldürülmeye müsait bir kâfir mi yapar? *Tanrı'nın İsteddiği bu mudur?*

Bu neden önemlidir? Bunun önemli olduğunu size kim söyledi? *Üyesi olmanızı isteyen organize dinlerden biri mi?*

Bunu bir düşünün.

Dünya üzerindeki dinlerin amacı bu mudur? Tanrı'nın Amacı bu mudur?

Eğer Tanrı'nın insanlardan hiçbir şey, *kesinlikle hiçbir şey* istemediği açıklanacak olsaydı, bütün bu öğretilmiş sisteme ne olurdu?

Hiçbir şey istemeyen bir Tanrı'ya inanabilir misiniz? Böyle bir düşüncüyü gerçekliğinizde yaşatmanız mümkün mü?

Bunu *hayal* bile edebiliyor musunuz?

Tanrı Ne İster?

15

Dünyadaki insanların çoğunun, Tanrı hakkında doğru olmayan inançlara sahip olmaları olasılığı üzerinde durun. Tanrı hakkındaki gerçeğin çoğu **insanın** hayal bile edemeyeceği bir şey olduğu olasılığını varsayın.

Örneğin, Tanrı'nın Arzusu diye bir şey olmasaydı, ilginç olmaz mıydı? Bu birçok şeyi değiştirmez miydi?

Dünyanın bu halinin, Tanrı'nın Arzusu olduğunu mu düşünüyorsunuz? Fakat eğer bu Tanrı'nın Arzusu *değilse*, Tanrı bu konuda bir şey yapamayacak kadar güçsüz mü? Ve eğer Tamı bu konuda bir şey yapamayacak kadar *güçsüz* değilse, neden bir şey yapmıyor? Ve eğer Tamı bu konuda bir şey *yapıyorsa*, neden başaramıyor?

Bazıları bunun, *insanlığın O'na izin vermemesinden dolayı* olduğunu düşünüyor. İnsanlık Tanrı'nın *İstedliğini* elde edebilmesi için Tanrı'nın yolunu kesiyor. Aslında buna inananların sayısı oldukça fazla. Bu doktrine göre, *Tanrı İstedğini* elde etme gücüne sahip değil ve insanlık **hatalı**. Ancak insanlar Tanrı'nın ne veya kim olduğunu **anlıyorlarsa**, burada bir mantık hatası yok mu?

Belki de Şeytan burada devreye giriyor. **Şeytan**'ı devreye sokmak için uygun bir yer. Belki de bütün bunlar, insanların ruhunu ele geçirmek için, Tanrı'nın Şeytan'la savaşının bir parçasıdır. Belki de Şeytan'la mücadeleyi sürdürebilmek için Tann'nın Arzusuna ters düşen şeylerin oluşumuna izin veren, Tanrı'nın Kendisidir. Ancak bu doğruysa, o halde Tan-

Neale Donald Walsch

rı'nın Arzusunun ihlal edilmesi de *Tanrı'nın Arzusudur* ve her iki durumda da **Tanrı'nın** Arzusu asla ihlal edilemez.

Tanrı'nın Arzusunun her zaman ifade edildiği, ancak ifade şeklinin durumdan duruma farklılık gösteriyor olması olası mıdır?

Peki, o halde Tanrı'nın Arzusu NEDİR? Ve bunu biz nasıl bilebiliriz?

İşte yine başlıyoruz. İnsanoğlu *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* nasıl bilebilir?

Belki de daha keskin bir sorunun zamanı geldi. Bütün bunları uyduruyor olma olasılığımızın mümkün olduğunu düşünüyor musunuz? En azından, Tamı hakkında anlamadığımız bir şey olduğunu ve *bu anlamadığımız şeyin her şeyi değiştirebilme olasılığına sahip olduğunu düşünüyor musunuz?*

Her iki sorunun da cevabının evet olduğuna inanıyorum. Ve işte birçok insanın ve birçok dinin bakmaya korktukları şey: Belki de insanların Tamı hakkında anlamadıkları, Tanrı'nın hiç de düşündükleri gibi **olmadığıdır**.

Belki de Tanrı, insanlardan ihtiyaçları ve istekleri olan, kişisel arzulan, kişisel korkulan, içsel çelişkileri, ikilemleri, telaşlan ve duygusal çalkantılan olan, gökyüzünde oturan yaşlı adam değildir. Belki de **Tanrı**, Her Şeyin Toplamıdır - "Her Şeyin Her Şeyi", "Alfa ve Omega", "Olan" ve belki de *hiçbir şey O'nun dışında kalmaz*.

Eğer bu doğruysa, siz de O'nun dışında kalmazsınız ve **O** da sizin dışınızda kalmaz. Bu demektir ki sizin istediğiniz, **Tanrı'nın** istediğidir. Bu demektir ki, kendiniz için arzuladıklarınız, Tanrı'nın sizin için arzuladıktandır.

Ancak, "Benim arzum değil, Senin arzun yerine gelecektir" bilincinde olduğumuzda ne oluyor? **Tanrı'nın** bizim adımıza seçim yapmasını seçtiğimizde ve Tamı, "İsteddiğini yapabilirsin," dediğinde ne oluyor? Eğer **Tanrı'ya** "Sen bizim

Tanrı Ne İster?

adımıza seç," dersek ve Tanrı da bize, "*Sen kendi adına seç!*" derse; arzuya, fikre, ricaya ne oluyor?

Tanrı'nın sizin adınıza seçmesini seçtiğinizde, aslında yelkenleri suya **indirmiş**, dümeni bırakmış ve fırtınalı bir denizde geminizi başıboş **sürüklenmeye** terk etmiş oluyorsunuz. Bunun sebebi, Tanrı'nın gerçekten ve doğrudan sizin kendiniz için seçtiğinizi **seçmesidir**. Ya da başka türlü söylersek, eğer Tanrı'nın bir tercihi olsaydı, bu şu olurdu: seçme **hakkınızın** size geri verilmesi.

Şimdi, eğer siz seçmek istemiyorsanız, eğer başka birisinin *sizin yerinize* seçmesini istiyorsanız, burada küçük bir sorunuz olur. Tabii ki geleceğinizi kadere teslim edebilirsiniz, ancak öğrenmiş olduğunuz gibi, kader **rüzgârları** sizi her iki yöne de götürebilir: ya güvenli bir limana ya da enkaz halinde bir gemi olarak balık sürüsünün içine.

Bu nedenle kader, "Her Yerden Bütün Düşünceler" in ifadesidir. Buna bütün önceki düşünceleriniz ve diğerlerinin düşünceleri de dahildir. Ancak öncelik sizin düşüncenizde **olacaktır**.

İlk önce şu olacaktır: Kendi Yaratıcı Özünüz en güçlü düşüncenize doğru dönecektir ve bu düşünce genellikle bilinçaltınızda bulunur. Yani, bilinçli olarak bunun farkında değilsinizdir. Soma bir sonuç üreteceksiniz. Bunu da bilinçli yapmayacaksınız. Bilinçsizce yapacaksınız ve soma olanlara "kader" veya "**Tanrı'nın** Arzusu" diyeceksiniz.

Geleceğiniz, kendi düşüncelerinize ek olarak, etrafınızdaki kolektif bilinçten de etkilenecektir; yani, etrafınızdaki insanlardan, beraber yolculuk yaptığınız kişilerden ve bir noktaya kadar, birçoğumuz için kolektif deneyimler üreten tüm dünya **insanlarının tutumlarının** kanşımından etkilenecektir.

Şimdi, başkalarına ait bu düşüncelerin çoğu, birbirinden çok farklı olacaklarından, kendinizi biraz yumruk yemiş gibi hissedebilirsiniz. Bu daha soma kendinizi "ne yapacağını bilemez halde" hissetmenizle sonuçlanacaktır.

Neale Donald Walsch

Hayatta, kararsızlık sadece daha fazla kararsızlığı besler ve sonunda *sizin için* bir karar verilir. Bunun nedeni, kısa süre sonra keşfedeceğiniz gibi, şudur: *Karar vermemek, karar vermektir.* Şöyledir: Her zaman karar veriyorsunuz, ancak asıl mesele bunu nasıl yaptığımızdır. Her zaman yaratıyorsunuz. Fakat bu, yaratırken hangi yöntemleri kullandığınız meselesidir.

Benim tavsiyem: Her şey hakkında bilinçli, kişisel seçimler yapın.

Eğer seçimlerinizi dünya genelinin gittiği yere bırakırsanız, insanlığın kolektif bilinci gidişatı ele alacak ve geleceğinin hangi yöne gideceğini belirleyecektir. Ya kolektif bilinci takip edersiniz ya da onun yönlendirilmesine katkıda bulunursunuz.

Eğer bütün bunlarda yön bulmayı Tanrı'ya bıraktıysanız, ortaya çıkan bu güçlü sorulara dikkatinizi çekmek isterim. Ya sizin kendiniz için arzuladıklarınız, Tann'nın sizin için arzulanırsa? Ya insanlığın kolektif arzusu için de aynı şey geçerliyse? Ya Tanrı insanlığın kolektif arzusunu *değiştirmez* ancak *yetki* verirse?

Bunu bir düşünün.

Bu fikrin içeriği çok geniştir.

Belki "Tamı" insanlardan bir şey istemiyor ve sadece insanlara bir şey vermek için var. Ve belki de Tanrı'nın insanlara vermek istediği, insanların istediklerinin *tam olarak aynı*. Ne eksikliği, ne de fazlası...

Bu ilginç olmaz mıydı?

Şimdi lütfen ilave bir olasılığı da göz önüne alın. Bu sizin için her şeyi değiştirebilecek, yolunuzu açabilecek bir fikirdir. Bu fikir ânında içinize barış, anlayış getirebilir, bilincinizin ânında genişlemesini sağlayabilir ve nihayet, ruhunuza bir anlam ifade eden kişisel bir yaşam biçimini benimsemenizi sağlayabilir...

Tanrı Ne İster?

"Tanrı" diye adlandırdığınıza, sadece "yaşam" **denilebilme** olasılığını da dikkate **alın**. Tanrı'nın sadece yaşamı yaratmadığını, aynı zamanda *yaşam olduğunu* ve *yaşamın da Tanrı'yı belirttiğini* düşünün.

Bu yeni bir fikir değildir. Herhalde bu fikri daha önce duymuşsunuzdur, fakat onu hiç gerçekten dikkate aldınız mı? Etkileri hakkında derin düşündünüz mü? Bu soruya cevap olarak birçok kişi hayır diyecektir, çünkü bu fikrin yaygın olarak öğretilmesine izin verilmez.

Yaygın olarak **öğretilmemiştir**, çünkü bu, dinlerin en üst sıralara oturduğu, insanlığın Tepeden İnme Güç yapılanmasına fayda sağlamıyordur.

Dinler bulunduğunda, bu Tepeden İnme Gücün kanıtı her yerdeydi. Modern zamanımızda insanlığın eskiden gelen ruhani otoritesi, gücünü ve otoritesini tesadüfi değil **yanılgısız** olarak Tanrı'dan aldığı söylenen, papaydı.

Bir İngiltere kralı bir kadından boşanıp bir diğeriyle evlenme konusunda onunla hemfikir olmayan papaya hesap vennek durumunda kalmasına çok sinirlenince kendi dinini oluşturmuş ve sadece En Yüce'ye hesap vereceğini duyurmuştu.

Japon imparatoru ülkesinde **Bedenlenmiş Tamı** olarak kabul edilirdi.

Nesiller boyunca birçok ulus kendini diğer uluslardan daha ileri, daha özel ve *ayrı* hissedebilmek adına, **Tanrı'nın** Tepeden İnme Gücü'nün otoritesiyle işbirliği yapmıştır. Kendilerini Seçilmiş Toplum, **Tanrı'nın** Tek Ulusu veya İslam Milleti diye adlandırmışlardır.

Bazı kişiler ayrı ve özel gruplarının dışında kalanlara **yapılanları Cihat** ya da *Haçlı Seferi*, yani, *Tanrı adına* kutsal bir mücadele yaptıklarını ileri sürerek **meşrulaştırma** yoluna gitmişlerdir.

Şimdi, eğer Tamı hiçbir şey istemiyorsa, *bütün bunlar ne demek?*

Eğer Tanrı aşağıya doğru otorite aktarılan bir piramidin en tepe noktasında değilse, hattın *bütününde var olan güçse* ve bu yüzden de bir anlamda *piramidin kendisiyse*, o halde toplumun oluşturduğu bu Tepeden İnme Güç yapılarına ne yapar?

Onları bozar, işte yaptığı budur! Ödünç aldıkları otoriteyi inkâr eder.

Bu sebeptendir ki güçlü insanlar ve kurumlar, dinler de bunlara dahildir, Her Şeyle Bir olan Tanrı anlayışının - "Üzerinde Güç" yerine, "Beraber Güç" anlayışında bir **tanrı-öğrenilmesini** desteklemezler.

Eğer **Tanrı** ve Yaşam kelimeleri birbirleriyle yer değiştirebilirlerse, etkileri çok büyük olacaktır - tabii bunu hayal bile edebilmek mümkünse. Yer yerinden oynayacak, sarsıcı, yıkıcı etkiler oluşacaktır. Bunun nedeni herkesin yaşam hakkındaki gerçeği bilmesidir. Herkes Tamı hakkındaki gerçeği bilmeyebilir, fakat herkes yaşam gerçeğini bilir.

Yaşam hakkında gerçek olan, hiçbir şeyin yaşamın dışında kalamamasıdır. Yaşam olmadan hiçbir şey var olamaz ve hiçbir şey var olmazsa yaşam da olmaz.

Siz yaşamın **ifadesisiniz**. Etrafınızdaki her şey de öyle. Hareketsiz denilen nesnelerin bile bir mikroskobun altına konduklarında sürekli hareket eden parçalardan oluştukları görülür. Bu parçacıklar ve hareketleri, hepsi yaşamın parçalarıdır. Hatta gözlemlenebilen evrendeki her şey, bir şekilde *yaşamaktadır*.

Tanrı Ne İster?

Yaşamın varlığı yaşamın kendisiyle onaylanır. Yaşam kendisinin kaynağı, kendisinin onayı, kendisinin desteği ve kanıtıdır. Yaşam yaşamın varlığının *kanıtıdır*.

Herkes bunları sadece bilmekle kalmaz, aynı zamanda onaylar da. Burada söylenenleri tehlikeli kılan, "yaşam" kelimesinin yerine "Tamı" kelimesinin yerleştirilmesidir. O zaman ortaya şöyle bir anlatım çıkar:

Hiçbir şey **Tanrı'nın** dışında kalmaz. Hiçbir şey Tanrı olmadan var olamaz ve hiçbir şey var olmazsa Tamı da var olmaz.

Siz **Tanrı'nın** ifadesinin kendisisiniz. Etrafınızdaki her şey de öyle. Hareketsiz denilen nesnelerin bile bir mikroskobun altına konduklarında sürekli hareket eden parçalardan oluştuğunu görülür. Bu parçacıklar ve hareketleri, hepsi **Tanrı'nın** parçalarıdır. Hatta gözlenen evrende her şey bir şekilde *Tanrı'dır*.

Tanınm varlığı Tann'nın kendisiyle onaylanır. Tamı kendisinin kaynağı, kendisinin onayı, kendisinin desteği ve kanıtıdır. **Tanrı**, **Tanrı'nın** varlığının *kanıtıdır*.

Şimdi sorunu görebiliyor musunuz? Son üç paragraf, Tanrı hakkındaki kitaplarda yazılan bütün paragrafların yıkılmasına neden oluyor. Her şey dağılıyor. Sadece Tamı inancımızın bazı yönleri değil, toplumu üzerine inşa ettiğimiz temellerin hepsi yıkılıyor. Her şey baş aşağı yuvarlanıyor.

Bu konuda hoş olan, heyecan verici olan, kendimizi baştan yaratma ve toplumumuzu yeniden yapılandırma fırsatı vermesidir ve bu da tam şu anda olmaktadır. İnsanlık kendisini yemden yapılandırma sürecindedir ve bu sürecin doğal bir sonucu olarak da insanlık, önünde duran dağılmış parçaları tekrar, yeni bir şekilde birleştirmeyi göze alana kadar da dağılmayı sürdürecektir. Bütün bunlar evrim sürecinin bir bölümüdür.

Bu sürecin büyük bir bölümü, Tamı ve *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkında geliştirdiğimiz bu yeni düşüncelerimizin keşfidir.

Neale Donald Walsch

Eğer "Tanrı" ve "Yaşam" kelimeleri aynı şeyi ifade ediyorsa... Evet, o halde burada esaslı bir içeriğe sahibiz demektir.

Yaşamın varlığının kanıtı için yaşamdan daha başka bir kanıtı ihtiyacımız var mı? Hayır. Ve yaşam ne ister? Hiçbir şey. Yaşam sadece vardır.

Yaşam kullanılacak bir güç, bir enerjidir. Ve herkes tarafından özgürce kullanılır. Beklentileri, arzulan, talepleri, gereklilikleri, uygulama gerektiren ihtiyaçları ve uygulamayanları cezalandırma ihtiyacı yoktur. Yaşam tek ve duygusuz bir gerçekliktir. Yaşam yaratandır ve yaratılmış olandır.

Yaşam yaşamın kaynağıdır ve Kaynaktan Gelen'dir. Yaşam yaşamı üretir ve yaşam, yaşamın yaşamını, yaşamın kendi süreci içinde oluşturur.

Yaşam birkaç kelimeyle anlatılırsa, Alfa ve Omega'dır, "Her Şeyin Her Şeyi"dir. OLMADIĞI hiçbir şey yoktur.

Eğer Tanrı'nın tanımını bu değilse, o halde nedir?

Tanrı Ne İster?

17

Tanrı yaşamdır ve yaşam Tanrı'dır. Hiçbir şey Tanrı'nın dışında kalmaz ve bu yüzden de Tanrı ve her şey arasında hiçbir ayrılık yoktur.

İnsanlığın bunu anlaması Ayrımın Sonunu getirecektir. Böylece, en başta öğretilmiş olan Ayrılık çemberini tamamlayacaktır.

Dünyanın en büyük dinleri binlerce yıldır birbirini takip eden açıklamalar üzerine yapılanmışlardır. Huston Smith'in *Dünyanın En Büyük Dinleri* kitabındaki açıklamalardan şunları öğreniyoruz:

1. İbrahim insanlığa; güneşi, yıldızları, havayı, ekinleri, karayı ve denizleri yöneten bir dizi tanrılar olmadığını ve sadece Bir Yöneten, Bir Tanrı olduğunu ve Musa'nın Bir Yöneten'in kurallarını insanlığa getirdiğini anlatmıştır. Bu kurallardan on tane olduğunu söylemiştir.

2. İsa insanlığa; Bir Yöneten'in kurallarının Bir Kural'a indirilebileceğini açıklamıştır ve bu kurala Altın Kural denmiştir.

3. Muhammed insanlığa; Bir Yöneten'in Bir Kuralı'nın, genellemeleri özgünleştirerek, biçim ve yapılanmayı geniş bir yönergeye yayarak, gündelik yaşamda kullanışlı yöntemlerle uygulanabileceğini açığa çıkarmıştır.

Şimdi yeni bir açıklama gelmiştir. Sadece bir öğretmenden değil, birçoklarından, sadece tek sesli değil, bir koroyla. Bu koro farklı bir melodi söylüyor. Bu, ruhun şarkısıdır.

4. Bir Yönetici'nin Tek Kuralı Kendi Kuralı'dır.

Neale Donald Walsch

Bu, dünyanın en büyük dinlerinin öğrettikleri her şeyin karşı tezidir. Geleneksel dinlerin insanlığın sonuna neden olacağını söyledikleri düşüncedir. İnsanlığı kurtaran düşünce bu olursa, ilginç olmaz mı?

Kendisini kendi-yöneticisi konumuna koymanın -yani Tanrı'nın rolünü üstlenmenin- Tanrı'ya karşı en büyük hakaret olduğunu söyleyenler var. Bu büyüklüktür. Bu egonun cinnet geçirmesidir. En büyük kibir ve en düşük saygıdır. İnsanoğlu kendi kendisini yönetmeye yeltenemez, ancak Tanrı'nın kuralına teslim olabilir. Bu aralarındaki fark her ne ise, temel inançların en üstün doktrindir.

Ve böylece, bu yeni açıklama bir şok etkisi yaratır. İlahiyat alanında bir sarsıntı gibi hissedilir. Neredeyse her türlü Tanrı'ya inananlar tarafından reddedilir. Ancak yine de düşünen insanların, "Ya, doğru *olsaydı*?" diye sormaları önemlidir. Ya Tanrı insanlara, üstlerinde hiçbir güç olmadan kendilerini yönetecek gücü ve otoriteyi vermişse? Ya Özgür İrade'yle kastedilen *buysa*?

Eğer "Tanrı" ve "yaşam" kelimeleri yer değiştirebilirlerse, eğer bu sadece ilginç bir düşünce değil de gerçekse, o halde tüm zamanların gizemi -Tanrı kimdir veya nedir?—çözülmüş olur.

Geleneksel dinler bile Tanrı'nın Her Şeyin Tümü olduğunu söylüyorlar. Eğer bu doğruysa, Tanrı'nın ve O'nun farklı şekillerinden başka hiçbir şeyin var olması mümkün değildir. Tamı, Tanrı'dan ayrılamaz, yani hiçbir şeyden ayrılamaz. Tanrı Kendisini sayısız şekillerde ayırabilir ve bunu Kendini İfade anlamında yapar ve bu yolla Kendini Bilen olur. Ancak, ayrılmak, kopmak anlamına gelmez. Kopmak yoktur.

Bu gerçeklikte, Tanrı'ya tek verebileceğinizi Tanrı sizden zaten almıştır, çünkü verme ve alma işlemini yapan Tanrı SİZSİZ. Bu yüzden Tanrı sizden hiçbir şey istemez, sizin "ben" diye algıladığınız Kendi kişisel olgusundan hiçbir talepte bulunmaz.

Aynı şekilde, Tanrı'nın size verebileceğini Tanrı zaten size vermiştir. İçinizde siz olarak var olmaktadır. Bu yüzden hiçbir şey istemezsiniz. Tanrı'dan hiçbir talepte bulunmazsınız.

Tanrı Ne İster?

nız. Çünkü bu yazıldığı gibidir: "*Sen daha istemeden, ben sana cevap vermiş olacağım.*"

Eğer bu doğruysa, edilecek tek dua minnettarlık **duasıdır**. Hatta bu, *ustaların tek telaffuz ettikleri duadır*.

İşte benim bildiğim en güçlü dua. Bunu sık sık kullanırım: "Bu sorunun daha önceden benim adıma çözülmüş olduğunu anlamamı sağladığın için teşekkür ederim Tanrım."

Minnet duaları vardır ve yalvarma duaları vardır. Bir yalvarma duasının sadece gerçeği inkâr etmek olduğunu ustalar bilirler ve şimdi de sizin öğremne zamanınız geldi. Bir şey isteyerek, şimdi o şeye sahip olmadığınızı **duyuruyorsunuz**. Bu, istediğinizi deneyimlemenizi çok zorlaştırır, çünkü inkâr ettiğiniz bir şeyi **deneyimleyemezsiniz**.

Tanrı'dan isteyebileceğiniz bütün ihtiyaçlarınız şimdi sizdedir.

Daha çok sevgi ihtiyacı mı hissediyorsunuz? Bu şimdi sizin içinizdedir.

Daha çok şefkat ihtiyacı mı hissediyorsunuz? Bu şimdi sizin içinizdedir.

Daha çok sabır, anlayış, iyilik, affedilmek, minnet ihtiyacı mı hissediyorsunuz? Bu şimdi sizin içinizdedir.

Bunu bildiğinizde, asla bu şeylere ihtiyaç hissetmeyeceksiniz. Sadece onları sahneye çağırma isteği duyacaksınız. Ustanın deneyiminde, istek ihtiyacın yerine geçer.

İstekler ve ihtiyaçlar aynı şey değildir. (Birçoğumuz yaşamımızda her ikisini de aynı şey zannetsek **de...**) Bir şeye karşı istek duymak, bir şeye ihtiyaç duymakla hiç de aynı şey değildir.

İstek bir tercihtir. İhtiyaç bir gerekliliktir. Bir şeyi elde edemediğinizde hissettiğiniz mutluluk **miktarına** bakarak onun bir istek mi, yoksa bir ihtiyaç mı olduğunu anlayabilirsiniz.

Çikolatalı bir dondurma *tercih edebilirsiniz*, ancak **vanilyalı**sını yemeniz de mümkündür. Hiç yemeseniz de olur. Koyu kahverengi saçları olan bir sevgili *tercih edersiniz*,

Neale Donald Walsch

ancak sarışın da olur. Acı hissetmeyi veya vücudunuzda bir aksaklık olmasını *tercih etmezsiniz*, ancak birazına tahammül edebilirsiniz. Bununla yaşayabilirsiniz. Hatta bu şartlar altında mutlu olmanız bile mümkündür.

Gelişim yazarı Ken Keyes Jr.'un milyonlarca satan kitabı *Daha Yüksek Bir Bilincin Elkitabı* 'nda, "Eğer kişinin mutluluğu herhangi bir duruma bağlıysa, bu büyük olasılıkla, kişinin belli durum ve şartlara bağımlılık geliştirdiğindendir," der. Yazara göre içsel huzurun anahtarı, kişinin bağımlılıklarını, bağımlılıktan tercihe dönüştürmesidir.

Bu, ustalığa giden yolda ilk adımdır. Her an, o yolda ilerlemenin adımlarıdır. Her an bir süreçtir. Bunu hiç bu yönden ele almış mıydınız? Yaşamın her ânı bir *sürec* tir. Yaşamınızda anbean, kim olduğunuza, kim olmayı seçtiğinize karar verirsiniz. Ve *eskiden olduğunuz* kişi olmak zorunda *değilsiniz*. Bu, büyük bir özgürlüktür. Bu, büyük bir mucizedir. Muhteşem bir zaferdir.

Ancak eğer Başkasının Savaşı'nı verdiğinizi düşünürseniz bu zafere ulaşamazsınız. Eğer Tanrı'yla Şeytan arasında savaş verdiğinizi, Tanrı'nın ön safhalarında Şeytan'a karşı olduğunu düşünürseniz ve Şeytan'ın farklı davranmamızda ısrarcı olmasına rağmen siz Tanrı'nın istediklerini vermekle yükümlü olduğunuzu düşünüyorsanız, kendinizi **Kazanılamayacak Büyük Savaş**'ın içinde bulacaksınız. Kazanılmaz, çünkü böyle bir savaş var olamaz.

Tamı ne ister? Hiçbir şey. **Tanrı'nın** rakibi kimdir? *Hiç kimse*.

Tann'nın hiçbir ihtiyacı yoktur, ancak arzulan vardır. Arzu bütün yaratıcılığın başlangıcıdır. Önce düşünce vardır. Ruhun içinde hissedilen muhteşem bir histir. Peki, Tamı'nın Arzusu nedir? Tanrı şu anda burada, bugün bizimle konuşuyor olsaydı, inanıyorum ki şöyle derdi:

"Öncelikle bütün şerefimle kendimi bilmeyi ve deneyimlemeyi arzuluyorum. İkinci olarak, sana seçtiğin her şeyi

Tanrı Ne İster?

yaratman ve deneyimlemen için vermiş olduğum güçle Gerçekten Olduğın Kişi olmayı bilmeni ve bunu deneyimlemeni arzuluyorum. Üçüncü olarak, tüm yaşam sürecinin sürekli coşku, yaratıcılık, bitmeyen bir gelişme ve tam bir doyum içinde olmasını **arzuluyorum**.

"Bu isteklerin gerçekleşebileceği mükemmel bir sistem oluşturdum. Tam şu anda hepsi gerçekleşiyor. Seninle Benim aramdaki tek fark ben bunu biliyorum. Tam **Farkındalık** ânında (bu an her zaman gelebilir) sen de benim her an hissettiklerimi hissedeceksin: sürekli bir coşku, sevgi, kabul, kutsama ve şükran.

"Bunlar Tanrı olmanın beş tutumudur. Dikkat edersen korku, kızgınlık, şiddet, yargı ya da ayıplamadan hiç bahsedilmemiştir. Başkaları sana aksini söylemiş olsalar bile, bunlar Tanrısal tutumlar değildirler. Şimdi bu fikirlerden **özgürleşebilirsin**. Her zaman bunu yapma özgürlüğüne sahiptir. En başta zorunlu sadakat ve talep edilen sevgi olmak üzere, senden hiçbir şey istemiyorum."

İşte Tanrı'nın en büyük armağanı! Tanrı bir şey isteseydi, bütün hayatınızı bunun ne olduğunu bulmak ve O'na vermek için sarf **etmek** zorunda kalacaktınız. Ancak Tanrı hiçbir şey istemiyorsa, o halde **deneyimlemeyi** arzuladığınız yaşamı yaratmak için tamamıyla özgürsünüz.

Dahası bu, mükemmel sevginin iki kelimelik tanımıdır: Tam Özgürlük. Aynı zamanda da Tanrı'nın bir diğer tanımıdır. Çünkü Tanrı tam özgürlüğün özüdür. Bu, ruhun da tamıdır. Ruhumuz tam özgürlüğümüzün ifadesidir. Ne yazık ki insanların çoğu, bunun tam tersine inanmaktadır!

Çoğu kişi, ruhun bedende "**hapsolduğuna**", geçici bir süreligine burada bulunduğu; burasının acı ve mücadelelerle dolu olduğuna, günün getirdiklerini öğrenmenin zor olduğu bir tür "okul" olduğuna inanır. Dinlerin tümü bize bunun bir versiyonunu öğretir. Ancak o **öğretiler** yanırlar. Hatalılar. Her şeyin gerçek tabiatına kesinlikle aykırırlar.

Yaşamın, Tann'mn, Sevginin ve SİZİN *özünüz, özgürlüktür!*

Neale Donald Walsch

Arzu ettiğiniz tüm gerçeklikleri öne çıkarmakta özgürsünüz. Ve bir şeyi öne çıkarmanın en hızlı yolu, onu bir başkasına vermektir. Sizde olmayan bir şeyi bir başkasına veremezsiniz, ancak yine de ona sahip olmanız onu vermenize bağlıdır. Ne harka, basit bir formül değil mi?

Bunu biraz daha açıklığa kavuşturmak için bir örnek vereyim. Diyelim ki bolluk deneyimleme *arayışındasınız*. Dünyada sadece 1 dolara sahipseniz bile, yine de bolluğu deneyimlemeniz mümkündür.

Sizden daha **azına** sahip olan birisini bulduğunuz ve ona sizde **olanın** bir kısmını verdiğiniz anda bolluk deneyimi sizindir. Ve işte dünyanın geri **kalanı** burada devreye girer. İçsel dünyanızı değiştirecek olan bu yeni fikir, dış dünyanızı da aynı şekilde değiştirecektir. İçinde ayrılık olmayan bir Tanrı inancı taşıyanlar, tıpkı Tanrı gibi hiçbir şey istemeyen bir toplum yaratabileceklerdir.

Bir şeye sahip olduğumuzu deneyimlemenin en hızlı yolu onu vennekse, o halde, bir şeye sahip olmayı deneyimlemek istediğinizde, *bir başkasının ânında ona sahip olduğunu deneyimlemesini sağlayacaksınız*.

Bu sadece para için değil, yaşamdaki her şey için geçerlidir. Özellikle de sevgi konusunda çok iyi işler.

Güce sahip olduğunuzu deneyimlemek istiyorsanız, başkasının gücünü **deneyimlemesine** sebep olun. Yaşamınızda şefkat bekliyorsanız, başkalarının yaşamlarında şefkat deneyimlemelerini sağlayın. Daha fazla dostluğa sahip olmak istiyorsanız, bir başkasına dost olun. Yaşamınızda daha fazla eğlence istiyorsanız, bir başkasının yaşamına neşe katın. Bir konuda bunu deneyin! Her konuda bunu deneyin! İşe yarar.

Bu öğretiyi iki kelimeyle özetlenebilir: **KAYNAK OLUN**. Bazıları için bu rol değişikliği muhteşem bir **mıknatıstır**. Çoğu kişi kendisini yaşamın armağanlarına karşı alıcı duruma koyar. Önce *yalvaranı* oynarlar, soma da *alıcıyı*. Önce isterler, soma elde etmeyi beklerler. Benim burada söylemeye

Tanrı Ne İster?

çalıştığım, ne istemeniz ne de elde etmeyi beklemenizdir. Elde etmeyi arzuladığınızı vermelisiniz. Deneyimlemek istediğinizi, başkasının deneyimlemesini sağlayın.

Bu basit mesaj daha önceleri başkaları tarafından duyuruldu. Aralarından biri bunu hiç unutulmayacak bir şekilde dile getirdi: "Sana yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapma."

İnsanların bu şekilde davranmaları iyi ve asil bir davranış olduğundan değil, *evren bu şekilde işlediği için istenmiştir. Mekânizma* böyledir. *Süreç* böyledir. Başkalarına yaptığınız size **yapılır**, çünkü ayrı formlarda olsa da sizden başkası yoktur.

Şimdi Birlik İlahiyatı'nın isteme ihtiyacım nasıl ortadan kaldırdığım görebiliyorsunuz. Sadece **Tanrı'dan** değil, fakat insanoğlu diye bilinen **Tanrı'nın** başka tarafının **deneyimlenmesinde** de. Eğer hepimiz birbirimizi Bir olarak görebilsek, **türümüz** için yeni bir ahlak anlayışı ve gezegenimizde yeni bir yaşam şekli yaratabiliriz. Neredeyse bütün davranışlarımız değişebilir.

Bana göre, davranışların değişebilmesi için öncelikle başka bir değişikliğin olması gerekir: **Tanrı'yı** anlama şeklimizin temelini değiştirmesi, insanlık ilahiyatında bir genişleme ve bir büyüme gerektirir.

Yeni bir ruhani anlayışın doğması gerekmektedir. İki yeni ve yemden yapılan çekirdek kavramın üzerine inşa edilmiş bir ruhaniyet: Tanrı hiçbir şey **istemez** / Tanrı hiçbir şeyden ayrı değildir.

Bu **iki** kavram -çok yeni olduklarından- bu **kitabın** geri kalan bölümünde değişik şekillerde tekrarlanacaklardır. Lütfen dikkatsizce tekrarlanan bir fazlalık olduğunu düşünmeyin. Amacına yönelik olarak kullanılmıştır. Böylece biri, "Peki, bu yeni ruhaniyet neyin nesiymiş?" diye sorduğunda cevap hemen dilinizin ucunda olacaktır. Bu görüşle hemfikir olmasanız bile, tam olarak neden bahsedildiğini bileceksiniz, fikrinizi hangi yönde olursa olsun ifade edebileceksiniz. Yeni Ruhaniyet'in *Tanrı'nın Ne İstedikinden* değil, *Tanrı'nın Ne Olduğundan* bahsettiğini söyleyebileceksiniz.

Bir tek Tanrı vardır. Tanrı'nın ne olduğu hakkındaki fikrimiz ne olursa olsun, dünyanın temel dinlerinin birçoğu da bu konuda hemfikirdirler: Ondan sadece Bir tane vardır.

İslam bunu özlü olarak anlatır. "Tanrı'dan başka Tanrı yoktur." (*La ilaha illa'llah*). Yahudilik ve Hristiyanlık şöyle dile getirir: "Ben Kralım, senin Tamın. Benden başka sahte tanrıların olmayacak."

"Sadece bir Tanrı vardır" ile "Sadece Tek Bir Şey vardır" arasında küçük bir anlam değişikliği vardır. Bu, doktrini reddetmek değil, sadece büyüttür. Geleneksel dini öğretilerin terk edilmesi değil, genişletilmesidir.

Anlamak önemlidir. Yeni bir Ruhaniyet yaratmamız geleneksel inançlarımızı terk etmemizi getirmez. Bu, dini reddetmek değildir. Tam tersine dini canlandırmak, yaşam katmak ve tazelemektir.

İsa bunu önerdiği için çarmıha gerilmişti. Dünyaya, geleneksel inançlarınızı terk edin demiyordu. Bütün bunlarla ilgili daha fazla bir şeyler olabilir, diyordu. Şimdi olduğu gibi daha önceleri de buna benzer fikirleri benimseyenler olmuştu. Zaten Yaşamın Kendisi köşeye sıkışmadan ilerlememizi, daha ileri doğru hareket etmemizi, bir somaki büyük **kuantum** sıçrayışı için insanların anlayış sınırlarını *ileri itmemizi* ve asla, asla geri gitmememizi ister.

Evrim yukarı doğru yapılan bir yolculuktur, aşağıya doğru dönen bir spiral değildir.

Tanrı Ne İster?

Şimdi insanlığın dinlerinin gelişme zamanıdır. Gelişmek ölmek değil, tam tersidir. Yani kimsenin yeni ruhani düşüncelerin dinleri öldüreceği konusunda endişe duymasına gerek yoktur. *Oldürmeyecektir. Onları yeniden canlandıracaktır.*

Şimdi dinlerin "Sadece bir Tanrı vardır"dan, "Sadece Tek Bir Şey vardır"a dönme fırsatları vardır. Bu bazı dinlerin içindeki ruhani hareketler tarafından, *örneğin İslamiyet'in içindeki Sufi hareketinde olduğu gibi, çoktan yapılmıştır bile.* Yine Houston Smith'in bize açıkladığı gibi, Sufiler, "Tanrı'dan başka Tanrı yoktur" tanımından, "Hiçbir şey yoktur, sadece Tanrı vardır" tanımına, çok eski zamanlardan beri geçmişlerdir bile.

İtiraf etmeliyim ki bazıları için bu fikir üzücü olabilir. Eğer Olan Sadece Bir Şey varsa, o halde herkes ve her şey, O Tek Bir Şey'in bir parçası olmalıdır. Bu da stresli ve zor zamanlarda *gidilecek birisi* olduğu fikrinin yok olması demektir.

İnsan huzuru, cesareti, aklı ve gücü kimden alacaktır? Aradığı cevaplar için kime başvuracaktır? Arzuladığı sonucu elde etmek için kime yalvaracaktır? Kişi kime şikâyet edecek... ve şikâyetinin hassasiyetle ve sevgiyle dinlendiğini nasıl düşünecektir?

Herkesin bu sebeplerden dolayı yine Tanrı'ya gidebilmesi iyi haberdur. Tamı her şeydir diye, Tanrı'nın her zaman olduğundan farklı olması gerekmez. Bu artık, Tanrı'yı daha fazla deneyimleyebileceğimiz anlamına gelmektedir.

İnsanlar huzur ve akıl için hâlâ Tanrı'ya gidebilirler. İhtiyaçlarını Tann'dan isteyebilirler. Ya da elde etmek üzere oldukları şeyler için Tanrı'ya önceden teşekkür edebilirler. Tanrı'ya şikâyetlerini her zamanki gibi yüksek sesle dile getirebilirler. Tanrı'yı sorgulayabilirler, hatta Tanrı'yla tartışabilirler. İbrahim'in Musa'nın, İsa'nın, Muhammed Hazretleri'nin gelenekselliğiyle ve Tanrı'yı gerçekten anlamış bütün yüce ustaların geleneksellikleriyle, şimdi bunu korkusuzca gerçekleştirebilirler. Zaten biraz sorgulamadan, biraz tartışmadan Tanrı'yı gerçekten nasıl anlayabilirsiniz ki?

Neale Donald Walsch

"Sıradan insanlar" için Tanrı'yı anlamak ve *Tanrı'nın Ne İsteddiğini* bilmek mümkün müdür? Emin olun mümkündür. Bunu yapabilmeniz için Yükselmiş Usta ya da Yaşayan Aziz olmanıza gerek yoktur. Sıradan, olağan hayatlar yaşayan insanlar da bunu yapabilirler. Siz de yapabilirsiniz, ben de. Tam şu anda bu yolda büyük bir adım atıyorsunuz.

Sizin bunu yapabileceğinizi düşünmenizi istemeyenler vardır. Bunu yapmaya teşebbüs bile etmenin kâfirlik olduğunu söyleyeceklerdir. Fakat bu doğru değildir. Bu gerçek değildir. Tanrı anlamamızı istemediği bir dünya, anlamamızı istemediği bir yaşam veya deneyimlemeyeceğimiz bir ilahiyat yaratmamıştır. Eğer hiçbir zaman bilmemizi istemediyse, bunun ne manası olabilir ki?

Kendinizi bunun imkânsız olduğu fikrine kapattığınız anda, Tanrı'yı gerçekten anlama fırsatını elde edeceksiniz.

Tanrı'nın, *Tanrı'nın Ne İsteddiği* fikriyle anlaşılamayacağı düşüncesine geri dönelim. Eğer bunu yapabilirsiniz, Tamı anlayışınız sonsuza dek değişecektir. Aynı zamanda bu, insanlığın başına gelecek olandır. Asıl soru, bunun olup olmayacağı değil, ne zaman olacağıdır.

Ancak insanlığın Tamı anlayışının değişmesi, insanların Tanrı'ya yaklaşması konusunda her şeyin değişeceği anlamına gelmez. Değişmesi beklenen, Tanrı'nın insanlara yaklaşma şeklidir. Daha doğrusu, insanların Tann'ın kendilerine yaklaştığını düşündükleri şekillere olan *inançları* değişecektir.

İnsanlar hâlâ, Tanrı'nın kendilerine onlann Tanrı'ya yaklaştığı şekilde yaklaştığını düşünmekte -genellikle bir alış-veriş listesiyle. İnsanların istekleri vardır ve bunları Tanrı'dan beklerler. Tann'ın istekleri vardır ve O, bunları, insanlardan bekler. Bu bir ticari anlaşma gibidir. Sen bana bunu ver, ben de karşılığında, sana bunu vereceğim. Bana istediğimi vermezsen, ben de sana istediğini vermeyeceğim. Cennet'e mi gitmek istiyorsun, istediklerimi vermezsen gidemezsin.

Tanrı Ne İster?

İnsanlığın düzenlemesi kabaca bu şekildedir. Belki basitleştirilmiş bir söylemdir, ancak düzen temelde bu şekilde işler.

Bu durumda söylenebilecek tek şey, aslında bu şekilde olmadığıdır.

Eğer Tanrı Dünya'ya tek bir Mesaj yollayabilseydi ve O'ndan mesajım sadece bir tek cümleyle sınırlaması istenseydi, sanırım cümlemin ne olacağını biliyorum:

Beni tamamen yanlış anladınız.

Dünya konuşanın gerçekten Tanrı olduğuna inansaydı, bu cümle mucizeler yaratırdı, çünkü Tanrı ve *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkında ortaya geniş tartışmalar başlatacak zemin açılmış olacaktı. Herkesin kapandığım düşündüğü fikirler tekrar insanları meşgul etmeye başlayacaktı. Bu sadece insanlığın yararına olurdu. Tıpkı bütün diğer bilgi alanlarında olduğu gibi, ilahiyat da tekrar geliyordu.

İnsanların ilahiyatı genişletmelerinin en hızlı yolu, akıllarım genişletmeleridir. Bu süreç ilahiyatın iki temel sorusunu sorarak ve daha sonra da o soruların arkasından *Ya eğer*, diye ilave etmeyi göze alarak başlayabilir.

1. Tamı nedir ve kimdir?
2. Tamı ne ister, neden ister?

Ya eğer bu soruların standart cevapları –insanlığın asırlardır dinlediği cevaplar– eksiksiz değilse? *Ya eğer* bu cevaplar doğru değilse? *Ya eğer* Tanrı'nın Ne ve Kim olduğu hakkındaki düşünceleriniz, Tanrı değilse? *Ya eğer* Tanrı'nın istediğini düşündüklerinizi Tanrı istemiyorsa?

Burada İlahiyat'ın iki temel sorusunun cevapları sunulmuştur. Şimdi sizi aşağıdaki cevapları dikkatlice düşünmeye davet ediyorum.

Neale Donald Walsch

1. Tanrı yaşıamdır ve yaşama dair her şeydir.
2. Tanrı hiçbir şey istemez, çünkü Tamı isteyebileceği her şeye zaten sahiptir; O, her şeydir.

Bu cevapları üreten Birlik İlahiyatı'dır. Ayrılık ilahiyatı bunu asla başaramazdı. Şimdi muhteşem fayda sağlayacak olan, insanlığın ikinci düşünce tarzından birincisine dönmesidir. Böyle bir dönüşüm sadece ayrılığın doğurabileceği sonuçların tamamen ortadan kalkmasını sağlayacaktır.

Tanrı Ne İster?

Eğer Tanrı her şeyse, her şeye sahipse,
her şeyi yaratabilen ve her şeyi yaratansa,
Tanrı'da olmayan nedir?

İnsanlığın bir bütün halinde birlik ilahiyatına geçmemesinin nedeni, *Tanrı'nın İstedığinin* bu olmadığına inanmalarındandır.

İnsanlığın *Tanrı'yla* ve birbirleriyle bir olma hakkındaki bütün sözleri yersiz, "yeni akım" ve gerçekdışı olarak kabul edildi. Hatta bazıları, bunu din değiştirmek olarak bile ifade etti.

İnsanlığın *Tanrı* hakkındaki bütün öğretileri, *Tanrı'nın* insandan ayrı olduğunu söyler. Tamı ayrı olmayı ister, çünkü insanlığın bugün içinde bulunduğu durum, *Tanrı'yla* bir olmaya layık değildir. Öğreti böyledir. Mesaj budur.

Tamı *Mükemmeldir* ve insanlık kusurludur, *Mükemmel*'le kusurlu olanın bir olması mümkün değildir. Bu görüş, birçok ilahiyatın temel düşüncesidir.

Bu durumda, kusurlu olanın *Mükemmel* olmak için bir yol bulması gerekmektedir. Ancak bu yol bulunamaz; çünkü mükemmelliğe insan yapısında ulaşılması mümkün değildir. Bazı dinler insanın kusurlu olduğunu ve bu sorunun devam ettiğini öğretirler. Bazı inançlara göre ise, insanlar hatasız doğabilirler, ancak bütün sorun yaşam boyunca hatasız kalabilmektir. Nereden bakılırsa bakılsın bütün dinler, yaşam yolculuğunda İnsanlığın cazibelere aklandığı konusunda hemfikirdir. Bu yüzden de mükemmellik çokları için ulaşılmaz olmaktadır.

Yine de kişi denemelidir. Kişi uğraşmalıdır. Eğer biri mükemmellik için uğraşırsa, Tamı son *Lütufla* kişinin gayretlerini ödüllendirecek, Bir Kez Daha Mükemmelliğini kusurlu-ya verecek ve *Cennet'te Tanrı'yla birlik* sağlanmış olacaktır.

Neale Donald Walsch

Bu basitleştirilmiş anlatım, birçok dinin doktrinini oldukça yakından özetlemektedir.

Fakat burada da bir ikilem vardır. Tamı hem insanların Tanrı'dan ayrı olmasını istiyor, hatta buna sebep oluyor hem de insanlara bir "yuvaya geri dönüş" yolu da veriyor; çünkü Tanrı'nın İsteddiği insanların Tanrı'dan ayrılmamalarıdır.

Hımmmm.

Şimdi sorulamaz sorunun sorulması gerekir.

Tanrı mı İsteddiği BÜ mü?

Cevabı "hayır"dır.

Bu cevap her şeyi değiştirir. Bu cevapla şimdi insan düşüncesi keskin bir dönemece girer ve karışıklıkların içinden çıkmak tekrar mümkün hale gelir.

Tanrı insanlarla ya da başka bir şeylerle Birlik istemiyor. Tamı zaten BİRLİK'tir. Tanrı zaten deneyimlediği bir şeyi istemez.

İnsanlar, Tanrı'yla ve diğer insanlarla Birlik istediklerini iddia ediyorlar. Ancak insanlık sahip olduğu şeyi reddederek zaten sahip olduğu o şeyi elde edemez.

Bu başka bir gizemin cevabıdır: Neden dünya insanları için Tanrı'yla ve birbirleriyle Birlik deneyimlemek bu kadar zor olmuştur?

İfade etmeye istekli olmadığınız bir şeyi deneyimleyemezsiniz. Zaten olduğunuz yere varamazsınız. Terk etme işlemiyle, istediğiniz yere vardığınızı inkâr halindesiniz. Bu inançla, *asla orada olmayı deneyimleyemezsiniz*. Yaşamınız sürekli bir yolculuğa dönüşür. Bu; hiçbir yere gitmeyen bir yolculuk, sonsuz bir arayış olacaktır. Zaten orada olanın arayışı.

Başınızın üzerinde duran gözlüğü aramak gibi, aradığınızı bulamayacaksınız. Aradığınızı sadece bir aynaya baktığınızda görebileceksiniz.

Tanrı Ne İster?

Şimdiye kadar insanlık aynaya bakma konusunda çok başarılı olamamıştır. İç gözlem insanlığa göre değildir. Kitabı buraya kadar okumuş olmakla, sizin bir istisna olduğunuzu ispatladınız.

İnsanlar neden birliklerini inkâr ettiler? Çünkü insanlar *birliği aynılıkla* karıştırdılar. Aynı elde olmalarına rağmen hiçbir parmağın bir diğeriyle aynı olmadığını anlayamadık.

İnsanlar kişiliklerini, kendi kimliklerini *kaybetme* korkusuyla, birbirlerinden, yaşamdaki her şeyden ve Tanrı'dan ayrı oldukları hayaline azimle sarıldılar. Özellikle de Tanrı'dan. Çünkü insanlık Tanrı'dan ayrı değilse, insanlar sadece bu kimliklerini kaybetmekten korkmazlar, aynı zamanda tamamen hazırlıksız bir durumda, dinlerin üzerlerine bıraktığı kederle Tanrı'yla Birlik'te yeni bir davranış şekli, yeni bir oluş geliştirmeleri de gerekecektir.

Kendinizi sevgiye alıştırmamız gerekmez. Sevgi zaten olduğunuzdur ve sevgi doğal olarak size gelecektir. Asıl aşılması gereken, kendinizi sevgiye karşı *durdurmanızdır*. Yaşamdaki her şeyden ve herkesten korku ortadan kalktığında, her şeye ve herkese sevgi kolayca ve de kendiliğinden ortaya çıkar. Siz hiçbir şeye ihtiyacınız olmadığını fark ettiğinizde de, bir şeye ve birine olan korku ortadan kaybolur; çünkü bir şeyden veya birinden elde etmeniz gerektiğini düşündüğünüz her şey sizin içinizde mevcuttur.

Şimdi daire kendisini tamamlamıştır ve siz *Bütünsünüz*-dür. Şimdi bütün içinde bulduklarınızı, kendilerinin de Bütün olduğunu fark edemeyen başkalarına verebilirsiniz.

Başkalarına sevinebilir olduklarını *göstermek*; bütünlüğe ulaşmalarının, içlerindeki sevgiyi bulmalarına yardımcı olmanın en hızlı yoludur. Başkalarını sevdiğinizde aslında *onları kendilerine geri verirsiniz*.

Sonunda, sevgi ve korku var olan tek duygudur. Yaşam size ikisinin arasında seçim yapmanız için sürekli akan bir fırsatlar nehri sunar.

Neale Donald Walsch

Her an aradığınız duygu sevgidir; çünkü sevgi insanın kendisini nihai ifade şeklidir ve bu kişisel ifade şekli sizin burada bulunmanızın amacıdır. Sevgi çok farklı şekillerde gelir, buna karşılık tek miktarı vardır. Derecelerle sevemezsiniz, fakat değişik şekillerde *sevebilirsiniz*. Evlat sevgisi, ailenize karşı duyduğunuz sevgidir. Sevinç, arkadaşınıza karşı duyduğunuz sevgidir. Eros, bir sevgiliye karşı duyduğunuz sevgidir. Sonuçta hepsi değişik şekillerde ifade bulan sevgidir.

Şimdi kişisel kimliğimizi kaybetmekten neden bu kadar çok korktuğumuza daha derinden bakmalıyız. Kimlik kaybedilirse, *ortada sevecek kim kalacaktır?*

Tam da bu noktada kaybetmekten korktuğumuz da budur: *sevme yeteneğimiz*. Çünkü sevme yeteneğimizi kaybetmek, gerçekten kim olduğumuz deneyimini kaybetmek demektir. Bu, kişinin kendisini kaybetmesi gibi hissedilir; çünkü biz *sevgiyiz* ve O bunu bilir. Bu yüzden hiçbir zaman kişiliği veya sevgiyi kaybetmekten korkmamalısınız, zira siz ve sevgi birsiniz ve her şey, herkes gitse bile, siz sevgiyi hissedebilirsiniz. Hatta belki de fazlasıyla.

Birçok gizemli deneyimin yalnızlık içinde meydana gelmesi; Bir olma ve yalnızlığın çok sık birbirleriyle arkadaşlık etmeleri tesadüf değildir.

İngilizcedeki “all ready”^{*} kelimesinin kısaltmasının “al-ready”^{**} olduğu gibi, “alone”^{***} kelimesi de “all one” * kelimesinin kısaltması olsaydı ilginç olmaz mıydı?

Bunun için tamamen hazır mısınız (all ready), yoksa bunu zaten (already) biliyor muydunuz?

Sevgi ve siz hiçbir şekilde ayrılamazsınız; çünkü Tamı sevgidir ve siz Tanrı’dan ayrı değilsiniz, asla olmadınız, asla olmayacaksınız.

* Ç.N.: Herkes hazır.

** Ç.N.: Zaten.

*** Ç.N.: Yalnız.

**** Ç.N.: Herkes bir.

Tanrı Ne İster?

Birçok insan için buna inanmak çok güçtür; çünkü günümüzde din bunun tam tersini öğretmektedir. Bize Tanrı'dan ayrıldığımızı söyler ve içimizi sonsuza kadar ayrı kalma korkusuyla doldurur. Ancak bir gün din artık bunu öğretmeyecek. Çok yakında bir gün, tıpkı Charles ve Myrtle Fillmore'un 1889'da kurdukları Birlik Kilisesi gibi, bütün dinler Tanrı'yla insanlığın birleşmelerinden ve hatta bütün yaşamın birleşmesinden bahsedecek.

Muhteşem bir ruhani hareket olmasına rağmen, o kilise hiçbir zaman dünyanın büyük dinleri arasına girecek bir konum boyutuna ulaşamamıştır. Çünkü insanların büyük çoğunluğu *ayrılık inançlarından vazgeçmeyi reddetmişlerdir*. İronik olan, bugüne kadar en fazla ilgiyi üzerine çekmeyi başaran konu -ve en fazla korkulanı- ayrılık olmuştur. Yani inandığımız şeyden korkuyoruz. Bu kitabın size mesajı, ayrılığın olmadığı ve olamayacağıdır. Ayrılık hiçbir şekilde yaşama bakış açısı olamaz.

Yaşam, var olan tek şeyin birleşik ifadesidir: yaşamın kendisi - aynı zamanda bunu Tanrı diye adlandırabiliriz. Birlik için sürekli yalvarışlarımız, ruhun en derinde bildiğini en içten kelimelerle dışa vurma ifadesidir. Biz her şeyle ve yaşamın kendisiyle biriz ve her zaman bunu deneyimlemekteyiz. Günü güne, saati saatine, ânu ânına yapmaya çalıştığınız budur. Bunu yaşamınızı sürdürerek, içinizdeki yaşamı ifade ederek ve size coşku getiren yaşamı kutlayarak yaparsınız.

Muhteşem bir şey yaptığınızda, bir fırsat yakaladığınızda, bir zorluğun üstesinden geldiğinizde, umduğunuzdan daha fazla sevdiğinizde, coşku hissedersiniz. Aradığınız budur, her zaman aradığınız buydu, çünkü coşku sevgi; sevgi yaşam; yaşam Tanrı'dır ve varlığınızın en derinlerinde siz, *bunu hissedersiniz*.

Tanrı'yı arıyorsanız, Tanrı tam başınızın üstündedir. Eğer bunu bilmiyorsanız, boşuna ararsınız. Sonunda aradığınızın en fazlasını aynaya baktığınızda bulacaksınız.

Neale Donald Walsch

Bu kitap bir aynanın yazılı şeklidir. Kitabı önünüze koyun, böylece kendinize bakabilirsiniz.

O halde bakın, derinlere. Bu kitap size sesleniyor.

Tanrı Ne İster?

20

İnsan deneyimine yansıtıldığında "istekleri olmayan" bir Tanrı hayal etmek zor olabilir. Bizden bir şeyler isteyen Tanrı konusunda o kadar çok eğitildik, o kadar telkin edildik ki hiçbir şey istemeyen bir Tanrı tasarlamak neredeyse imkânsızdır. Ancak yine de **Tanrı'nın** isteyebileceği hiçbir şey olmadığı bir düşünün, çünkü Tann'nın olmadığı hiçbir şey yoktur.

Eğer Tanrı her şeyse, her şeye sahipse, her şeyi yaratabilen ve her şeyi yaratansa, o halde **Tanrı'da** ne yoktur?

Eğer Tanrı Her Şeydeki Her Şey, Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son, **Hareketsiz** Hareketli, Her Şeye Gücü Yeten, Âlim, En Kutsal ve En Yüce ise geriye **Tanrı'nın** isteyeceği ve ihtiyacı olan ne kalır?

Cevap tekrar ortaya çıkar: *hiçbir şey*. Hangi açıdan bakarsanız **bakın**, nasıl çevirmeye çalışırsanız çalışın, cevap tekrar tekrar ortaya çıkar: *hiçbir şey*.

Bu, **inanılamaz** bir Tann'nın gerçeğidir. Bu, öğretilmemiş bir tanrının gerçeğidir.

Bir kez daha sizi bu gerçeği dikkate almaya davet ediyorum. İçeriğini derinden düşünün.

TANRI HİÇBİR ŞEY İSTEMEZ.

Bu gerçek öğretilmiştir, çünkü bu gerçek dünyayı değiştirecektir. *Her şey* olmayan bir tanrı, Kendisi ayrı olmadığı halde *ayrı* düşünülen bir **tanrı** sadece insanlığın yarattığı bir dünyada doğrulanıp ifade edilebilir.

Neale Donald Walsch

Eğer dünyanın içinde bulunduğu durum, insanların desteğini sürdürmeyi arzuladıkları bir dünyaysa, eğer değişimini görmeyi arzulamadıkları bir dünyaysa, hiçbir zaman her şeyle bütünlük içinde olan bir tanrıyı, hiçbir şeyden ayrı olmayan, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan bir tanrıyı benimsemeyeceklerdir. Hatta bu fikirle sonuna kadar savaşacaklardır; çünkü Tamam ve Birlik içinde bir tamı fikri kucaklandığında dünyalarımın ve içinde biriktirdikleri gücün, *kesinlikle sona ereceğini* biliyorlardır.

Böylece küçük yavrularımızın doğumlarının daha ilk günlerinden itibaren, onlara "Ayrı Bir Tamı" öğretisi vermeye, "isteyen" bir tamıdan söz etmeye, *yatıştırılması*, yumuşatılması ve uyulması gereken bir tanrıyı öğretmeye başlayacağız.

Kocaman gözleri olan çocuklara, insanlığın memnun edemediği bir tanrıdan bahsetmeniz istenecektir; çünkü insanlar O'na karşı gelmişlerdir ve sonucunda da Tamı insanlardan uzaklaşmıştır.

İnsanları önce cennetten kovmuş, şimdi de geri dönmeye zorlayan bir tamıyı öğretmeniz istenecektir.

Ya da eğer alışılmış günahı öğretmezseniz, günah içinde yaşamanın tehlikelerini, *Tanrı'nın İstediyiyle* uyuşmayan bir yaşam sürmeyi, ihtiyaçları giderilecek bir tamıyı, emirlerine belli bir şekilde karşılık verilmediğinde Kendisiyle Birliği asla deneyimlenemeyecek bir tanrıyı öğreteceksiniz.

Bunun dışındaki herhangi bir hikâye -ve özellikle de hiçbir şey istemeyen bir tanrı hikâyesi- inançlarınızı değiştirmek olarak kabul edilecektir.

Ancak hikâyeyi değiştirirseniz; *insanlar* dahil her şeyle bir olan, hiçbir şey istemeyen, yani zaten Bir olan Bir fikrini çocuklarınıza nazıkçe ve akıllıca anlatırsanız, *bir nesilde insan kültürünü değiştirmeniz* mümkündür ve *bu, insanlık deneyimini sonsuza dek değiştirebilir*.

Tanrı Ne İster?

Yeni kültür -birlik kültürü, birleşme **kültürü** şu anda var olan ayrılık kültürüyle yer **değiştirecektir**. Birlik kültüründe; hiçbir şey istemeyen sadece *Tanrı* olmayacaktır, insanlık da hiçbir şey istemeyecektir. Bütün insanlığın kaynaklarının birleşimi -eğer insanlık kendisini Bir olarak **görebilirse**, bütün insanların *emrine sunulacaktır*- insanlığın bütün yetersizliklerini ve acılarını sona erdirecektir.

Ancak insanlığın hikâyesini değiştirmesi, Tanrı hakkında çok büyük bir yanlış yapıldığını kabul etmek anlamına gelecek ve bu kolay olmayacaktır. Birçok insan yanlış yaptığını itiraf etmeyi sevmez, özellikle de bütün toplumun üzerine yapıldığı bir konuda. Yanlış yok saymak; yanlış tanımlayıp toplumu yeniden yapılandırmaktan *-toplum yanlış yüzünden dağılıp eninde sonunda tekrar yapılanmak zorunda kalacaktır-* daha kolay görünür.

Şu anda yaşanan tam olarak budur.

Bildiğimiz anlamda bir toplum yavaş yavaş dağılmaya başlamıştır. Gözlerimizin önünde lime lime sökülmeğe başlamıştır. Bu ya bize zarar vermek isteyenler tarafından ya da bize zarar vermek isteyenlere karşı bizi *koruyanlar* tarafından yapılmaktadır. Bu; toplumun büyük çoğunluğu tarafından kayıtsızca **kabulleniliyor**, toplum umursamazca bir anlayışla hayal kırıklığının, korkunun ve ümitsizliğin bir zamanlar kültürümüze ait değerlerle yer değiştirmesine sebep oluyor.

Bir dakikadan diğerine büyük bir değişikliğin farkına varamasak da, geçmişte kalan bir zaman dilimine baktığımızda bütün bunların etkilerini hemen fark ediyoruz. On yıl önceki yaşamın artık var olmadığını hepimiz biliyoruz ve itiraf ediyoruz. Yirmi yıl önceki yaşamsa artık bir rüya... Elli yıl önce bildiğimiz yaşam tarzı ise bir hayal...

Gece sokakta yürüyün, kendinizi güvende hissediyor musunuz? Bir hayal... Bir havaalanına girin, giysilerinizin yarısını çıkarmadan uçağa binmeniz mümkün mü? Bir hayal...

Neale Donald Walsch

Kasabanızdaki nehirde suyun kirliliğinden endişelenmeden yüzmeniz mümkün mü? Bir hayal... Ülkenizin belkemiğini oluşturan şirketlere tam inançla ve güvenle bakabiliyor musunuz? Bir hayal... Bir hafta boyunca televizyon izleyip birinin **başının** kesilmediğini duymak mümkün mü? Bir hayal...

Bunlarla yüz yüze gelmek birçok insanın değerlere bakış açılarını değiştirmemiştir. Baktıkları şeyleri görüyorlar; ancak gördükleri şeylere bakmıyorlar. Tanrı ve yaşam hakkındaki temel fikirlerin çoğunun onları ölüme götürmesine rağmen, hâlâ birçok insan zafere, barışa ve mutluluğa giden yolda bu değerlere tutunuyor. Çevrelerindeki yaşam parçalanırsa bile, sebebinin ne olduğunu göremiyorlar ve itiraf etmiyorlar.

İnsanoğlunun haklı olmayı isteme zaafı yüzünden türün evriminin hızla gerçekleşmesi mümkün olmuyor. İnsanlık, yeryüzünde milyonlarca yıldır yol alıyor; ama buna karşılık geçmişten gelen en ilkel davranışlarını bile geliştirememiştir.

Burada daha önce de belirttiğim gibi, insanlık halen daha önceki sorunlarıyla karşı karşıyadır. Bu sorunlar, gelişen bir toplumdan beklenenin aksine *tam ters yönde giderek* büyümüşdür. Burada daha fazla rakamlara ve istatistiklere değinmemiz gereksiz, fakat gelin genel olarak bir **bakalım**...

Hırs, açgözlülük, gücün suiistimali, fakirlik ve açlık sorunları, hastalık, sefalet, ümitsizlik ve çaresizlik, açlığa terk edilme almış yürümüş durumda. Bu sorunlar azalmadı, **arttı**.

Mahrumiyet sorunu, zenginle fakir arasındaki farkın artan kızgınlığı yok olmadı. Hatta toplumlar farkı kapamak yerine inamlmaz boyutlarda genişlettiler.

Şiddet ve masumların toplu ölümleri azalmadı. Hatta tüm dünyaya yayıldı ve tüm yaş gruplarına da. Şimdi çocuklar öldürüyor, bu yetmezmiş gibi çocukları öldürüyor. On üç yaşında çocuklar Gazze Şeridi'nde üzerlerindeki bombaların iplerini çekiyorlar. Yedi yaşındakiler Chicago'da üç yaşındakileri camdan itiyorlar.

Tanrı Ne İster?

Şimdi bütün bunlardan bahsettikten sonra, gelin günümüz olaylarının kapanış yorumunu yapalım: Sorun şu ki, gezege-nimizde acılan kendisinin yaratmasını bir tarafa bırakın, ger-çekten sivil bir toplumun izin **vereceğinden** ve tahammül edeceğinden çok daha fazla acı **var**. Bolluktan çok mahrumi-yet var, sevgiden çok korku var, barıştan çok huzursuzluk, ilgiden çok vurdumduymazlık var. Eğer bunlar çoğunlukta olmasalardı, sorunlar yok olurdu.

İnsanlığın çoğunluğu ilerleme kaydetmek yerine geri gi-diyorlar. Bunlar geri kaldıklarım söyleyenlerdir. Onlara göre işler daha iyiye değil daha kötüye; daha kolaya değil daha zora gidiyor ve gelişim adı altında aslında insanlığın becerik-sizliği gerçeği maskeliyor.

Komik olan, bugün büyük şehirlerde arabayla bir yerden bir yere gitmek, bu yolu 150 sene önce at üzerinde katetmek-ten daha uzun zaman alıyor. Bir paketi posta servisiyle ülke-nin bir ucundan diğerine yollamak, atlı postayla ulaştırmak-tan daha uzun sürüyor *ve daha pahalıya mal oluyor*. İnsanlık daha fazla ödeyip daha az elde ediyor ve buna da iyi bir ya-şam adı veriyor.

Ancak insanlık şimdi yaşamın kendisini anlayamamanın bedelini *yaşamın kendisiyle* ödüyor. Çünkü şu anda tehdit altında olan, yaşamın kendisidir. Birçok dava da anlaşılama-maktan kendiliğinden kapanıp gitmiştir.

İnsanlık artık yem bir yaşam anlayışına ulaşmalı ve Yüce Oluş'a, Öz'e, Her Şey ve Tek Şey'e verdiğimiz; Allah, Brah-ma, Tamı, Yahweh, Yehova, Kral veya başka adlara yaşam canlılığı getirmelidir. Bu artık bir tercih meselesi değil, bir ölüm kalım meselesidir.

Eğer teknolojik ilerlemeyle toplum gelişimimiz arasında yeterince yol alamamışsak, bu belki de daha önce bahsetti-ğim gibi toplumlanmızı yapılandırırken, gücü BERABER kullanmak yerine, gücü ÜZERİNDE kullanmanın bir sonucu olabilir. **Kaynaklarımızı**, materyallerimizi, ürünlerimizi pay-

Neale Donald Walsch

laşmayı ve kullanıma sunmayı en temel ekonomik ve sosyal modelimiz haline getireceğimize, bunları halen sahipleniyor ve kontrolü elimizde tutuyoruz. Kısa süre soma bu bizim demokratik modelimiz haline bile dönüşebilir.

İnanmıyor musunuz? Şunu anlayın: Eylül 2002'deki Hong Kong seçimlerinde kanunla başa gelenlerin yansı, "in-san olmayan" oylarla **belirlendi**.

Ne olmayan?

İnsan olmayan oylar, dedim.

Bunu uydurduğumu mu düşünüyorsunuz? Böyle bir şeyi uydurmam mümkün değil. Sadece George Orwell veya Robert Heinlein gibi bilimkurgu yazarları böyle bir şeyi uydurabilirler. Ben bilimkurgu yazarı değilim. Ben sadece gerçeği söylüyorum.

Size şimdi Hong Kong'da "İnsan Olmayan Oy" diye bir şey olduğunu söylüyorum. Hong Kong Hükümeti *şirketlerin oy atmalarına* izin veriyor. Onlar ve başka ilgili kurumlar, örneğin eğitimciler, böylelikle kendi temsilcilerini yönetime **yerleştirebiliyorlar** ve sandalyelerin yarısını dolduruyorlar!

Bunu bana şehrin son seçiminden hemen soma bir ziyaretim sırasında Hong Kong'da oturanlar söyledi ve Hong Kong'un ticari **kuruluşlarının başarısından** dolayı politik bir varlık sürdürebildiğini doğruladı. Hong Kong, dünyanın en büyük iş ve ticaret merkezidir. Çin'in bu Özel Yönetim Bölgesi'nin ekonomisini yaratan **şirketler** hayati önem taşıdıklarından seçimlerde bu şirketlere oy ve yasal sandalye hakkı tanınmıştır!

Sizce bu İnsan Olmayan Oy anlayışının dünyamın geri kalanına yayılması ne kadar zaman alacaktır? İddiaya girmek isteyen var mı?

Bu şaşırtıcı, gerçekdışı, kendi kendini yönetme adına yaratılan Gelecek Zaman mekanizması; kendi kendine yönetimin hiç var olmadığı, devlerle işbirliği yapabilmek için, insanlara verilip somadan geri alındığını şimdi eskisinden

Tanrı Ne İster?

daha net bir şekilde göstermektedir. Daha önceleri büyük şirketlerin oyları *kontrolleri altında tuttukları* varsaydırdı. Şimdi oyları gerçekten alıyorlar!

Bu, Birleşik Devletler'de belli gruplara sandalyelerin yarısını ve Kongre'nin oylarının yansını vermek gibidir. (Tabii tam olarak elde ettiklerinin bu olduğunu söyleyenler de vardır, ancak bu yalnızca vekâletendir.) Belki de seçimlerimizde onlara gerçekten oyları ve Kongre sandalyelerinin en ön sıralarının vermek daha dürüst olacaktır. Şimdi tartışmaları duyabiliyorum: "Connecticutlu beyefendi Enronlu beyefendinin bir soru sonnasına izin verecek mi?"

Böyle bir sistemle, doğal olarak dünyanın her yanından gitgide daha az insan, istediklerim elde edebilecektir. İnsanlar istediklerini elde edemediklerinde veya kendilerini (gerçek veya hayali bir şey tarafından) tehdit altında hissettiklerinde sorunu çözmek için şiddete başvuracaklardır.

Şiddet, eskiden sadece az sayıda kişiye yönelik olurdu. Ancak daha soma teknoloji gelişti ve büyük kitlelere zarar vermeyi öğrendik. Şimdi ise herkese zarar verebiliyoruz.

Eskiden şiddete son etapta başvururduk. Şimdi tam ahlaki doğrulamayla, *ilk* etapta başvuruyoruz. Bunu, "zenginden alıp fakire verme", "haklılık savaşı", "cihat", "önceden bildirilen grev" olarak adlandırıyoruz. Bunlarda her birimizin payı var ve her birimizin payı da bu tutumlarımızı destekliyor.

İşte insanlık bu noktada! İşte durum tam böyle. Onca yıl soma kim daha fazla insanın kalbine daha fazla terör yerleştirebilecek anlayışına ulaştık. Herkes yaptığını "haklılık" çerçevesi içinde nitelendiriyor.

Ancak hâlâ çok fazla sayıda insan; "haklı" olmanın mutlu olmaktan daha önemli olduğunu düşünüyor ve kimi zaman kişisel, kimi zaman da toplu olarak birçok kez seçimlerim bu olguya göre yapıyorlar. Birçoğunun kızgınlıkla yaptığı seçimin nedeni *Tanrı'nın İstedığinin* bu olduğunu düşünmesidir. Ancak ya *bu konuda* haklı değillerse?

Bu karmaşanın içinden kurtulabiliriz ve işte kurtuluşumuz: *Karmaşanın içine girmemize neden olan yöntemin aynısını kullanmalıyız.*

İnsanlığın kolektif gerçeği -eğer tercih ederseniz, kültürel hikâyesi- çok, çok uzun yıllar süren üç etaplı bir süreçte meydana gelmiştir. Bu süreç, bugüne kadar devam etmiştir ve şöyledir:

1. İnsanlar, Tanrı ve *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkında büyükleri tarafından bilgilendirilmişlerdir.
2. Bu bilgiler; Yaşam, yaşamın nasıl olduğu ve hatta "nasıl olması gerektiği" hakkında inançlara destek sağladılar.
3. Bu inançlar, insanlığın bizzat kendi aile yapılarında deneyimledikleri davranış kalıplarını oluşturdu.

Her şey ilk bilgilerle başladı. “**Tanrı**’ya inanmayan” insanlar bile inananların *Tanı hakkındaki* fikirlerinden etkilendiler. Bunun nedeni, (a) Dünya genelinde bir şekilde **Tanrı**’ya inananların *oluşturdukları* yaygın kültür, inanmayanlardan çok daha fazladır, (b) Bütün toplumlar, atalarından gelen kutsal mitolojilere ve kültürel hikâyelere, kök salmış kanunlar ve alışkanlıklar üzerine *yapılandırılmıştır*.

Her şey ilk bilgilerle başlamış olmasına rağmen, çok az insan bu bilgileri sorgulamayı seçmiştir. Genelde en temel varsayımlarımızı ve en temel inançlarımızı sorgulamayı bile reddediyoruz. Ayrıca, insanlık asırlardır sorunlarını, sorunun

Tanrı Ne İster?

var olduğu boyut hariç her boyutta çözümlerin yollarını aramıştır. Bu, günümüzde de böyle süregeliyor.

Sorunlarımıza politik çözümler bulacakmışçasına onlar hakkında konuşuyor, tartışmalar yapıyor, onlar hakkında kararlar üretiyoruz. Soma hiçbir şey değişmiyor, bu kez de ekonomik yollarla çözüm arayışlarına giriyoruz. Onlara para akıtıyor veya onaylandığı durumlarda para kaynaklarını geri çekiyoruz. Sonuç başarısız olduğunda, "Haa, bu askeriye vermesi gereken bir sorun. Güç kullanarak çözeceğiz," diyoruz. Böylece üzerine bombalar yolluyoruz. Eğer aradığımız uzun süreli bir çözümse, bu da asla işe **yaramaz**... Ancak bundan ders aldığımızı düşünüyor musunuz?

Hayır. Sadece **kısırdöngüye** tekrar baştan başlarız.

Tekerlekte koşan bir fare gibi, koştuğumuz halde hiçbir yere varamamamızın nedeni; kaderimiz olarak katlanmak gerektiğini düşündüğümüz durumun nedenlerine kimsenin yakından bakmaya cesareti olmamasıdır. Bugünkü en büyük sorunumuzun politik, ekonomik ve askeri olmadığı ya gerçekten bilmiyoruz ya da itiraf etmekten korkuyoruz.

Bugün insanlığın yüz yüze bulunduğu sorun ruhani bir sorundur.

Bu anlaşıldığında çözüm açıkça ortaya çıkar. Ancak bu anlaşılana kadar çözüm herkesin gözünden kaçır.

İnsanların davranışlarını yaratan inançlarıdır. Bu yüzden, davranışın derinlemesine değiştirilebileceği boyut inanç boyutudur, davranış boyum değil. Onyıllardır psikolojide *davranış değişikliğinden* ya da Davranış Modu'ndan bahsediyoruz. Aslında İnanç Modu'ndan konuşuyor olmamız gerekir.

Ah, işte yine başlıyoruz. Aman, dikkat edin. Şimdi insanların en fazla destek aldıkları kutsal bir şeyden bahsediyoruz. Birçok kişi inançlarını değiştirmektense ölmeyi -veya başkalarını öldürmeyi- tercih eder.

İnançların işlevsel olup olmayışları fark etmez. Yani, insanları mutlu edip etmediği, daha iyi bir yaşam sağlayıp sağ-

Neale Donald Walsch

lamadığı fark etmez. Birçok kişi inançları doğrultusunda davranıp mutsuz olmayı, başka şeyler yapıp mutlu olmaya tercih eder. Aslında *mutsuz* olarak *mutludurlar*. Bu eğilimle, daha önce de belirttiğim gibi acı çekmek bir fazilettir.

Bu olasılıkdışı senaryoyu mümkün kılan nedir? Oldukça basit. İnsanlar *Tanrı'nın İstedliğini* yaptıklarına inandıkları sürece mutsuz olmaya, göğüslerine bağladıkları veya uçakların kokpitlerine yerleştirdikleri bombalarla kendilerini öldürmeye izin verirler.

Tabii ki bu kişiler de, dünya genelinin büyük bir çoğunluğu gibi, doğru bir *tanrı* inancına sahip olduklarını düşünürler.

İnanç boyutundaki sorunun bir bölümü, -bunu kimse yüksek sesle söylemeye cesaret edemiyorsa da söylenmesi gerekir- insanların uyguladığı şiddeti *Tanrı'nın* çelişkilerin çözümü olarak bağışladığına inanmaktır.

Dahası, değişik inançtaki birçok insanın davranışlarıyla ahlaki otoriteyi etkisiz bırakması, her kültürdeki okul çocuklarının Tann'nın Öfkesini öğrenmesi İncil, Kuran, Bhagavad Gita, Mormon'un Kitabı ve başka kutsal kitaplarda yazılı olarak gösterilmiştir.

Tabii ki, *Tanrı'nın Öfkesi* diye bir şey yoktur. Bu, insanlığın yanlış inançlarından biridir. Fakat birçok insan böyle bir şeyin *olduğuna* inanır. Aynı zamanda birbirimize Tann'nın bize davrandığı şekilde davranmanın da uygun olduğunu düşünürler. Ne de olsa, *eğer Tanrı'yı kendimize model olarak almayacaksak, kimi alacağız?*

Tanrı Ne İster?

22

Eğer insanlar Tann, yaşam ve birbirleri hakkındaki en temel inançlarını değıştirselerdi, dünyada bu kadar şiddetin, suç işlemenin barınması mümkün olamazdı; burada tekrar tekrar gündeme getirilmek istenen de budur. Tanrı'dan ayrı olduğumuza, birbirimizden ayrı olduğumuza ve yaşamın ayrılık üzerine kumlu olduğuna inanmakta ısrarcıyız.

Bugünün dünyasını yaratan bizim Ayrılık Teorimizdir: huzurun önemli ölçüde eksik olduğu, ancak huzuru yaratması mümkün olan bir yer. Sadece insanlar arasında değil, kişilerin kalbinde de... Zaten öncelikle huzurun başlangıç noktası, doğduğu yer orası olmalıdır. Davranış, inancın çocuğudur ve inanç kalbe yalan tutulandır. Hepimizin Bir Olduğuna kalpten inandığımızda her şey değışecektir. *Her şey.*

Burada, yapmamız gereken, insanların çoğu zaman yaptıkları gibi kişisel hareket etmeleri yerine kolektif halde hareket etmelerinin bir yolunu bulmaktır. Kişisel davranışlarımızda, neredeyse her zaman sevdiklerimizin çıkarları doğrultusunda davranırız. O halde geriye kalan tek soru, *kimi sevdiğimizdir*. Bizi kabuğumuzun içinde zorlayacak olan grup bilincidir.

Şu âna kadar, bu boyuttaki hareketlerimizde bir birlik sağladığımız söylenemez. Ooo, kesinlikle çaba sarf ettik. Birlikler, anlaşmalar, heyetler, konsorsiyumlar oluşturduk ve dünya açlığını sona erdinnek gibi, kimsenin muhalefet edemeyeceği konularda ülkeleri bir araya getirmek için elimizden geleni yaptık. Ancak başaramıyoruz. Bunu başaramıyoruz.

Neale Donald Walsch

Herkes için gereğinden çok daha fazla yiyecek olan bir gezegende bile insanların açlıktan ölmelerine engel olamıyoruz.

Peki neden? Neden?

Cevap daha önceki cevabın aynısıdır: *Çünkü sorunlarımızın sorunun var olduğu boyut hariç her boyutta çözmeye çalışıyoruz.*

Yine aynı örneği kullanalım, insanlara yeterince yiyecek bulabilmenin politik bir sorun olduğunu tekrarlayıp duruyoruz; fakat değil. Ekonomik bir sorunmuş gibi **davranıyoruz**; fakat değil. Dünyanın bazı bölgelerinde askeri bir sorun olarak dile getirmeye bile çalıştık; fakat değil. Bunu iyice anlayana kadar tekrarlamaya devam etmemiz gerekir. *Bu ruhani bir sorundur.* Sadece dünyanın açlığı değil, karşılaştığımız temel soranların **hepsi**! Bu sorunlar inançlarımız doğrultusunda ortaya çıkmıştır.

En basit anlatımla, bizlere *hepimizin İnsanlık adında tek bir grubun üyesi olduğumuz öğretilmemiştir.* Buna karşılık uygulamada bunun ne anlama geldiği öğretilmemiş ve hiçbir insanlık kurumu, günlük yaşantılarımızda bu fikrin gerçekten işlevsel bir şekilde kullanımını desteklememiştir. Yani bunlar **birtakım** sözcükler olmaktan ileri gidememiştir.

Darfur'da insanlar katledilir ve biz ne kötü der, başımızı salları ve dünyanın ne hale geldiğini düşünürüz. Ailemizin bir tek üyesinin bile açlıktan veya katliamdan yaşamını kaybetmesine razı olur muyuz? Tabii ki hayır. Bunu durdurmak için ne gerekirse yaparız. Yani sorun açık ve net. *Darfur'daki insanları ailemizin üyeleri olarak görmüyoruz.*

Ancak başka insanların canlarını yakanlar, ailemizin üyeleri olmadığı zaman o insanları ailemizin üyeleri gibi görebiliyoruz. 26 Aralık 2004'te Endonezya Adası, Sumatra'da meydana gelen 9.0 şiddetindeki depreme insanlığın verdiği yanıtı hatırlayın. Depremin neden olduğu **tsunamide 175.000** kişi hayatını kaybetmiş, iki milyondan fazla kişi evsiz kalmıştı. Fakat kötü olayın hemen ardından çok çabuk harekete geçtik, bir gecede büyük miktarda para yardımı topladık,

Tanrı Ne İster?

açlara ve yaralılara yiyecek ve sağlık malzemesi yardımı ulaştırıp acıları bir an evvel dindirebilmek için elimizden gelenlerin hepsini gerçekleştirdik.

75.000 kişinin hastalıktan, açlıktan, şiddetten öldüğü ve iki milyon kişinin evsiz ve aç kaldığı **Darfur'u**, böyle bir **yanıt** vermemiz için yeterince değerli kılmayan neydi? **Yanıt**, insanların birbirlerine zarar **verdikleri** noktada kendimizi bir suç yöneticisi cihazı gibi ayrı görebilmemiz olabilir mi?

Her ne sebepten olursa olsun, Ayrılık Teorisi insanlığı *ken-disinden* -ve hatta bütün yaşamdan- ayırmıştır. **Tanrı'nın** ayrı bir varlık olduğunu düşündüğümüzden, yaşamın bizim **İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ** değil de, bizim **BAŞIMIZA GEL-MİŞ** bir şey olduğunu düşünürüz. **Darfur** veya **2004'teki tsunamiye** bakarız ve *her boyutta bunların oluşumlarına nasıl sebebiyet verdiğimizi anlayamayız.*

Bütün bunlara bizim *ayrılık bilincimiz* sebep oluyor. Bunun bir yansıması olarak, **Darfur'daki** deneyimle bağlantımızı kavramak kolaydır ancak itiraf etmek zordur. Tsunami konusuna gelince; onca yıldır yeraltında test edilen nükleer silahların -dünyanın içini parçalayıp yüzeyde büyük delikler açan testler- tektonik katmanlara etki etmiş olabileceği, katmanların milyonlarca yılda kayıp birbirlerine çarpmış olmaları olası mıdır? Dünyamıza yanlış davrandığımız onca başka neden, başka çevre felaketlerine ve sürekli artarak yüz yüze geldiğimiz zorluklara sebep olabilir mi?

İnsanlığın bilincinden ortaya çıkan davranışları, kararları ve seçimleri gezegenin süregelen evriminde ve yaşamın kendisinde etkin bir rol oynamış olabilir mi?

Sadece olağan durumlara bakarak, 2004 **Aralık'ta** meydana gelen tsunami için daha iyi bir uyan sisteminin on binlerce insanın yaşamını kurtarması mümkün olabilir miydi ve insanlık kendisini Bir olarak görüp böyle bir sistemi, ki zengin bölgeler ve ülkeler bu sisteme sahipler, öncelik haline getirmiş olabilir miydi? Bunu bir öncelik haline *getirmemek* nasıl kabul edilebi-

Neale Donald Walsch

lir? Daha zengin ulusların teknolojilerini daha fakir ülkelerle serbestçe paylaşmamalarının mantıksal izahı nedir? Evet, tabii ki yoktur. Şimdi de, binlerce insanın ölümüyle sarsılmış, suratlarının ortasına kendi vicdanlarının tokadını yemiş gelişmiş ülke hükümetleri kendi ülkeleri dahil dünya geneline erken uyarı sistemlerinin yerleştirilmesi için telaşlanıyor. Bunun için belki biraz geç kaimdi, ama en azından "bu dünyada hepimiz berabersiz" anlayışıyla harekete geçmiş olmaları hiç yoktan iyidir.

Hayal kırıklığı yaratıyor, değil mi? Sadece okuması bile hayal kırıklığı yaratıyor; çünkü kendimizi yapılacak hiçbir şey olmayan sorunlar tarafından defalarca hırpalanmış gibi hissediyoruz.

Fakat yapabileceğimiz bir şey VAR. *Zaten vurgulanmak istenen de budur.*

Tanrı ve yaşam hakkındaki en temel inançlarımıza artık yakından bakmanın zamanıdır. Artık birçoğunun işlevselliğini yitirdiğini, *hiçbir zaman* işe yaramadığını itiraf etmeliyiz. O halde onları değiştirebiliriz. O halde onları değiştirmeleri için başkalarına yardımcı olabiliriz. Bu yolla da insanlığın bilincini yükseltebiliriz.

Bunu yapabiliriz! *Yapabiliriz.*

Binlerce insan Tanrı'nın gündeminin bizimkinden farklı olduğunu iddia etti. Bu, kendi hayatlarımızın sorumluluğunu Başka Birisine vermemize neden olur. Hatta daha fazla işlerine geldiğinden, insanlar; Tanrı'nın gündemini uygulamaları gerektiği konusunda ısrar eder ve soma da kendilerine o gündemi işlerine geldiği gibi tanımlama hakkını verirler. Dünya üzerinde bunu yapan belli figürler, dikkatinizi çektiyse bunu yaparlarken, Tanrı ve *Tanrı'nın İstedikleri* doğrultusunda *kendi inançlarına* dayanırlar.

Bu hususta çarpıcı bir örnek, iki ayrı liderin Tanrı'nın onların tarafında olduğunu iddia ederek insanları savaşa gönderebilmesidir.

Tanrı Ne İster?

Eğer insanlar; davranışlarında rehberlik **yaptığını** savundukları **Tanrı'nın** talepleri yerine, insanlığın çıkarları doğrultusunda hareket ederlerse dikkat çekici farklı sonuçlara ulaşabilirler. İnsanlığın çıkarlarını yanlış tanımlamak kolay değildir. İnsanlığın çıkarları, **Tanrı'nın** çıkarlarının aksine, oldukça açık ve nettir.

İnsanlığın en büyük çıkarı *yaşamdır*. Bu aynı zamanda **Tanrı'nın** da en büyük çıkarıdır; fakat bazı insanlar bunu farklı yorumlar, Tanrı'nın insan yaşamından daha büyük bir çıkan olduğunu düşünürler ve dokunulmazlıkla bunu heba ederler. Uçakları binaların içine sürüp "Allah **yücedir!**" diye **bağırma**larına veya suçsuz sivillerin tepelerine bomba yağdırma**larına**, üstelik de maaşlarını üzerlerinde *Tanrı 'ya inanırız* yazan banknotlarla almalanna sebep olan budur.

Ancak, insanlığın ilahiyat teorilerinden ortaya çıkan ahla-ki kesinlik dört kelimelik mesajla özetlenebilir: *Tanrı Hiçbir Şey İstemez*.

İşte bu kitabın bu kadar tehlikeli olmasının nedeni budur.

İşte bu kitabın en tehlikeli bölümü. Belki on üçüncü bölüm olduğunu düşünmüştünüz fakat asıl şaşırtan bu bölümdür. Gücü elinde tutanların okumanızı istemedikleri bölüm budur; çünkü heyecanlanacağınızı biliyorlardır ve onların oyunlarının sonunun başlangıcı olduğunun farkındadırlar. Daha önce incelediğimiz sınıflandırmalara bu kez, *Tanrı'nın İstedğine* yeni anlayışımızın prizmasından tekrar bakacağız.

Asırlardır dünyada barışı yaratmaya çabaladık, Tanrı'nın herkes için arzusu buydu. Ben hâlâ bunu başarabileceğimize inanıyorum. Evet, zaman daralıyor. Evet, çözüm yollarımız gitgide daralıyor. Şu andaki davranış şeklimizle çevre, daha fazla dayanamayabilir. Teknoloji -kitlesel tahribat için "kirli bombalar" ve kimyasal ve biyolojik silahlar dahil başka silahları kullanma imkânı veren teknolojimiz- ruhani gelişimimizin önünde yer alıyor. Ben hâlâ iyimser kalabiliyorum. Sanının yapabiliriz. Sanırım Noel tebliğinin gerçeğe dönüşmesini sağlayabiliriz.

Şimdi buna ulaşmak için denemnesi gereken iki yol var. Birinci yol; organize dinlerin asırlardır yapmaya çalıştıklarıdır: Herkesi Tek Gerçek Din'e dönmeleri için ikna etmek ve kuralları uygulamalarını sağlamak. Bu sadece dünyayı kurta-ramamakla kalmayan, bizi dünyayı yıkmaya daha da yaklaştıran İnancı Yayarak Dünyayı Kurtar anlayışıdır.

Diğer yol ise, insanlık bilincinin farkındalığını, Tanrı'nın ve Yaşam'ın Bir olduğu, yaşamdaki her şeyin birleşik bir bütünün parçaları olduğu ve farklı dinlerimizin aslında bizi

Tanrı Ne İster?

aynı yere -bu yer ruhun ulaşmaya zorlanmaması gereken bir noktadır, çünkü ruh zaten **Tanrı'nın** sonsuza kadar süren kucaklayışını sergilediği yerdedir- ulaştırdığı anlayış boyutuna getirmektir.

Bütün insanların politik, ekonomik, sosyal, eğitsel ve dini kararlarında Birlik doktrininin uygulanması temel alınırsa dünyada yaşanan hayat nefes kesici boyutlarda değişime uğratılabilir. Terk edeceğimiz inançlarımız arasında en büyük yük değişiklik, Tanrımın bizden bir şey istediği konusunda olacaktır.

Eğer insanlar **Tanrı'nın** hiçbir şey istemediğini anlarılarsa korku ve suçluluk duygusu ruhani yaşamlarını terk edecektir. Bu, insan ırkım **ânında** zenginleştirecektir. Sonunda yeni bir tanrıyı kucaklayacaklardır. Bu da insanların İnsanlık diye adlandırılan kolektif küresel dünyanın yanı sıra kişisel yaşamlarında da yeni bir hayat sürmelerini sağlayacaktır.

İnsanlık ne gibi değişiklikler görebilir? Kişisel yaşantınızda ne gibi değişimler oluşur? Daha önce inançlarımıza göre sınıflandırdıklarımıza ikinci kez göz atalım ve *Tanrı'nın İstediyiyle* ilgili yem bir anlayışla nasıl farklı görüldüğüne bakalım.

Tanrı

İnsanlar; Adonai, Allah, Brahman, Elohim, Tamı, Jehova, Krişna, Yahweh isimlerinin Var Olan Tek Şey'e verildiğini anlayacaklar. Aynı zamanda var olan her şeyin, Var Olan Tek Şey olduğunu da anlayacaklar. Var Olan Tek Şey'in bir parçası olmayan hiçbir şey yoktur.

Var Olan Tek Şey; Üstün Varlık, **Cennet'in** ve Dünya'nın Yaratıcısı, Yaşam Kaynağı, Her Şeye Gücü Yeten, Her Zaman ve Her Yerde Bulunan, İnsan Anlayışının Üzerinde bir Akıl'dır.

Neale Donald Walsch

Var Olan Tek Şey; Alfa ve **Omega**, Başlangıç ve Son, Hareketsiz Hareketli, insanlıktan ayrı değil, insanlıkla bir, Yaratıcı ve **Yaratılan**'dır -Yaratılan kesinlikle Var Olan Tek Şey'in kendi suretindedir.

Var Olan Tek Şey'in hiçbir ihtiyacı ve isteği yoktur. Nasıl olabilir ki? Var Olan Tek **Şey**'dir. **O** yüzden Var Olan Tek Şey ne kimsenin yargısını alır, ne de Kendisinin Bir Parçasının, Kendisinin Bütününe katılıp katılamayacağı hesaplamalarına karar verir, zaten hiçbir Parçası **Bütün**'den ayrılmamıştır ve ayrılamaz.

Bu öğretinin bir sonucu: Hiçbir insan **Tanrı**'dan, **Allah**'tan **Yahweh**'ten veya Var Olan Tek Şey'den ya da her nasıl adlandırmayı seçerlerse Her Şeyin Her Şeyi'nden korkmayacak. Sadece **Tanrı'nın** muhteşem bütünlüğünü görecektir ve sevecekler.

Ayrıca insanlar, artık sevgiyle korkuyu karıştırmayacaklar. Bunların tümünü kapsar şekilde seçkin olduklarını açıkça görecektir ve ikisinin de aynı anda aynı yerde var olamayacaklarını fark edecekler. Olabilirmiş gibi davranmaya çalışmak, bir şekilde bir arada olabileceklerini düşünmek ve tabiatlarına tamamen ters düşen, içgüdüsel olarak sıra dışı olduğunu bildikleri gerçekdışı bir yaşamı sürdürmeye çalışmak insanları nevrozlu varlıklara dönüştürmüştür.

Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın Sözcüsü

İnsanlar, Tanrı'nın sözlerinin dünyadaki kutsal kitapların hepsinde bulunduğunu ve hiçbir kitabın bir diğerinden daha yetkili, daha tamam, daha doğru ve daha özgün olmadığını, ancak her birinin büyük bir bilgelik taşıdığını ve Var Olan Tek Gerçeğe doğru daha yüce bir anlatımın yolunu gösterdiğini **anlayacaklardır**.

Tanrı Ne İster?

Ayrıca, insanlar, Var Olan Tek Gerçeğin birçok Sözcüsü olduğunu da anlayacaklardır - hatta her yerdeki tüm insanlar sözcüleridirler ve sözcükleri yaşam **mesajlarıdır**. Çünkü yaşam, yaşam tarafından bilgilendirilen kendisinin ifade sürecidir. Yaşam; yaşam hakkındaki yaşamı, yaşam yoluyla açıklar. Yaşam, Var Olan Tek Gerçeğin kendisini göstermesidir. Her insanoglu hem sözcü hem de sözün kendisidir.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlar, hangisinin doğru metin ve hangisinin doğru sözcü olduğunu anlamaya çalışmaktan vazgeçecekler ve Mükemmel'le bağlantılarını, yaşamın muhteşem gizemlerini ve güzelliklerini en iyi şekilde ifade etmelerini ve **deneyimlemelerini** sağlamamın hangisi ile mümkün olduğunu anlamak için daha dikkatle inceleyeceklerdir. İnsanlar, aynı zamanda kalplerine yakın hissettikleri metnin ve sözcünün herkesin bağlanması gereken olduğuna, diğerlerini ikna etmeye çalışmaktan vazgeçeceklerdir.

Bu şartlar altında belli bir metnin ve sözcünün adına savaşmak ve öldürmek mümkün olmayacaktır ve bu kavram yok olacaktır.

Cennet ve Cehennem

İnsanlar, evrenin cennetten ayrı, uzaklarda bir alan olmadığım, Var Olan Tek Alan'ın bir parçası olduğunu anlayacaklar. **Cennet'in** o alanda mutluluk içinde -kişinin yaşamında ne olursa olsun, mutluluk, aslında, her an ulaşılması mümkün olan bir ruh halidir- yapılan bir yolculuk deneyimi olduğunu nihayet anlayacaklar.

İnsanlar, aynı zamanda yaşamın bir ödül ve ceza sistemi olmadığını, hiç kimsenin **Cehennem'e** yollanmadığını veya Tamı tarafından kınanmadığını anlayacaklar.

En azından bir dünya dini lideri, Papa II. John Paul bunu açıklamıştır. 28 Haziran 1999'da Roma'daki bir konuşma-

Neale Donald Walsch

sından önce ilahiyat açısından nefes kesen bir açıklama yapmıştır.

"Lanet, Tamı bağlantılı gerçekleşemez, çünkü merhametli Sevgisi Yarattıklarının kurtuluşundan başka bir şey isteye-
mez," diye duyurdu Papa, şaşkın topluluğa. "Sonsuz lanet
asla **Tanrı'dan** gelmez, **Tanrı'nın** sevgisini ve merhametini
reddedenlerin kişisel cezalandırmasıdır," diyerek iddiasını
sürdürdü.

"**Lanet**"le söylenmek istenen nedir? Cehennem denen
yerde alevler içinde sonsuza kadar işkence görmek midir?
"Hayır," dedi Papa. "Cehennem bir yer olarak var olmaz,
'**kişinin Tanrı'dan**, yaşam kaynağı ve coşkusundan uzaklaştı-
ğında kendisini içinde bulduğu *durumdur*'," diye duyurdu.

Papa kişilerin kutsal kitaplarda yer alan Cehennem tanım-
lamasını –"sönmeyen ateş" ve "yanan ocak"– çok dikkatle
incelemeleri gerektiğini, bunun sembolik ve mecazi olduğu-
nu söyledi. Bu tanımlar, "Tanrısız bir yaşamın boşluğunu ve
hayal kırıklığını vurgulamayı amaçlarlar," dedi John Paul.

Peki, gerçek nedir? **Cehennem**'de hiç insan var mı? Papa
II. John Paul'e göre bu, "bilebileceğimiz bir şey değil".

Bu, dünyanın en büyük dinlerinden birinin ruhani lideri
tarafından yapılan çarpıcı bir açıklamadır. Bu soru on yıl
önce sorulduğunda yeryüzündeki birçok papaz, rahip, haham
veya molla şüphesiz hemen, "*Evet! Size ne anlatmaya çalış-
tık sanıyorsunuz???*" diye cevaplardı. Ancak görünüşe
göre **Papa'nın** bu konuyla ilgili Yeni Ruhaniyet'le örtüşen
yeni fikirleri vardı, çünkü onlar Cehennem korkusunun in-
sanlığın tüm ruhani gerçeklerini derinden etkileyen ilahi **bi**
araç olduğunu reddediyor.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanların yaşam kavramları
Yaşam Somasının kazan-kaybet yapılanması ile şekillenme-
yecektir. Ölümünden soma ne **deneyimlendiği** hakkında yen
fikirler geliştirmeye başlayacaklardır. İnsanlar, artık yaşam
l arını Cennet'e gitmek umuduyla veya **Cehennem**'e gitmeni

Tanrı Ne İster?

korkusuyla şekillendirmeyeceklerdir. İlk sonucu yaratmak için **sıra dışı, şaşırtıcı ve kendilerini yok eden şeyler** yapmaktan vazgeçeceklerdir. Nasıl **davrandıkları**, neyi niçin seçtikleri, neyi niçin söyledikleri, neyi niçin düşündükleri hakkında farklı sebepler bulacaklardır. Dünyanın arayış içinde olduğu *yeni bir ahlak ölçüsü* yaratacaklardır.

Yaşam

İnsanlar, yaşamın bir okul olmadığını, sınanma süreci olmadığını anlayacaklar. Eğer Tanrı hiçbir şey istemiyorsa, sınanmak için bir neden yoktur. Eğer insanlar Tanrı'yla Bir'se, öğrenilecek hiçbir şey yoktur, sadece unutulmuşlar hatırlanacaktır.

İnsanlar yaşamın; ruhun Tanrı'ya geri dönmesi için mücadelesini gerektiren ateşten bir gömlek olmadığını, buna karşın ruhun büyümesi, genişlemesi, sınırsız ve mükemmel olan içgüdüsel doğasını **deneyimlemesi** için devam eden bir süreç olduğunu anlayacaklardır. Bu sürece *evrim* dendiği, asla sona ermediği, farklı boyutlarda ve farklı şekillerde ruh tarafından sonsuza dek deneyimlendiği açıkça anlaşılacaktır.

İnsanlar, yaşamın sadece beş duyu ile algılananlardan ibaret olmadığını, insanlığın hayal ettiğinden ve dinlerin öğrettiğinden daha geniş kapsamlı ve daha derin boyutlu olduğunu anlayacaklardır.

Bu öğretinin bir sonucu: Beş duyuyla **algılanmayanlara** çok daha fazla dikkat edilecek ve yaşamın yeni bir anlayışla ne kadar coşkuyla ve muhteşem deneyimlenebileceğini göceklerdir.

Yaşam, Yaşam Sonrasını gözlemleyerek değil, farklı algılama boyutlarında Şimdi'nin Kutsal **Ânı**'yla yaratılanın, ifade edilenin ve deneyimlenenin gözlenmesiyle oluşacaktır.

Neale Donald Walsch

İnsanlar, aynı zamanda “şimdinin” Var Olan Tek Zaman olduğunu da fark edeceklerdir.

Yaşam; bir mücadele veya Tanrı’ya geri dönme gayreti olarak değil, kişinin sonsuz ve mükemmel olan içgüdüsel doğasının ifadesi olarak özgürce yaşanacaktır.

“Cennet’e ulaşmak” artık yaşamın tek gayesi olmayacaktır. Kişinin bulunduğu yerde Cennet’i yaratması, esas amaç haline gelecektir. Bunu deneyimlemek için, insanların günah çıkarmalarına, gün ışığı süresince oruç tutmalarına, hac yolculuklarına çıkmalarına, her hafta ibadet etmek için bir yerlere gitmelerine, kazançlarının yüzde onunu düzenli olarak bağışlamalarına veya belli törensel davranışlarda bulunmalarına gerek olmayacaktır. Ancak bunları yapmak hoşlarına gidiyorsa, Tamı ile ilişkilerini hatırlamalarına yardımcı oluyorsa veya amaçlarıyla bağlantıda kalmalarına rehberlik ediyorsa, içlerinden gelerek, istediklerini yapmayı seçebilirler.

Daha derin anlayışları olacağından ve birleşik alanda kişisel yaşamlarını daha zengin deneyimleyeceklerinden, dünyanın her yerindeki insanlar için yaşamın kendisi esas değer olacak ve bütün ruhani anlayış ve ifadeler bu çekirdeğin etrafında dönecektir.

Kadın ve Erkek

İnsanlar Tanrı’nın erkek olmadığını, kadın bir Tamı da olmadığını, Tanrı’nın hiç cinsiyetinin bulunmadığını anlayacaklar.

Tanrı’nın erkek olduğu sıradan, saf ve yanlış bir fikir olarak kabul edilip reddedileceğinden, insanlar erkeklerin hiçbir şekilde kadınlardan daha üstün olmadıklarını da anlayacaklardır.

Tanrı’nın erkeğe ve kadına sınırlı roller vermek istediği fikri, kadın ve erkeğin tam eşitliği fikriyle yer değiştirecektir.

Tanrı Ne İster?

Hatta her ırktan, her inançtan, her cinsiyetten, her yaştan veya her seksüel tercihten, her yerdeki insanlara bakıldığında üstünlüğün olmadığı ve kişiler arasındaki mutlak eşitlik, Var Olan Tek Düşünce olacaktır.

Bu öğretinin bir sonucu: Kadınlara yapılan suiistimal ve ayrımcılık sivil toplumlardan yok olacaktır.

Evlilik

İnsanlar, evliliğin evrim geçiren kişilerin ruhlarının gündemini oluşturmak için kullanılan ruhani bir araç; bir Diğeriyle karşılıklı büyümek amacıyla ve Kendisinin tekrar yaratılmasını devam ettirmek için tamamlayacakları yolculuğun bir parçası olduğunu anlayacaklardır.

Aynı zamanda insan ilişkilerinin tümünün kutsandığını, anlamlı biriyle yaşanan yakın ilişkinin çok önemli ve etkili olduğunu, kutsal evliliğin fevkalade mana ve önem taşıyan bir kontrat olduğunu anlayacaklardır.

İnsanlar iki ruhun tesadüf sonucu karşılaşmadıklarını, ancak her karşılaşmanın bir amaca yönelik olduğunu, **armağan**lar içerdiğini, ister kısa ister uzun süren bir ilişki olsun eriyen kalplerinin ve birleşen ruhlarının, gizemli anlaşmanın bir parçası olduğunu fark edeceklerdir - bu, Tanrımın **farkındalığı**, bilinci, anlayışı deneyimleyip genişletmeye ve Kutsal Oluş Esası'nın ifade edilmesine Daveti'dir.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlar, evliliğe kendilerini tamamlamak için bir fırsat gözüyle bakmayacaklar veya evlilik yaşamlarına "eksik olan bir şeyi" tamamlamak üzere girmeyeceklerdir. Bununla birlikte evlilikte aslında hiçbir şeyin eksik olmadığını görecekler. Bu halleriyle Bütün, Tamam ve Mükemmel olduklarını kutlamak ve ilişkiyle güçlenen mükemmel mucizevi bağlar sayesinde genişleyip büyümek için evlendiklerini anlayacaklardır.

Neale Donald Walsch

İnsanlar bir daha asla güvenlik nedeniyle evlilik yapmayacaklardır (veya evliliklerini sürdürmeyeceklerdir), çünkü gerçek güvenliğin sahiplenmek veya sahiplenilmekle değil... isteyerek veya bekleyerek, yaşamlarında ihtiyaçları olduğunu düşündüklerinin başkaları tarafından temin edileceğini umarak bile sağlanamayacağını, ancak yaşamdan arzuladıkları her şeyin... bütün sevginin, bütün bilgeliğin, bütün içgörünün, bütün gücün, bütün bilginin, bütün anlayışın, bütün gelişimin, bütün şefkatin, bütün kuvvetin... içlerinde var olduğunu anlayarak yerine geleceğini göreceklerdir.

İnsanlar, hiçbir şekilde kendilerini veya partnerlerim, içlerindeki en yüksek, en iyi ve dürüst kutlamaları ve gerçek ifadeleri -Tamı sevgisi, yaşam sevgisi, insan sevgisi, iş sevgisi ve gerçekten onları temsil eden ve onlara coşku veren her şey dahil- sınırlamak, kontrol etmek, engellemek veya kısıtlamak üzere evliliğe girişmeyeceklerdir.

Nihayet insanlar evliliği, zorunlulukları yerine getirmek olarak değil, fırsatlar sunmak olarak göreceklerdir... büyüme, kendisini tam olarak ifade etme, yaşamlarını en yüksek potansiyele çıkarma, kendileri hakkında sahip oldukları her yanlış düşünceyi veya fikri iyileştirme, iki ruhun iştiraki sayesinde Tanrı ile son toplantıya katılma için fırsat olarak görecekler.

Evliliği gerçek bir Kutsal İştirak olarak görecekler... Kadınla erkek arasında iyi günde ve kötü günde sonsuza dek süren bir birleşim olarak değil; birbirlerini seven iki insanın beraber olmayı seçtikleri süre kadar bir birliktelik, otoriteyi ve sorumlulukları eşit bir şekilde paylaşan, ortaya çıkabilecek yüklerle beraber göğüs geren, zaferlerden eşit derecede keyif alan, eşit bir partnerle yapılan bir yaşam yolculuğu olarak göreceklerdir. İnsanlar, evliliğin başarısının ne kadar verilip alındığıyla, paylaşılıp iyileştirildiğiyle, ne kadar büyüme sağladığıyla ölçüleceğini anlayacaklar.

Ve nihayet bütün insanlar evliliğin bir ekip çalışması olduğunu, yaşamın kendisinin işini yapmak üzere oluşturdukları

Tanrı Ne İster?

n, kutsal bir ekibin büyüme, birliği **deneyimleyerek** mükemmelliğin ifadesi olan ekip çalışmasını yapan iki ruh olduklarını anlayacaklar. Kutsal bir birliğe sahip olanlar, birliğin *üç yönlü* bir birlik olduğunu bilecekler. Tanrı ve her ikisi bir ekip oluştururlar ve bu da Var Olan Tek **Ekip'tir**.

Cinsellik

İnsanlar cinsel birleşmenin, Bir Olma'nın övgü dolu ve muhteşem bir ifadesi, iki kişinin paylaşabildiği benliğin en mahrem fiziksel, duygusal, psikolojik ve ruhsal yanlarından oluşan, olağanüstü güçlü ve derin anlamlı bir deneyim ve fiziksel anlamda, benzersiz bir sevgi ve yaşam kutlaması olduğunu anlayacaklardır.

Yine açıkça, sekse hiçbir tabunun **yüklenemeyeceğini**, seksin yapılabilirler ve yapılamayanlar listesine sahip olmadığım, **rızası** olan yetişkin kişiler arasında sınırlara, arzulara ve anlaşmalara saygı duyarak her ikisine de zevk verecek bir deneyim olduğunu anlayacaklardır.

İnsanlar bedenlerinin kutsal olduğunu, utanç kaynağı olmadığını, hiçbir bölümünün diğer bir bölümünden daha az güzellikte olmadığını ve bu sebeple de bedenin tümünün utanmadan gösterilebilir ve bakılabilir olduğunu anlayacaklardır.

Bu öğretinin bir sonucu: Cinsellikten utanç ve suçluluk duymak, zaman içinde yok olacaktır. Cinsel taciz de öyle. Cinselliğin ifadesine derin bir anlam yüklenecek, asla saygısızlık seviyesine indirilmeyecektir. Ruhani enerjiyle cinsel enerjinin birbirleriyle **karışamayacakları** inancı olmayacak, hatta cinsel enerjinin ruhani **enerjinin** harika bir fiziksel ifadesi olduğu düşünülecektir.

Gitgide daha fazla insan, cinsel deneyimin kutsal bir birliktelik olarak ifade edildiği tantrik seksle tanışacaktır.

Neale Donald Walsch

Tantra kişinin Birliğin ve görünen dünyanın farkındalığı olarak tanımlanır ve seks, kutsal olarak deneyimlendiğinde Var Olan Tek **Tantra'nın** fiziksel şeklidir.

Homoseksüellik

İnsanlar, sevginin saf ve gerçek ifadesinin yanlış olmadığını, bunun tek bir şeklinin ve yolunun olmadığını anlayacaklardır.

Bu öğretinin bir sonucu: Aynı cinsle ilişkiyi doğal bulanlar artık reddedilmeyecekler, ihbar edilmeyecekler, iftiraya uğramayacaklar, **kınanmayacaklar**, aşağılanmayacaklar, **yalnız** bırakılmayacaklar, saldırıya uğramayacaklar ve **Tanrı'nın** arzusunu yerine getirdiğini düşünen kişiler tarafından öldürülmeyeceklerdir. Üzerlerindeki toplum baskısı sona erecektir.

Sevgi

İnsanlar, sevginin ölçülemediğini ve şartlara bağlı olmadığını anlayacaklardır. "Şartlı sevginin" kendi içinde çelişkili bir ifade olduğunu, sevginin değişik ebatlarla ölçülemeyeceğini, ancak **Kalp, Zihin ve Ruh Bütünlüğü'nün** -Kendi Olmanın Kutsal Özü'nün tam bir ifadesi- **deneyimlenmesinde** her an herkesle ya var olduğunu ya da olmadığını bileceklerdir.

İnsanlar, sevginin ölçülemez olduğunu anlarken sevginin farklı *şekillerde* ifade edilebildiğini ve geçmişte bu değişik şekilleri *seviyelerle* karıştırdıklarını anlayacaklardır.

Tanrı'nın insanlardan hiçbir şey istemediği ve her şeyi insanlara verdiği anlaşılır hale geleceği için, Tamı, nihayet sevginin ne olduğunu, ne anlam taşıdığının tek modeli haline gelecektir.

Bu öğretinin bir sonucu: Sonunda sevginin etrafındaki karmaşa örtüsü kalkacaktır. İnsanlar "sevgi" terimini şimdi insan ilişkileri arasında kullandıklarından tamamen farklı bir

Tanrı Ne İster?

anlam ifade etmek için **kullanacaklarıdır**. Sevgi sözcüğü bir daha asla "ihtiyaç" kelimesiyle karıştırılmayacak ya da değiştirilerek kullanılmayacaktır.

"Sevgi" sözcüğünün gerçek enerjiyi taşıdığı çok net anlaşılacağından, **Tanrı'nın** farklı isimleri hariç, insanlığın birçok **lisanındaki** kelimelerden çok daha farklı ve çok daha güçlü titreşime sahip olduğundan, sevgi kelimesine daha yüksek derecede olmak kaydıyla derin saygı **duyulacaktır**.

Dahası, **Tanrı'nın Özü'nün** hiçbir evrensel söz veya hiçbir lisan tarafından yakalanamayacağı açık hale gelecektir. İnsanlar **Tanrı'yı** bir tek kelimeyle tanımlamak için, "sevginin" Var Olan Tek Terim olduğunu açıkça anlayacaklardır.

Özgür İrade

İnsanlar, iradelerinin gerçekten **özgür** olduğunu anlayacaklardır. Yaşamlarında yapmış oldukları seçimler yüzünden Tanrı'nın Yaşam **Sonrası'nda** korkunç sonuçlarla acı çekmelerine neden olmayacağını bileceklerdir.

Bu öğretinin bir sonucu: Tanrı'nın insanlara verdiği **sözlerdeki** ikilemler yok olacak ve bu da **insanların** birbirlerine verdikleri sözlerdeki ikilemleri yok etmeleri için ilham kaynağı olacaktır. Kelimenin her zaman taşınması arzu edilen anlamı doğrultusunda her türlü sınırlamanın tamamen ortadan kalktığı, "özgürlüğün" yeni bir tanımı yaratılacaktır.

Acı Çekmek

İnsanlar, **Tanrı'nın** kimsenin asla acı çekmesini istemediğini ve kesinlikle "**Tanrı'yla** iyi ilişkiler içinde bulunmak" veya "doğru olanı yapmak" adına gereksiz ve sonsuz acılar çekmek gerekmediğini anlayacaklardır.

Neale Donald Walsch

Bu öğretinin bir sonucu: **Belli** durumlarda eğer kontrol **el-lerindeyse**, artık insanlar kendilerinin veya başkalarının gereksiz ve sonsuz fiziksel acı çekmelerine izin vermeyeceklerdir. İnsanlar, acının nesnel bir deneyim olduğunu, buna karşın acı çekmenin öznel bir karar olduğunu incelerken, acı ve acı çekmek arasındaki farkı da anlayacaklardır.

Birçok anne doğum sancılarını acı çekmek olarak deneyimlemeyebilir, onlar için bu, yaşamı kutlamamın yoğun coşkusu; yaşamın kendi sürecinde yaşamın kendisini üretmektir. Bütün acılarda bu farkındalık boyutunda yükselmek, kişinin kendi bilincini eğitmesi, deneyimi tümüyle değiştirebilecek yeni bir bakış **açısını** devreye sokması durumu söz konusudur. Yani dışsal kanıtlara meydan okuyan beden, insan zihninde deneyimini yaratarak ve hal değiştirerek, “*bilinçli*” bir değişim aracı olarak kullanılır.

Para

İnsanlar, **paranın** diğer enerji formları gibi bir enerji olduğunu; kendi içinde nötr bir değeri olduğunu ve bu değeri, kişinin parayla ne yaptığının belirlediğini anlayacaklardır. **Tanrı’nın** paraya karşı olmadığını, **ruhaniyet** ve paranın birbirlerine kaşamayacakları fikrinin yanlış olduğunu da anlayacaklardır.

Bu öğretinin bir sonucu: İnsanlar, parayla ilgili suçluluklarından **özgürleşecektir**. Toplum genel anlamda, dünyaya iyilik yapanların - “**Tanrı’nın işini**” yapanlar dahil- istedikleri veya arzuladıkları kadar para kazanmalarını mümkün kılarak paraya karşı **tutumunu** değiştirecektir.

Toplumun azami işlevselliğine ulaşması için en büyük ödülün toplumun değerini en yüksek noktaya çıkaran kişilere verilebileceği ve -tam tersinin değil- bunun doğruluğu, çok açık olarak ortaya çıkacaktır.

Tanrı Ne İster?

Ahlak

İnsanlar, ahlakın değişmez olmadığını, Tanrı hiçbir şey istemediğine göre *Tanrı'nın İstediyiyle* dikte edilemeyeceğini anlayacaklardır.

Bu öğretinin bir sonucu olarak insanlar kurum ve dernek otoritesini reddederek ahlakı tanımlama görevini kendileri sıkıca ele alacaklardır. Bunun sonucu olarak çağdaş ahlak, özgün çağdaş davranışları yansıtacaktır. Böylece insanlar her zamanki davranışlarını sürdürecekler, ancak artık suçluluk ve “dışlanma” ya da kınanıp ayıplanarak yargılanma korkusu taşımayacaklardır.

Bunun gerçekleşmesiyle artık insanlığın onaylanması gerekmektedir, çünkü insanlara kendileri adına büyük sorumluluklar verilecektir. Gerçekten kim olduklarını ifade etmeleri, yaratmaları için yüksek boyutlara çıkmış olacaklardır.

Bu, yaşamın mucizesi ve amacıdır. Görecekler ki, kendimizi sürekli yeniden yaratmak –tür olarak, kişilik olarak ve nedensel evrende muhteşem varlıklar olarak- kim olduğumuza dair oluşturduğumuz en büyük vizyonun en büyük versiyonudur.

Ölüm

İnsanlar, ölümün olmadığını anlayacaklardır. Öğrenme ve büyüme fırsatımızın hiç sona ermediğini, nasıl yaşadığımız hakkında ödüllendirilme veya cezalandırılma zamanımızın asla gelmeyeceğini anlayacaklar; çünkü yaşam, bir **ödül-ceza** teklifi değil, devam eden ve asla sona ermeyen büyüme, gelişme, genişleme, kendim ifade etme, yaratma ve kendim tatmin etme sürecidir.

Neale Donald Walsch

Ölümün sadece bir geçiş olduğu anlaşılacaktır -ruhun bilinç seviyemizde muhteşem bir deneyim değişikliği yaşadığı, özgürleştiren, acılan yok eden, **farkındalığın** genişlediği, sonsuza dek devam eden bir evrim süreci.

Bu öğretinin bir sonucu: Birçok insan ölümün korkulacak bir şey olmadığını, tam tersine Yaşamın Kendisi diye **adlandırılan** muhteşem deneyimin muhteşem bir parçası olduğunu anlayacaktır.

İnsanlar, yersiz üzüntüye izin vermeden ölümden özgürce bahsedecekler. İnsanlar acı çekerlerken, ölüm döşeğinde yaşamaya yapışmak için zorlanmayacaklar; çünkü yaşamdan BAŞKA hiçbir şey olmadığını ve Var Olan Tek Şey'e yapışmanın hiçbir nedeni olmadığını bileceklerdir. Kişinin belli bir fiziksel form içinde diğer yaşam formlarında olduğu gibi ruhani bütünlük için sonsuz **acılarının** sona ermesi talep edilmeyecek ve gerek-meyecektir. Bundan kişinin kendi yaşamını sona **erdirmesiyle** belli zorluklardan ve üzüntüden kurtuluşunun yüreklendirildiği anlaşılmalıdır. Kişinin var olan fiziksel formunun muhteşem bir ödül olduğu ve hiç kimsenin zorlukları yok etmek adına bundan vazgeçemeyeceği, ancak gerçekten kim olduğunu **deneyimlemek** için en derin boyutta kullanılması gerektiği anlaşılacaktır.

Bununla ve daha birçok farklı şekilde, insanlık yeni bir **ruh**anîyet yarattığında kişisel yaşamlarda gözle görülür farklılıklar **olacaktır**.

Başkalarıyla ilişkilerin artık ihtiyaç kaynaklı olmadığını, ancak derin kişisel tatmin, kişisel güç ve herkesin içinde var olan en yüce düşüncelerin kişisel ifadesi olduğunu hayal edin!

"Onsuz yaşayamam" fikrinden sıyrılmış, hiç kimseye bağımlı olmadan Kendinizi en üst boyutta ifade edebilme ve **deneyimleyebilme** farkındalığına ulaştığınız, vermek suretiyle kendinize gerçek aşkı yaşatarak, dokunduğunuz her kişinin yaşamını zenginleştirdiğiniz bir aşk serüveni hayal edin!

Tanrı Ne İster?

İşinizin ve kariyerinizin, içinizdeki en iyiyi yansıtabildiğiniz coşku dolu bir kutlama olduğunu ve Kim Olduğunuzun en mutlu deneyimini yaşadığınızı hayal edin!

Tamı korkusu ve Tanrımın Kuralları diye düşündükleriniz için en ufak bir suçluluğun olmadığı bir yaşam hayal edin!

Sonunda Tanrı'yla Bir *olduğunuzu anladığınızda* ruhun, zihnin ve bedenin deneyimleyeceği özgürlüğü hayal edin! Deneyimleyeceğiniz gücü hayal edin –hayal ettiğiniz yaşamı yaratma gücü ve başkalarına da kendilerinininkileri yaratmalarına yardım etmek!

Hayal kırıklıklarının, endişelerin ve yarın kaygılarının sona erdiğini, artık dünde kalan olaylar yüzünden duyulan üzüntünün ve kötü hislerin sona erdiğini ve *hiçbir şeyin ters gidemeyeceğini*, her şeyin bu haliyle mükemmel olduğunu, Tanrımın; tam şimdi, tam olduğunuz kişi olarak, tam olarak yaptığınızla ve tam olarak bulunduğunuz noktada sizden başka hiçbir şey talep etmediğini hayal edin!

Nihayet, genişlemiş farkındalığınız sayesinde kendinizi, her an kendiniz gibi ifade ederek yaşamın mucizesini ve sevgisini deneyimlediğinizi hayal edin!

Bu, Yeni Ruhaniyet günlerinde yaşamın nasıl olacağına dair ağızımıza bal çalmaktır ve bütün insanlığın bu deneyimi topluca yaratmasını beklemeniz gerekmez. Herkes, bireysel olarak kendisi ve yaşamlarına dokunduğu diğerleri için bunu yaratmaya başlayabilir. Hatta yaşam sizi **buna** davet eder! Tam şu anda **Tanrı'nın** sizi yapmaya *çağırıldığı* budur!

Tanrı Ne İster?

Şimdi soru, Tanrı'nın nasıl kullanılacağıdır.

Tanrı Ne İster?

24

Hepimiz bizden bekleneni yapmaya hazır olduğumuzdan, birbirimizle ilişkilerimizde, Tanrı'yla ve yaşamla olan ilişkilerimizde kim olacağımızın kararım verdiğimizden, burada, bu kitapta anlatmaya çalıştıklarımın büyük bir kısmını yapmak bizim yararımıza olacaktır. Her gün Tanrı'yla ve yaşamla ilgili karşımıza çıkan inançların işleyip işlemediğini, hâlâ işlevselliklerini koruyup korumadıklarını görmek için daha objektif olarak bakabilmeliyiz.

Bu burada yaptığımız gibi, yaşamlarımızın her alanına gerçekten, daha yakından bakmak, bu konuda birbirimize ne söylediğimizin ve yaşamlarımızda söz sahibi kişilerin bize neler söylediklerinin farkına varmak demektir.

Dikkat edilmesi gerekir.

İşte burada bahsettiğimiz süregelen kişisel keşifle ilgili bir örnek. Diyelim ki gerçekten siz evlenmeyi düşünüyorsunuz veya yakın bir arkadaşınız ya da çocuğunuz evlenmeyi düşünüyor. Evlilik şimdi aklınıza takıldı. Kendinize şunu sormak için mükemmel bir zaman: Burada incelediklerimizden başka, evlilikle ilgili gerçeklik hakkında bilgilerinize gölge düşüren inançlar var mı?

Daha önce evlilikten bahsetmiştik, fakat bir anlığına ikinci kez bir bakalım. Bütün bunlar hakkında kültürümüzün “hikâyelerine” daha yakından bakalım. İnsanlığın yetkili kaynaklarından biri olan Kutsal İncil'in evlilik konusunda ne dediğini keşfedelim.

Neale Donald Walsch

1. Evliliğin bir erkekle bir veya daha fazla kadın arasındaki birlikten oluşması kabul edilir.

(*II Sam. 3:2-5*)

2. Evlilik, bir erkeğin karısının veya karılarının üzerine evlilikdışı bir kadın alma hakkını engellemez.

(*II Sam. 5:13; Kings 11:3; II Chron.11:21*)

3. Evlilik, sadece kadının bakire olması durumunda geçerli kabul edilir. Eğer kadının bakire olmadığı anlaşılırsa, evlilik çözülmüş kabul edilir ve gereken ceza infaz edilebilir.

(*Deut. 22:13-21*)

4. Bir inançlıyla bir inançsız arasında evlilik yasaktır.

(*Gen. 24:3; Num. 25:1-9; Ezra 9:12; Neh. 10:30*)

5. Evli bir adam çocuksuzken ölürse, dul karısıyla kardeşi evlenmek zorundadır. Eğer kardeş ağabeyinin dul karısıyla evlenmeyi reddeder ve hemen onu çocuk sahibi yapmazsa, Halitsa adı verilen dini bir ritüel gerçekleştirilir veya farklı bir durumda kanunlarla belirlendiği şekilde cezalandırılır.

(*Gen. 38:6-10; Deut 25:5-10*)

Tabii ki, hiç kimse İncil'deki sözlerin harfi harfine yerine getirilmesini önermiyor. Bu ve bunun gibi bölümlerin - birçok kaynakta, birçok konu hakkında- tarihsel içerik doğrultusunda geniş ve zaman kavramının dışında algılanan bir mesajı anlattığı anlaşılmaktadır.

İşte varmak istediğim nokta da tam burasıdır.

Tarih tarihtir, fakat tarihi şimdiki zamanımıza uyarlamaya çalışırsak onu tekrar etmekten başka hiçbir şey yapamayız. Ve sanırım bu, birçoğumuzun yapmak istediği şey de değildir.

Tanrı Ne İster?

İnsanlığın toplu geçmişinin bir bölümünü incelediğinizde, **Tanrı** ve Yaşam hakkındaki bazı tarihsel fikirlerin artık işlevlerini yerine getirmediklerini görecektir kadar cesaretiniz varsa, bu fikirleri yenileriyle değiştirmeyi dikkate almanın kapıları sizin için açılmıştır. **O** ilk adım burada anahtar görevi görür. *Tanrı ve Yaşam hakkında bazı fikirlerin artık iş görmediğini itiraf etme arzusu* elde etmeliyiz.

Bu yaklaşımla, biz insanların, aslında evrim anlamında daha çocuk olduğumuzu anlayarak, kendinize karşı nazik olun. Böylece inatçılığımızı ve bazı şeyleri itiraf etmek bir yana, daha onları **anlayamamışlığımızı** affedebiliriz.

Birçok kişi, insanların gelişmiş bir tür olduklarına inanmayı severler. Hatta bu gezegende insanlık onların *çocukluktan* ortaya çıkmıştır. Robert Ornstein ve Paul Ehrlich *New World New Mind* adlı kitaplarında bunu şaşırtıcı bir bakış açısıyla belirten bir paragrafa yer vermişlerdir:

Dünya tarihinin Ocak 1 gece yarısının Dünyanın başlangıcını ve 31 Aralık gece yarısının da şu ânı temsil eden bir senelik takvime yerleştirildiğini varsayın. **O** zaman dünya "yılının" her bir günü, gerçek tarihin 12 milyon yılını temsil edecektir. Bu ölçeğe göre, ilk yaşam fonnu olan bakteriler şubat ayı **ortalarında** çıkacaktır. Ancak daha karmaşık yaşam **formları** çok daha sonra gelirler; ilk balıklar Kasım 20 **civarında** ortaya çıkarlar. Dinozorlar 10 Aralık gibi ortaya çıkıp Noel günü yok olurlar. İnsan olarak kabul edilen ilk atalanımız *31 Aralık öğleden sonrasına* kadar görünmezler. Homo sapienler -türümüz- gece yansı saat 11:45 civarında ortaya **çıkacaklardır**. Kayıtlı tarihte bütün olanlar, yılın son dakikasında gerçekleşmiş olacaktır.

Böylece ölçeklerde yerimizin ne olduğunu görüyoruz. Ornstein ve Ehrlich, kitaplarında insan beyninin bugün yaşamın bize sunduğu verileri yeterince ve etkili kullanacak kadar

Neale Donald Walsch

gelişmediğini ve insan türünün ilkel olduğunu güçlü bir anlatımla dile getiriyorlar.

Buna *Tanrı* hakkında bize sunulan veriler de dahil olabilir mi?

Tabii ki olabilir ve oluyor da.

Ancak yine de bu kötü haber değil, iyi haberdur, çünkü şimdi içinde bulunduğumuz dramatik zamanı belirtse de, bize nereye kadar gitme becerimizin olduğunu da gösteriyor. Eğer bize *ne* olduğumuzu, *nasıl* ulaştığımızı anlatan sebepler sunuyorsa, ne olmayı *seçtiğimize* de *nasıl* ulaşabileceğimizi anlatan sebepler sunabilir.

Hayatta olmanın en heyecan verici zamanındayız. Orns-
tein ve Ehrlich ölçeğine göre, insanlık İkinci Dakika'ya gir-
mek üzere. Sanırım şimdi bizler ruhaniyetimizin gelişen tek-
nolojimizle başa çıkmasını mümkün kılmayan, her tehdit
edici durumda sürüngenler gibi savaş veya kaç yanıtımızı,
Ayrılık Teorimizde ısrarcı olmayı, evrende işlerin nasıl yü-
rüdüğüne dair son sözün bize ait olmasını ve daha önce insan
bedeninde vuku bulamamış deneyimleri genişlemiş farkında-
lılığımızla yaşama olasılığım, yani bu ölçek senaryosunu -
daha önce en az bir kez yaşanmış olduğu düşünülürse- terk
etmeyi temsil ediyoruz.

Sanırım Shakespeare'in doğru olduğunu ispatlamaya hazır-
rız.

"Dünyada ve Cennet'te felsefemizde hayal ettiğimizden
daha fazla şeyler var..." diye yazmıştı.

Tanrı Ne İster?

25

Burada değinilmesi gereken son bir konu daha var, bu en heyecan verici konulardan biri. Konu, bu gezegende yaşamı deneyimlemek istediğimiz gibi yaratabilmektir.

Daha önce İlahiyat'ın iki Temel Kuralı keşfedilmişti.

O iki soru şöyleydi:

1. Tanrı kimdir ve nedir?
2. Tanrı ne ister ve neden?

Bu soruların cevapları da şöyleydi:

1. Tamı yaşam ve yaşama dair her şeydir.
2. Tamı hiçbir şey istemez, çünkü Tamı isteyebileceği her şeye sahiptir, her şeydir.

Eğer bu cevaplar doğruysa, mantıken üçüncü bir soru bunları takip eder:

3. O halde Tanrı'nın amacı nedir, Tanrı'nın işlevi nedir?

Bunun daha iyi anlaşılması için şöyle de ifade edebiliriz:
Bir tanrıya sahip olmanın amacı nedir?

Neale Donald Walsch

Yaşama bakış açısı olarak "ayrılığın" var olmadığı, yaşamda her şeyin birbiriyle bağlantılı, ilintili, birleşik olduğu –Yaratan'ın ve Yaratılan'ın Bir olduğu- söylenebilir. Peki, ama ne? Hepsi bu mu? Tanrı ve biz Biriz? Yeni Ruhaniyet bu mu?

Hayır. Bundan daha fazlası var. Tanrı'nın her şey olmasından daha öte bir şeyler var.

Tann kullanılabilir.

Bir tanrıya sahip olmanın amacı BUDUR.

Daha önce, Tanrı'ya inanmak için iyi bir neden olduğunu söylemiştim. Bunun, *nedenin kendisi* olduğunu söylemiştim. Güç, kuvvet, enerji, yani istikrarlı ve önceden öngörülebilir sonuçlarla yaşamın kendisi kullanılabilir. İlginçtir, bu nokta bütün dinlerin öğretilerinde defalarca, tekrar tekrar ortaya atılmıştır.

Bütün dinler Tanrı'nın gücünün kullanılabildiğini öğretmişlerdir. Ancak çoğu, insanların o güce erişebilmeleri için, kendilerinin dışına yönelmelerini öğretmişlerdir. Yeni Ruhaniyet, insanların içsel arayışa davet etmektedir. Yeni öğretisi şöyle olacaktır:

EĞER İÇİNE YÖNELMEZSEN, MAHRUM KALIRSIN

Sosyalbilimci ve antropolog Jean Houston kitabı *Jump Time* 'da bunu daha detaylı dile getirmiştir. "İnsanlar lekeli pencere camları gibidirler," der Houston. "Parlayıp ışıldarlar, ama karanlık çöktüğünde ancak içlerinden ışık yansır, gerçek güzellikleri ortaya çıkar."

Bu fikir insanlığın ortak kültürüne sızmıştır bile. Belki de geleceğin usta film yapımcıları tarafından genç nesil için en unutulmaz ifadeyle bir cümlede şöyle telaffuz edilmiştir:

"Güç içinizdedir."

Şimdi soru, Tann'nın nasıl kullanılacağıdır.

Tanrı Ne İster?

Basittir. Düşünce, kelime ve eylem.

Ne düşündüğünüz, ne söylediğiniz ve ne yaptığınız Tanrı'yı nasıl kullandığınızdır.

Yaraünanın üç Aracı vardır ve bu araçlar mükemmeldirler. Olağanüstüdürler. Etkindirler.

Sadece **deneyimlemeyi** seçtiğiniz şeyi düşünün, sadece gerçekleştirmek istediklerinizi söyleyin, sadece En Yüce Gerçekliğiniz olarak göstermek istediğinizi yapın.

Buna yakından bir **bakın**. Bu her ustanın yaptığı değil midir? Hiçbir usta daha fazlasını yapmış mıdır?

Hayır.

Bir tek kelimeyle, hayır.

Fakat şimdi burada bir sır daha var. Bir şey arzuladığınızda, o şeye sahip olduğunuzda, **deneyimleyeceğinizi** düşündüğünüz hissi hayal etmeye çalışın. Neden? Çünkü -bu çok büyük bir **ipucudur**- ruhunuzun aradığı her zaman içsel bir deneyimdir, dışsal değil. Çoğu insan istediklerinin dışardan karşılanacağını düşünür. Dıştan karşılanmaz. İçsel bir şeydir. Bu o deneyime verdiğimiz, bütün insanlığın aradığı ve "hissettiği" **manadır**.

Bu, kişisel büyümenin en **özgürleştirici** anlayışıdır, çünkü içsel huzur ve içsel coşku için *kendi dışınızda hiçbir zaman, hiçbir şeye ihtiyaç duymadığınız* anlamına gelir.

Bu, her an Tanrı'nın bildiğidir. Bu Tanrı'nın ne olduğudur. Kati suretle, bu nedenden dolayı Tanrı'nın insanlıktan hiçbir şey istemediğini söylemek mümkündür.

Peşinde olduğunuzun hisler olduğunu fark ettiğinizde, her zaman aradığınızın bu olduğunu ve deneyimlemek istediklerinizin hepsine, her an içinde sahip olduğunuzu anladığınızda, siz de hiçbir şey istemeyeceksiniz.

Hisler ruhun dilidir. Ruh, kim olduğunuz ve Var Olan Her Şey'le bağlantınız hakkında hisler yoluyla zihinle konuşur. Bütün yaşamınız boyunca Var Olan Her Şey'den ayrılmadan

Neale Donald Walsch

önceki hissettiğinizi ararsınız. Her zaman bildiğiniz fakat **tanımlayamadığınız** özlem budur. Bu, yaşamın kendi dürtüsüdür.

Bütün dışsal olaylar hislerle **deneyimlenir**. Bu yaşamın daha düşük boyudan için geçerli değildir. Ken **Keyes Jr.** *Your Roadmap To Lifelong Happiness* adlı bir başka kitabında bu konuya değinir. Ken bize, eğer bir yılan sizi ısırırsa, bu onun kızgın olduğunu göstermez, der. Yılanlar öfkeyi bilmezler. Böyle bir duygulan yoktur. Belli dışsal uyanlara karşı hayatta kalabilmeleri için uygun davranışlarda bulunmak üzere talimat almış, sınırlı bir sürüngen beyni ile içgüdüsel olarak davranır. Bir yılan içsel uyanlara karşılık veremez. Hiç *içsel uyarısı* yoktur.

Diğer yandan, bir memelide her ikisi de vardır. Dünya üzerindeki yaşam evrimi devam ettiğinden memelilerin beyni sürüngenlerin beyninden sonra gelişmiştir. Bu, ikinci beyin seviyesidir ve burada *duygular* deneyimlenir. Bir aslan eğer alam tehlikeye girerse öfkelenebilir. Bir aslan, belli içsel ve dışsal uyanlara sahip olduğundan yaşam savaşı için *ihtiyaçlarına* uygun olarak davranır.

İnsanoğlunun üçüncü bir beyin gelişimi seviyesi vardır. İnsan beyni *düşüncenin*, mantığın ve muhakemenin bulunduğu yerdir. Burada hem sezgiler hem de hisler (sürüngenlerle memelilerin beyinleri) beraberce, daha yüksek seviyede anlaşılan, analiz edilen işlemcilerdir. Verilere dayanarak *bilinçli kararların* verildiği yerdir. Bilinçli kararlarla bilinçsiz kararlar arasındaki fark, bilincin *sonuçları dikkate almasıdır*.

İnsanlar *davranışlarının sonuçlarını* düşünmeden hareket ettiklerinde, "hayvan gibi davrandıklarından" bahsedilir. *Hayvandırılar*, tabii ki. Bizler memeliyiz ve sürüngenlerin beyinlerinin üzerinde, gelişmiş memeli beynimiz var. Bizde de tıpkı yılanda olan savaş veya kaç mekanik güdüsü vardır. Aslanın öfkesinin aynısına da sahibiz. Ve daha yüksek yaşam formlarının, yüksek gelişim göstenniş varlıkların muhakeme

Tanrı Ne İster?

yeteneğine sahibiz. Ancak bunu kullanmamız gerekir. Duygular, birçok insanın etkin şekilde kullanmadığı beynin muhteşem araçlarıdır. *Çoğu insan yaşamlarını duygularla yaratmak yerine, duyguları reddederek geçirirler.*

O halde şimdi, ayrılmadan önce bu fevkalade bilgiyi sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu bilgi, "Eğer Tanrı hiçbir şey istemiyorsa, o halde bir tanrıya sahip olmanın amacı nedir?" sorusunu doğrudan cevaplıyor.

Bir tanrıya sahip olmanın amacı; Tanrı OLAN özü ve enerjiyi kullanmaktır; bir şekilde kendi deneyiminizi yaratmanıza ve bu sayede Tann gibi yaratıcı olmanıza izin veren *yaşamdır.*

Tanrı'nın sizi yarattığı şekil sayesinde (Bu Tanrı'nın oluş şeklidir), her duygu, dıştan gelen doğal uyarıcı bir olay olmadan **deneyimlenebilir**. Bu, şüphesiz yaşamın en büyük sırlarından biridir. Bu, Tanrı'nın *işleyiş şeklidir*.

Sadece bir olayı düşünüp **deneyimlemek** istediğiniz duyguyu yakalayabileceğinizi biliyor muydunuz?

Bazen bir korku filmi izlersiniz ya da romantik bir film. Gerçekten bedeninizle hiçbir dışsal deneyim yaşamadan filmde oynayan kişinin sahip olduğu tüm duygulan deneyimlersiniz. Ekranda seyrettiğiniz kişinin o duygular içinde *olmadığını*, sadece *rol* yaptığını bile bilirsiniz. Hiç fark etmez. Her şekilde o duyguya sahip olabilirsiniz. Film yapımcıları bu duruma, "askıya alınan inançsızlık" derler. Onların işi, filmi, inancınızı durdunnadan akmasını sağlayacak kadar gerçekçi yapmaktır.

Aynı teknolojiyi kendinizi başrole yerleştirerek ve *motor* diye seslenerek, zihninizin ekranında da **kullanabilirsiniz!** İsteddiğiniz anda arzu ettiğiniz duyguya sahip olabilirsiniz. Ve şimdi, işte gerçek mucize! Sıklıkla, bir duyguyu içinizde yaratmakla, dışınızdaki bir olayı yaratabileceğinizi göreceksiniz.

Bunu duydunuz mu? Burada söylenen küçük bir anlatım değildir! Bu büyük bir duyumdur. *İçinizde bir duygu yaratmak, dışınızda bir olay yaratabilir*. Bunun nedeni, duyguların enerjiyi harekete geçirmesidir ve enerji, yaşam maddesidir.

Bu olgu, duygulann bize yaratma gücü veren **Tanrı'nın** bir armağanı olduğunu anlayan Hristiyan rahip saygıdeğer Dr.

Tanrı Ne İster?

Norman Vincent Peale'in elli yıl kadar Önce yazdığı klasik kitabı *Pozitif Düşüncenin Gücü (The Power of Positive Thinking)* adlı kitabında fevkalade bir anlayışla tartışılmıştır. Bu kitap milyonlarca satmıştır ve kitabı bugün de kitapçılarda, kütüphanelerde ve her on-line kitap satışında kolayca bulmak mümkündür.

Bu muhteşem sürece daha güncel ve Hristiyan kökenli olmayan bir yaklaşımla bakan ise, Esther ve Jerry Hicks'in coşkunun gücünden bahseden çağdaş kitabı *Ask and It Is Given* 'dır. Kitap sizi; coşkuyla nasıl buluşacağınız, coşkuyu nasıl yaratacağınız, zengin ve dolu deneyimler yaratmak için nasıl muhteşem bir araç olarak kullanacağınız hakkında aydınlatır.

Bir şeyi zihninizde resmederek, zaten olduğunu *görerek*, kendinizin o duyguyu deneyimlemesine müsaade ederek, insanlığın bugüne kadar duymuş olduğu en harika haber olan Tanrı'nın Hiçbir Şey İstemediğinin **kanıtı** olarak, yaratabilirsiniz.

Eğer Tanrı bizden belli bir şey isteseydi, *bize* istediğimiz her şeyi yaratma gücünü zor *verirdi*! Ama biz bu güce sahibiz. Buna inanıyor musunuz? Eğer inanmıyorsanız, doğal olarak bu güce de sahip değilsinizdir - çünkü *bu gücü sahip olmadığınız gerçeğini yaratmak için* kullanıyorsunuz.

("İnancınız doğrultusunda yaşayacaksınız.")

Tamı insanlığa sadece bir tek şey söylüyor: "Benim senin **için** arzum, senin kendin için olan **arzundur**." Bu, mucizelere yer açar. Günlük yaşamınızda *kişisel* mucizelerinize.

Bu, Tanrı'nın size nasıl özen gösterdiğidir. Tanrı size, kendinize özen gösterme gücünü vererek özen gösterir. Her insanın kendi gerçekliğini yaratma yeteneği vardır. Bütün insanlar yaratıcıdır ve bizler kendi gerçekliğimizi şimdinin her ânında yaratıyoruz. Bu yüzden "Şimdi" var olan en önemli andır - bu nokta Eckhart Tolle'nin muhteşem kitabı *Şimdinin Gücü* 'nde etkili ve güzel bir şekilde anlatılmıştır.

Neale Donald Walsch

Sürecin yaratılmasında en etkili olan **Şimdi'nin** ânında ne yaptığımız değil, ne *hissettiğimizdir*. Duygularınız içsel gerçekliğinizi; içsel gerçekliğiniz de dışsal gerçekliğinizi yaratır.

Bu sizi şoför koltuğuna oturtur. Maalesef birçok kişi, nasıl araba kullanıldığını bilmez. Kontrolsüzdür, çünkü birdenbire duyguları "onları teslim alır" ve onları yönetir. Genellikle pek çoğunun böyle anlarda yaptığı şey bütün yaşamlarını etkiler.

Dünyanın her yerinde sunduğum Kendinizi Yeniden Yaratın seminerlerinde bunu o kadar sık duyuyorum ki. Bu seminerlerde katılımcılara, "Arzu ettiğiniz her duyguya sahip olabilirsiniz. Duygular Seçilebilir Şeylerdir, Tahammül Edilmesi Gereken Şeyler değildir," diyorum.

Onlara, duyguların düşünceler yoluyla yaratıldıklarını ve her düşüncenin zihnin sihirbazlıkla ortaya çıkardığı bir fikirden öte bir şey olmadığını, *gerçek değil, sadece gerçeklik HAKKINDA bir fikir-sizin fikriniz-* olduğunu söylüyorum.

Kendinizi Yeniden Yaratın seminerlerinin bir bölümünde insanları "hikâyelerini" terk etmeye davet ediyoruz. Benim lügatımda hikâye, genellikle bir yargıdan doğmuş, Başlangıç Düşüncesinden zihinlerimize düşmüş, baştan sona bir şey veya bir kişi hakkında zihinlerimizde yarattığımız senaryolardır.

Bir kez bunu anladığınızda yaşamakta olduğunuz deneyimde arzuladığınız duyguyu yaratmaya karar verebilirsiniz ve o anda olayı seçtiğiniz yeni şekliyle **deneyimleyebilirsiniz**. Hatta belli durumlarda ve oluşlarda ne hissetmek istediğinize, olayların öncesinde bile karar verebilirsiniz.

Şimdi bir **gece** geç saatte bir kasaba yolunda lastiği patlayan bir adamın hikâyesini anlayacağım. Bagajı açan adam krikosunun olmadığını görür. Hemen etrafına **bakınıp**, "Belki etrafta bana krikosunu ödünç verecek birilerine rastlarım," diye düşünür ve yolun aşağısına doğru yürümeye başlar. Yü-

Tanrı Ne İster?

rürken bütün olup biten hakkında kendi hikâyesini yaratmaya başlar.

"Kasabanın **dışındayım**," diye sızlanır. "Kilometrelerce hiç ev olmayacak." Fakat birden ilerdeki çiftlik evini görür. "Saat çok geç," der kendi kendine. "Herhalde kimse **uyanık** değildir." Soma pencerede ışık görür. "Herhalde yanan bir gece lambasıdır," der kendi kendine. "Bütün aile derin uyku-dadır, çiftçi bütün gün tarlada çalışmıştır ve onu uyandırmak imkânsız olacak. Birisinin kapıya gelmesi için kapıya defa-larca vurmam ve uzun süre beklemem gerekecek. Çiftçi **uyansa** bile onu yatağından çıkardığım için bana çok kızacak ve ona bir krikoya ihtiyacım olduğunu söylediğimde '**Aman Tamım**, şimdi giyinip ahıra kadar gidip onu almam **gerekir!**' diyecek ve şimdi gerçekten kızıp belki de kapıyı suratıma çarpacak ve ve ve..."

Bu süre zarfında oldukça gerginleşmiş olan adam çiftlik evinin kapısına varmıştır. Kapıya özellikle sertçe vurur, kapı neredeyse ânında açılır. "Evet?" der korkmuş olan çiftçi içerden. "Neden bu şekilde davranıyorsun?" diye bağırır adam. "Sen nasıl bir insansın. Başımın dertte olduğunu görmüyor musun? Tek istediğim küçük bir rica! Tek istediğim bir krikolo! Şimdi sakın kapıyı yüzüme çarpmayı düşünme bile!"

İşte tam o anda çiftçi kapıyı yüzüne çarpar.

Hayatında böyle bir durumun en azından başka versiyonunu yaşamamış canlı bir insan bulmak neredeyse imkânsızdır. Bu, insanların kullandığı en güçlü yaşam aletlerinden biri olduğu halde az anlaşılan bir deneyimdir. Çoğu insan bunu kayıtsız olarak kullanır.

Duygularımıza önceden karar verme süreci olumlu veya olumsuz şekillerde kullanılabilir; ancak üzücüdür ki, daha çok olumsuz yönde kullanılır, çünkü genellikle -tekrar söyleyeceğim- insanlar bunu kullandıklarını bilmezler ve aslında kullanmayı da *reddederler*. Bir şey olmadan önce yargıyla

Neale Donald Walsch

varılan bu ön düşünceye önceden yargılama veya *önyargı* denir.

Kişinin sağlıklı önyargıları veya sağlıklı olmayan önyargıları olabilir. Sağlıksız önyargılar, önceden yaptığınız ve size gerginlik veren, sizde öfke, kızgınlık ve korku gibi olumsuzluklar yaratan yargılardır. Sağlıklı önyargılar, önceden yaptığınız, ancak size içsel huzurun, içsel coşkunun ve rahatlığın olumlu deneyimlerini getiren yargılardır.

Yaşamınızda olmasını beklediğiniz olaylara (bir anda düşündüğünüzden çok daha fazlasının önceden kolaylıkla tahmin edilebilir olduğunu göreceksiniz) bakabilirsiniz ve onlar hakkında ne hissedeceğinize *önceden* karar **verebilirsiniz**. Bu "hesaplama" gibi görünebilir ve öyledir de! Hesaplama yapıyor olmanın hiçbir yanlış tarafı yoktur, özellikle de kendiniz ve tüm ilgililer **adına** en iyi duygusal sonucu yaratmayı tasarlıyorsanız. Ben buna Olumlu Önyargı derim. Tam şu anda, tam burada neler olduğuna dair de yeni bir bakış açısı yaratabilirsiniz.

"Eylem" diye adlandırdığı sürecin yaratıcısı **Byron Katie**, Stephen Mitchell'le beraber yazdığı *Loving What Is (Olana Sevmek)* adlı kitabında bu konuya muhteşem bir netlikle değinmektedir. Eylem süreci, benim Kendinizi Yeniden Yaratın seminerlerinde kullandığım "Şimdi Ne Olacak?" sürecime çok benzer. Her iki süreç de kişileri, bir şey hakkındaki fikirlerini gerçek deneyimleriyle karşılaştırmaya davet eder. Yani, "**hikâyeleriyle**", an içinde ve burada yaşadıkları gerçekleri karşılaştırmaya.

İnsanlar "hikâyelerinden" vazgeçmeye istekli olduklarında, bakış açıları değişir ve muhteşem şeyler olur. Ve insanlar *Tanrı'nın Ne İstediyiyle* ilgili "hikâyelerinden" vazgeçmeye istekli olduklarında, tüm yaşamlarım değiştirmek artık mümkündür.

Yaşamda ilk kez deneyimlediğiniz çok az şey vardır. Korku hiç kimse için ilk kez deneyimlenen bir duygu değildir. Öfke de öyle. Sevgi de öyle. Daha önce hepsini **deneyimlediniz**.

Hatta **yaşamınızda** bu zamana kadar, hiçbir yeni duygu olmamasından hareketle, hiçbir yeni duygu deneyimi yaşamamanızın mümkün olmadığını da söylemek doğru olur. Yeni olan her şey deneyimlediğinizin yarattığı veya uyardığı dışsal durumlar ve oluşlardır. Hatta bunlar bile çok yeni değildir. Size önceki fiziksel deneyimlerinizi hatırlatan ve sizi duygusal davranmaya davet eden **tetikleyici** mekanizmalardır. Yani, tam olarak söylemek gerekirse, sizi daha önce yaptığınız gibi *davranmaya veya tepki vermeye* davet ederler.

Alt beynimizi kullandığımızda olan budur - daha önce bahsettiğim sürüngenlerle memelilerin beyinlerinin **birleşimi**.

Beynimizin bu bölümü ayırt etmez, ayırt edemez. *Şeyler arasındaki farkları bilmez. Zamanı bilemez. Hiçbir ânı bir başka andan, hiçbir kişiyi bir diğerinden ayıramaz. Her iki zamanı da bir sanarak, dünün şimdi olduğunu, şimdinin dün olduğunu zanneder. Örneğin her ikisini bir gördüğünden, eşinizi ebeveyniniz sanır.*

Ebeveynlerinizden biri size çocukken canınızı çok acıtan bir şey söylemiş olabilir, çünkü onlar en fazla onay beklediğiniz kişilerdi ve bugün, eşiniz size aynı şeyi veya benzer bir şeyi söylediğinde, *alt beyniniz konuşanın ebeveynlerinizden biri olduğunu sandı.*

Neale Donald Walsch

Duygularınız çok uzun süredir bastırıldığından, tepkiniz olana oranla çok daha "saldırgan" **gerçekleşebilir**. Ancak olay biraz yatıştığında, eşiniz ve siz beraberce bu kadar öfke ve kızgınlığın nereden geldiğini merak edebilirsiniz.

Bunlar **zihninizin** *şimdinin önce olduğunu, buranın orası olduğunu ve onların bunlar olduğunu* düşünmesinin davetiyesidir. Savaş veya kaç mekanizmamız tekrar çalışmaya başlamıştır. Bu, "hayata karşı kendini koruma" zamanıdır.

Ustalar bu davetiye reddederler. Sanki daha önce hiç böyle bir şey olmamış **gibi**, her şeye ilk kez görüyormuşçasına bakarlar. Ne hissettiklerine derinden bakarlar ve bunun ardındaki gerçeği keşfederler. Ustalar; her âna, **ânın** özgün günahıyla değil, özgün düşüncesiyle yaklaşırlar.

Böylece, ustalar daha önce **deneyimlenmiş** bir ânm tekrar yaratılmasını ve bunun etrafında oluşturulmuş hikâyeyi görmek yerine, *Şimdiki Ânı -şimdi ve burada olanı-* görebilirler. Yani, başkaları için tepki zamanı, usta için yaratma zamanıdır.

Siz de aynısını yapabilirsiniz. Bilinçli olarak nasıl hissedeceğinizi seçebilirsiniz. Bunu; hislerinize sürüngenlerin ve memelilerin beyinlerinin birleşimi olan alt beyninizin değil, üst beyninizin karar vermesine müsaade ederek sağlayabilirsiniz. Tam tabiriyle, *bilincinizi yükseltebilirsiniz*. O anda hisleriniz, tıpkı **ustaların** gibi, tepkisel değil yaratıcı olacaktırlar. En iyi dostlarınız olacaktırlar.

Bilinçli olarak seçmediğiniz **hislerin** **zile** bile dost olabilirsiniz, çünkü size içsel gerçeğinizle dışsal gerçekliğiniz arasında ne kadar mesafe olduğunun sinyalini verirler.

Byron Katie *Loving What Is* kitabında, "Güçlü bir duyguyla sürüklenip gitmek o kadar kolaydır ki," der. "Her stresli duygunun, 'bir rüyanın içinde yakalandın' diyen şefkatli bir çalar saat görevi üstlendiğini hatırlamak yararlı **olacaktır**. Üzüntü, acı ve korku, 'Tatlım, şu anda düşündüğüne iyice

Tanrı Ne İster?

bak. Senin için gerçek olmayan bir hikâye yaşıyorsun,' diyen armağanlardır."

Olumsuz bir his **deneyimlediğiniz** anda, bilinçaltımıza "Bana bunu gösterdiğin için teşekkür ederim," diyebilir ve gerçekleşmesini sağlamadan, bir duyguya dönüşmesine müsaade etmeden, o olumsuzluğun gitmesine, serbest kalmasına izin verebilirsiniz.

Duygu, hareket halindeki enerjidir. Sahip olduğunuz hislerle ne yaptığınızdır. Bir duygu, bir şey hakkında sahip olduğunuz düşüncedir. Bir duygu bir patlamadır, bir ortaya çıkma hali, belli bir şekilde düşünüldüğünün ifadesidir. O düşünceyi harekete geçirerek *gerçekleşmesini* sağlar. İçsel bir fikrin dışta **resmedilmesi**dir.

Genellikle biz "duygularımızı gösteririz". Yani beden ne hissettiğimizle ilgili dünyaya telgraf çeken bir şey yapar (neşe ile sıçrarız!). Biliyorum, burada çok ufak bir fark var. Bana öyle geliyor ki, "duygu", zihnimizin bedenimize nasıl hissettiğimiz hakkında yapmasını söylediği şeydir. Bir şey "hissederiz", soma da "duygusunu" yaşarız. Bu da, Hareket halindeki yoğun **Enerji**'dir.

Hisler her zaman gerçektir. Duygular bazen kandırabilir. Caddenin karşı tarafında ağlayan birini seyreden kişinin, ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktur. İkinci kişinin neler hissettiğini bilmiyordur, tek bildiği ikinci kişinin olay hakkında duygulara sahip olduğudur. Bu his üzüntü veya büyük mutluluk olabilir.

Yani hisler en derin gerçeklerimizdir. Duygular ise aklın sonsuz (ve hızlı) analizleri sonucunda elde ettiği zihinsel ve fiziksel belirtilerdir.

Aklın, hisler hakkında bir dirhem bile bilgisi yoktur. Hissi sadece kalp bilir. Tabii ki akıl, bildiğini sanır ve binbir türlü tepkiyle karşılık vermeye kalkar. Aslında aklın bazı tepkileri, gerçek hislerimizle uyum içindedir. Bazıları değildir.

Neale Donald Walsch

Yaşantımızın büyük karar ve seçim anlarında daha derine gidip Gerçek Hislerimize yakından bakmak bizim için yararlı olacaktır. Cevap bizim Duygularımızda değil, gerçekliğimizdedir.

Kendinizi Yeniden Yaratın seminerlerinde kullandığım "Şimdi Ne Olacak?" süreci, belirli bir olay veya acil bir sorun için harika bir yöntemdir. Bu sürecin iyi yanı, bunu kullanmayı bir kez öğrendiğinizde, kendinizin de **yapabilmeniz**dedir. Arzuladığınız her yerde, her an uygulayabilirsiniz. Başlangıçta kâğıt kalem **kullanmak** isteyebilirsiniz, ancak birkaç kez uyguladıktan sonra **otomatikleşecektir**. Hiç kimse ne yaptığınızı bilmeden, aklınızda süratle tekrarlayabileceğiniz gerçek bir zihinsel süreçtir.

Bu, günbegün, anbean deneyimlerinizi yaratmanızda ustalığın ikinci boyutuna ulaşmanızı sağlar. Ustalığın birinci boyum, belirli bir şey hakkında bilinçli olarak *nasıl hissetmeyi seçtiğinize* karar vermektir. Ustalığın ikinci boyum ise, sahip olduğunuz hissi, o hissi kasten **seçseniz** de seçmeseniz de, nasıl *ifade etmeyi* seçtiğinize karar vermektir. "Şimdi Ne Olacak?" sürecinin amaçları bunlardır.

Bu çok güçlü bir maddedir. Bu iki etaplı mekanizma Araçların Aracı'dır.

Olumsuzluğun sizi alt etmesi gerekmez; Siz olumsuzlukların üstesinden gelebilirsiniz.

Tanrı'nın Ne İstedığı ile ilgili "hikâyemizi" bıraktığımızda, bir daha asla deneyimlemeyeceğiniz veya seçmeyeceğiniz iki hissi de serbest bırakabilirsiniz: korku ve suçluluk duygusu. Korkunun ve suçluluk duygusunun insanlığın düşmanları olduğunu söylemiştim. Bu, derinden derine gerçektir.

Suçluluk duygusu anlamsızdır ve pişmanlık duymakla aynı şey değildir. Pişmanlık, bize yaptığımız yüzünden üzgün olduğumuzu ve aynı şeyi bir daha tekrarlamak istemediğimizi anlatan histir. Suçluluk ise bizi bu konuda *suçlayan* ve *her ne yaparsak yapalım* kendimizi kurtaramadığımız bir histir. Pişmanlık güç verirken, suçluluk felce uğratar.

Korku anlamsızdır ve uyanyla aynı şey değildir. Uyan, bize kaldırımdan inmeden önce her iki tarafa bakmamızın bizim iyiliğimize *olacağını* söyleyen histir. Korku ise *kaldırımdan* inmemize hiç izin venneyen histir. Uyan güç *verenken*, korku felce uğratar.

Korku, tıpkı bütün hisler gibi titreşim yaratan bir histir. Daha önce hislerin, gerçekliğin görünürlüğünü yaratabileceğini öğrenmiştik. Bunun nedeni hislerin enerjiyi etrafta hareket ettirmeleridir, hisler enerjidir ve enerji yaşam maddesidir. Korkunun kendisi bir enerjidir, bir titreşimdir.

Her şey bir titreşimdir. Kuantum Fiziği ve Süper Sicim Teorisi -ve şimdi bunun en son ekine M-Teorisi deniyor- var olan her şeyin enerji "noktalarından" oluşmadığını, farklı oranlarda sürekli titreşen minicikten daha küçük dairesel sicimlerden oluştuğunu söyler. Bu sicimlerin birbirlerine bağlanma, *birbirle-*

Neale Donald Walsch

rini sarma ve **birbirleriyle** bir "süper sicim" oluşturma yetenekleri vardır.

Süper sicimlerin titreşimlerinin zihinle yaratılabilmesi mümkün olabilir mi? Tartışan insanların bulunduğu bir odaya girdiğimizde, tartışma biz odaya girdiğimiz anda sona ermiş olsa bile, *kötü titreşimli* bir odaya girdiğimizi biliriz. Bunu hissedebiliriz. O titreşimleri, tartışan kişiler mi yaratmışlardır?

Hisler *havada hissedilebilirler*. Boşluk ne kadar yoğunsa, bunu hissetmek o kadar daha kolaydır. Bunun nedeni hissin - yani enerjinin- bir yerde yoğun olmasıdır. Bir yerde ne kadar az kişi varsa, enerjiyi o kadar *seyrekleştireceğinden*, enerji hafifleyecek ve tanımlaması kolaylaşacaktır.

Hepimiz etrafımızda akan enerji titreşimleri **yaratırız**. Dalgalanmalar üretiriz. Biz kendimiz *dalgalanmalarız*. Bizler sürekli değişen enerji alanlarının etrafımızda döndüğü değişimleriz. Bunun karşılığında dalgalanmalarımız enerji alanlarımıza bitişik başka dalgalanmalar veya "bozukluklar" yaratır ve bunlar da etrafında başka başka dalgalanmalar yaratır ve bu böyle devam eder... Enerji bozuklukları dışı doğru gitgide büyüyerek daha fazla alanı etkilerler ve başlangıç Kaynağından ışık yayarlar, fakat **Kaynak'tan** uzaklaştıkça gitgide etkilerini kaybederler.

Böylelikle her düşünce, bütün dünyayı -hatta bir noktaya kadar bütün evreni- etkiler. Ne kadar? Tam odaklanmanın nadirliği ve çoğu insanın yaydığı enerjinin sabit olmamasının etkisiyle, herhalde çok belirgin bir şekilde değil.

Ancak o enerjiye **yoğunlaşılır** ve tutarlı olunursa, eğer bir lazer ışınının ucu gibi olunursa ve sürekli netlik olursa, çevredeki enerji alanındaki hemen hemen her engel kesilerek, o alan bizim kişisel olarak seçtiğimiz şekilde yeniden yapılandırılabilir.

Birçok insanın, kişisel gerçekliklerini derinden ve dramatik olarak etkileyebilmeyi öğrendikleri **yol** budur. *Onlar seç-*

Tanrı Ne İster?

tikleri yaşamı yaşarlar. Ve çok fazla birey kolektif olarak aynı seçimi yaptığında, *kolektif bilincin birleşen enerjisi* her ortamda geniş gerçekliklere ânında ve algılanabilen bir etki sağlayabilir. Nihayetinde, bu dünya üzerindeki yaşamın kendisini etkileyebilir.

Yani buradaki sihir, odaklanma ve sürekliliktir, buradaki yakıt his; araç da düşüncedir. Nasıl odaklanırsınız? Sürekliliği nasıl koruruz? Burada bize kolay anlaşılan, kullanımı kolay bir mekanizma verilmiştir. Bu mekanizma Niyet'tir.

Yaratıcı enerjimizi her an niyetimizle etkiliyoruz. Bunu ister bilinçli, ister bilinçsiz yapalım, sürekli olarak yapıyoruz. Niyetimiz kendimize ne derece açıksa, o derece bilinçli yaratabiliyoruz. Kendi niyetimizin farkında bile olmadığımız (bilinçaltı bir tepki) bir gündemden ortaya çıkıyorsa, enerjimiz o derece saçılıyor ve hayatımızda istediğimiz belli sonuçları yaratmak çok zor oluyor.

Yaşam, onunla ilgili niyetleriniz doğrultusunda ilerler.

Bu daha önce defalarca söylendi. Şu anda sizi buna dikkat etmeye davet ediyorum. Niyetlerinize dikkat edin. Niyetlerinize açıklık kazandırmaya doğru ilk adımları atarken suçluluğu ve korkuyu serbest bırakın; çünkü suçluluk ve korku niyetlerinize gölge düşürebilir.

Tanrı'nın Ne İsteddiği, yaşam süreci ve tam yaratıcılık tartışmasında dikkatinizi çekecek bir şey var. Siz bütün bunların merkezindesiniz.

Tanrı anlayışınızda eksik olan sadece bir tek şey var.

Siz.

Eksik olan sizsiniz.

Fakat artık eksik değilsiniz.

Bir zamanlar kaybolmuştunuz, fakat şimdi bulundunuz. Kendinizi Tanrı'da buldunuz. Ve Tanrı'yı kendinizde buldunuz.

Tamı Tek Varlık'tır veya bir bakıma, Tanrı Tek'tir, *Varlık'tır*.

Tamı Varlığı ne demektir? Tanrı'nın "ne"liği Tanrı'nın Olmasıdır.

Bunu düşünün.

Bunları kalbinizin derinliklerinde tartın.

Şimdi kavrayışın sınırları genişliyor. Bir anda her şey açıkça kendini gösteriyor ki, Tanrı'nın VARLIK olması O'nun Olmasıdır. "Varlık" ve "olmak" eşittir. Tamı *varlıktır*, Tamı *olandır* ve Tamı *var olandır*. Bu bir döngü. Başı ve sonu yok. Bir başlangıç veya bir sonuç aramayın; çünkü Olmayan'ı boşuna aramış olursunuz. Sadece bir tane Olan vardır. Sadece Bir Tamı vardır. Bu hangi Tanrı'dır? Adonai mi? Allah mı? Elohim mi? God mı? Hari mi? Yehova mı? Krişna mı? Kral mı? Rama mı? Vişnu mu?

Tanrı Ne İster?

O Hepsidir,

Şimdi kelimeler şekillenmeye başlar. Kelimeler, en az güvenilen iletişim şeklidir. Daha fazla anlam arayışı sürdüğünde, kelimeler ortadan yok olarak görevlerini en iyi şekilde yerine getirmiş olurlar.

Tanrı'nın "ne"liği Tanrı'nın olmasıdır.

Tanrı varlıktır ama "ne"dir Tanrı?

Tamı ne olandır?

Tamı var olandır.

Tanrı var.

Tamı.

Tanrı Tanrı'dır. Ya da Tanrı'nın kendi kelimelerini kullanarak:

BEN BENİM.

Büyüdüğüm yıllarda bunu o kadar sık duymuştum ki.

Ben benim, dedi Kral.

Ne anlama geldiğini asla bilmezdim. Yıllar soma bir gün, usta hocalarımdan biriyle yolda yürüyordum. Bir binanın kenarında kirli, kötü kokan, sakallan bir karış uzamış, sakat elinde boş bir şarap şişesi tutan bir adam gördüm. Horluyordu. "İşte, Tanrı'nın merhameti için ben ilerliyorum," diye fısıldadım. Hocam bana baktı ve "Hayır. İşte, Tanrı'nın merhameti sayesinde sen ilerliyorsun," dedi.

Anlayamadım, hocam bana izah etti.

"Kendi dışında bir şey gördüğün her seferinde, kendini o şeyden ayırma, onunla birleş. Onunla bir ol. Ayrılık düşüncelerine müsaade etme. O adama bak ve 'İşte ben, sarhoş olarak,' de. Bir film yıldızına bak ve 'İşte ben, meşhur olarak,' de. Çimenlere bak ve 'İşte ben, çimen olarak,' de. Kendini her yerde görmeye devam et. Sadece bak ve 'Ben buyum,' de. Bu alıştırmayı her gün yap, üç ay içinde sana yaşam hakkında tamamen farklı bir görüş sağlayacaktır."

Ben de öyle yaptım. Bunu içimden söyleyerek dolaştım. Bir şeye bakıp kendi kendime, "Ben buyum," diyordum. Bir gün benimle beraber yürüyüş yapan birine neden her şeye bu

Tanrı Ne İster?

kadar derin baktığımı anlatıyordum. Görünüşe göre yüzümdeki ifade, bunu dışarıya yansıtıyordu. Bana, "Ne düşünüyorsun?" diye soruldu. Ben de, "Şey aslında, bu olduğumu düşünüyordum," diye cevapladım.

"Sen o musun? Sen neden bahsediyorsun?"

Ben de "Ben buyum ve buyum ve **buyum...**" diyerek etrafındaki şeyleri işaret etmeye başladım. Arkadaşım sözümü keserek, "Hayır, değilsin. Sen sensin," dedi. "Hayır, tam olarak değil. Sonsuz gerçeklikte değil. Hayal dünyamızda ben benim, ancak burada sonsuz gerçeklikte, bu '**benim**' ve aynı zamanda da ben oyum," diye cevapladım onu.

Arkadaşım bana sorgulayan gözlerle baktı.

"Evet, gerçekten, ben **oyum... oyum,**" dedim.

Soma sırtımda bir ürperti hissettim. Birden **Tanrı'nın** etrafta dolaştığım, nesnelere işaret ederek inanmayan dünyaya "Ben *benim.*" dediğini hayal ettim.

O anda özgürleştim.

Ve şimdi siz de özgürsünüz.

Kendiniz hakkındaki sınırlayıcı düşüncelerden özgürleştiniz. **Tanrı**'yla sizin ayrı olduğunuza dair hâlâ tatunduğunuz fikirlerden özgürleştiniz.

Dünyanın bütün ruhları özgürleştirilebilir. Yeni Ruhaniyet adına yapılan, nihayet insanlığı ayrılık, kırgınlık, şiddet ve korkutan **Tanrı'dan** özgürleştiren insan hakları hareketidir.

İnsanoğlu her zaman özgürdü. Sadece bunu bilmiyordu.

Ne siz, ne de atalarınız, ne de atalarınızın **ataları**, **Tanrı** konusunda asla **başarısız** olmadınız. Asla **Tanrı**'ya itaatsizlik etmediniz, çünkü Tann size hiçbir emir vermedi. Tann kimi komuta eder ki? Eğer komutları yerine getirilmezse, Tann kimi **cezalandırır**? Tann Sol Eline vurmak için Sağ Elini kullanır mı?

Dünyada gerçekten ortaya çıkan Yeni Ruhaniyet ve Birlik fikri tam **çekirdek**tedir. Bu gerçeklik İhtiyaç Duymama anla-

Neale Donald Walsch

yışını doğuruyor. Mükemmellik, hiçbir şey istemeden ve hiçbir şeye ihtiyaç duymadan Bütün ve Tamam olmak olarak görülüyor.

Bu Yeni Ruhaniyet, bir kez daha açıklık kazandırmak gerekirse, şu anda insanlığın dinlerinin hiçbirinin yerini almak istemiyor, ancak onları genişletmek istiyor, onların konumunu değiştirmek değil, onları tazelemek istiyor, onları reddetmeyi değil, daha geniş bir gerçeklik ve daha büyük bir ilişkiyle Yeni Milenyum için yeniden canlandırmak istiyor.

Yeni **Ruhaniyet'te** kutsallığa hünnetsizlik yoktur, inançlarda değişiklik, inançsızlık ve delalet de yoktur. Ancak **farklıdır**. Bugüne kadar dünyanın büyük dinlerinin öğrettiklerinden oldukça farklıdır. Belki de sadece bu sebeple de, insanlık için çok büyük değer taşıyabilir.

Sizi öldüren, Tamı ve Yaşam hakkındaki aynı eski hikâyelerdir. Aynı eski düşünceler, aynı eski kelimeler, aynı eski sözlerdir.

İşte üç kelimeyle Yeni Ruhaniyet:

Tanrı her şeydir.

Ne derin bir bildirim! Ne dikkat çekici bir anlayış! Yaşam değiştiren bir farkındalık!

Bu farkındalıktan kusursuz bir bilgi akar:

Tanrı hiçbir şey istemez.

Bir anda anlamaya başlarsınız. Birdenbire, görürsünüz. Önceden kördünüz, ama **şimdi** görüyorsunuz.

Biz insanların "Şeytan'ın tuzaklarından" kurtarılmamız gerekmez, bizim kendimizden kurtarılmaya ihtiyacımız vardır. Kendimizi tam burada dünyada, **Cehennem'e** mahkûm etmekle tehdit ediyoruz. Ancak dünyada **Cennet'i** yaratabiliriz, ancak şimdi çok akıllı bir seçim yapmamız gerekir.

Eski efsaneler, eski çağların hikâyeleri ve geçersiz ilahiyatlar ile yeni gerçekler, daha fazla bilgelik, daha geniş bir

Tanrı Ne İster?

Tanrı vizyonu ve "Bir" diye ifade edilen; yaşam zaferini, yaşamın *içinde* koruyan ve nihayetinde, Bütün İnsanlık İçin Yeni Bir Yaşam Şekli'nin olasılıklarını doğuran, birlik içinde bir Dünya arasında seçim yapmamız gerekecek.

Dünümüz ve Yarınımız arasında seçim yapmamız gerekecek.

İnsanlığa Yarın'ın Tanrısının muhteşem olasılıklarını keşfetmek ve bu yeni Tanrımın yaratabileceği dünya için bir davetiye verildi.

Bu; hiç de yeni bir Tamı değildir, tabii ki, sadece var olan Tanrı'nın, Bir olan Tanrı'nın, Var Olan Tek Şey'in yeni anlayışdır.

Bu yeni anlayış, daha önce yazılmış olan Bin Senelik Barış'ı harekete geçirebilir. Altın Çağ Zaferimin doğmasını sağlayabilir.

Bu kitabın içindekilere çok az sayıda insan inanabilecek.

En azından başlangıçta.

Burada söylenenlerin herkes tarafından "tabii ki" denerek kabul edileceği gün de gelecektir. O gün geldiğinde, bütün bunlar o kadar açık görünecektir ki. Bugün bile bazıları için nettir. Tam burada, şu anda bu mesaja inananlar **olacaktır**. Aralarından bazıları yerlerinde rahat duramayacaklardır. Duyduklarıyla ilgili bir şeyler yapmak isteyeceklerdir, çünkü bunun dünyadaki her şeyi değiştirebileceğini ânında fark edeceklerdir.

Bunlar; ıssız alanlara adım atanlar, kendilerini takip edecekler geride izler bırakanlar, sadece cesurların görebileceği rüyaları olanlar, korkusuz olanlardır.

Konumlan çok göz önünde olmayabilir, fakat kısa süre soma dünyayı gerçekten aydınlatan mumlar gibi görünecekler. Çok güçlü makamlarda olmayabilirler, fakat kısa süre soma bütün türün mirasına sahip çıkması ve nihayet kendi kaderini yaşaması için yetki sahibi olacaklar. Bu nedenle, dünyada yaşamı dikkat çekici boyutlarda değişime uğrayacaklar arasında bulunacaklar. Ve bu **onların** mirası olacaktır.

Siz bu az sayıdaki seçkinlerden biri olabilirsiniz. Eğer ruhunuz burada en basit haliyle açığa çıkanlmak istenen mesajla coşkuyla sığınorsa, artık sizin de onlardan biri olduğunuz **çarpıtılamaz**, yanlış anlaşılamaz ve inkâr edilemez.

Eğer onlardan biriyseniz, burada verilen mesajları kendi yaşamınızda uygulamaya başlayabilirsiniz. Ve bu şekilde

Tanrı Ne İster?

yaşayarak, sessizce, diğerlerini de deneyimleriniz hakkında bilgi sağlayan bu dramatik alternatif fikirleri dikkate almaya davet edeceksiniz, çünkü onlar, davranışlarınızı görmezden gelemeyecekler; ne bildiğinizi ve bu bilgiye nasıl ulaştığınızı merak edecekler.

Bu sizin için, benim Sessiz Davet diye adlandırdığımı yaymanız için en uygun zaman olacaktır. Davranışınız, yaşamınız, Sessiz Davetinizin ilk bölümüdür. Etrafınızdakiler kısa süre içinde düşüncelerinizin temsil ettiği muhteşem olasılıkları keşfetmek isteyecekler. Size yaşamın içinde bu kadar huzur, coşku ve sevgiyle, daimi olarak nasıl kalabildiğinizi sorduklarında, onlara anlatacaksınız. Sessizce, din değiştirmeye ikna etmek adına hiçbir girişimde bulunmadan, onlara sadece dünyadan, yaşamdan ve Tanrı'dan ne anladığınızı anlatacaksınız.

Bu fikirlerin dünyalarını baş aşağı edebileceğini bildiğiniz için bunu yapacaksınız çünkü şu anda, dünyanın biraz ters dönmesinin fayda sağlayacağını biliyorsunuz. Bunu yapacaksınız, çünkü sizin gibiler *yapmazsa*, hiç kimsenin yapmayacağını biliyorsunuz.

Burada sunulan mesajın, göz önündeki ve etkileyici konumlardaki birçok kişinin dikkatini çekeceği doğrudur. Bu mesajın hükümetlerde, iş dünyasında, medyada, eğlence dünyasında, sporda, akademik alanda ve dinde yüksek profil sahibi kişilere ulaşmaması son derece şaşırtıcı olur. Bunların arasından sadece bir avuç kadarının bu mesajla hemfikir olacağı da doğrudur. Ancak, neredeyse hiçbiri inkâr edemeyecektir.

Etkileyici ve güçlü konumlarda olan önemli kişiler çok fazla sayıda insanı tedirgin etmekten hoşlanmazlar. Bu önemli olmanın beraberinde getirdiği bir sorundur. Eğer "öneminizle" evliyseniz, genellikle "gücünüz"den boşanmışsınızdır. Bu yüzden önemli insanların, hemfikir oldukları halde, göreneklere uymayan fikirleri halk arasında harekete

Neale Donald Walsch

geçirmek için fazla **bir** şey yapmaları beklenemez. **Bazıları** yapar. Çoğu yapmaz.

Bozulma; vicdan bozulması, akıl bozulması ve irade bozulması gibi birçok şekilde olur. En büyük tahribatı yapan da bunların sonuncusudur.

Çoğu bozulma; dünyaya kişilerin yaptıklarıyla değil, **yapmadıklarıyla** gelir. Hiçbir şey yapmamak, her şeyi yapmaktır. Hiçbir şey söylememek, evet demektir.

Hayır demek, konuşulması gerekir demektir.

Önemli konulardaki insanların, insanlığın bugünkü Tanrı ve Yaşam anlayışına hayır demeleri zor olduğundan, yeni fikirleri daha geniş kitlelerin önemsemesi ve keşfetmesi için, yeni liderlerin bulunması gerekecektir.

Bu yem liderlerden biri olabilmek **için** gereken ilk nitelik, irade gücüdür. İnsanlık kolektif iradesini geri kazanmalıdır ve yeni liderler bu yolda yılmadan ve korkmadan yol görmelidir.

İşte siz burada devreye giriyorsunuz.

Lütfen şu anda, ruhunuzdan gelen çağrıya cevap olarak kendinize, bu şifa veren mesajı getirdiğiniz olasılığım dikkate alın. Bu yükselen bir çağrıdır. *Umursamaz* dünyada *bir fark yaratmak* için içinizin derinliklerinden gelen bir özlem duygusudur.

Bu umursamazlık yüzünden, dünyamız bizden **alınıyor**. Hayalini kurduğumuz yaşam, yavaş yavaş ümidimizi yitirdiğimiz bir kâbusa dönüşüyor ve şimdi uyanmazsak **dönüşme**-ye devam edecektir.

Birçoklarının umutlarında güneşin battığını görmüşüzdür. Ancak, Ernest Hemingway'in güzel sözlerle söylediği gibi, güneş yine doğar. Gelin şimdi gün doğarken uyumayalım. Bu insanlığın uyanma zamanıdır.

Tek tek ve birbirimizi uyandırarak, yeniden doğalım mı?

Tanrı Ne İster?

SONSÖZ

Bu pekâlâ okuduğunuz en önemli kitaplardan biri olabilir. Bu, kitapla hemfikir olsanız da, olmasanız da geçerlidir.

Eğer hemfikir değilseniz, eminim ki kendi bakış açınız hakkında daha net bir fikir **edinmişsinizdir** ve bu iyi bir şeydir. Eğer **hemfikirseniz**, yararlı olduğuna aynı derecede eminim.

Lütfen bu kitabın amacının, içeriğiyle hemfikir olmanızı sağlamak olmadığını, ancak çok daha öte bir amacı olduğunu belirtmemi izin verin: *Tanrı hakkında, Tanrı 'nın Ne Olduğu hakkında, Tanrı 'nın Ne İsteddiği hakkında bir tartışmayı tekrar başlatmak.* Eğer kitap, sadece bunu yapabilmişse bile, amacına ulaşmış sayılır.

Bu konuyu benimle keşfetme cesareti gösterdiğiniz için size teşekkür ederim. Tanrı hakkında her yeni ve farklı düşüncenin insanlar tarafından desteklenmediğini sizin gibi ben de biliyorum. Bu insanlar bu konuda her şeyi **bildiklerini söyleyenlerdir.** Size, *Tanrı 'nın Ne İsteddiği* hakkında yeni bir düşüncenin, *Tanrı 'nın İsteyeceği son şey* olacağını söyleyeceklerdir.

Yeni bir düşünceye yer yoktur. Bu kuraldır. Yeni bir düşünceye doğru yapılan her girişim şeytanidir. Yeni Düşünce Hareketi Şeytan'ın işi olarak kabul edilir. Bırakın burada bulunan yeni düşünceleri kucaklamayı, ciddi şekilde keşfe giriştiğinizde, sonsuz ruhunuzun kurtuluşunu riske attığınızı söyleyenler olacaktır.

Eğer insanlık, bilimde, teknolojiye veya tıpta ortaya çıkacak yeni görüşler konusunda da aynı tutumu izleseydi, son üç

Neale Donald Walsch

yüz yılda hemen hemen hiç gelişme kaydedilemezdi. Bu alanlarda bile yem görüşlerin kabul edilmesinin zaman aldığı bir gerçektir, fakat en azından buna izin verilir. En azından görüş sunulabilir ve somasında da tartışılabilir.

İlahiyatta durum böyle değildir. Belli bir kültür tarafından geniş kitlelerce kabul edilmemiş Tamı ve yaşam hakkında ciddi tartışmalar yapma olasılığı, sadece yüreklendirilmemekle kalmaz, bazı yerlerde inanca karşı saldırı olarak nitelendirilir ve kurallara uygun olarak cezalandırılır.

Hayal ürünü bir çalışmada bile, Her Şeye Kadir Olan hakkında farklı düşünceler **keşfedilemez**. Salman Rüştü'yü hatırlıyor musunuz?

ABD'de işler biraz daha çarpıcı. Tanrı hakkında yeni fikirler, şaşırtıcı derecede, sadece yok sayılıyorlar. Ben *New York Times* 'ın en çok satanlar listesine giren, Tanrı hakkında 5 adet kitap yazdım, *Times* bir tekini bile incelememi.

En kutsal inançları söz konusu olduğunda cemaatimiz, doktrini ihlal eden hiçbir yeni görüşe tahammül etmeyecek, hatta sorgulamayacaktır bile. Yani biz birinci asrın ahlak, etik ve ruhani araçlarıyla yirmi birinci asrın gerçekliğini yapılandırmaya çalışıyoruz. Bu, bir cerrahın günümüzün modern ameliyathanesine çok sivri bir taşla girmesine benzer.

Yarınlarımızı bu kadar ilkel araçlarla inşa etmek gerekmiyor. Tamı hakkındaki yeni fikirlerin ve yeni düşüncelerin üzerlerindeki yasakları kaldırabiliriz ve kaldırmalıyız. Tamı ve *Tanrı'nın Ne İsteddiği* hakkında yeni bir tartışma başlamalıdır.

"İçinde yaşadığımız çağ ontolojik bozulmanın titremesidir," der Jean Houston, sıra dışı kitabı *Life Force*'da. "Her şey değişiyor, ahlaki emirler, yapılar, standartlar, hükümetler, dinler, ekonomi; fikir birliğine varılmış gerçeklik yıkılıyor, yaşamın arkasındaki doku ve gerçekliğimizi düzenlediğimiz süreç, kim olduğumuz, neden ve nerede olduğumuz düşüncesi değişiyor."

Tanrı Ne İster?

"Varlığı sayesinde kendimizi anladığımız dünyamız - insanlık, Tanrı, gerçek ve ahlaki ve metafizik düzenle ilgili belli öncüllerle, binlerce yıl önce temel buyruklarla başlayan bir dünya; varoluşçu yaşanılanınız bakımından ise bilim devrimiy- le üç yüzyıl önce başladı- artık işlevini yerine getiremeyen bir dünyadır. Kontratı sona ermiş, misalleri kemiren ve bizi ortalama- malarla tatmin etmeyen, kendimizi ayarlayacağımız referans noktalan bulunmayan bir dünyadır. Uçurumun devamından çıkıp koşmaya devam eden, başının belada olduğunu fark edip 'Aman!' demeden önce Cehennem'in üzerinde yürüyen çizgi film kahramanı bir kediteden farklı değiliz."

"Bir asrın sonu ile o sonu keşfetmek arasında bir gecikme söz konusudur. Biz gecikmenin çocuklarıyız, ara dönem insanlarıyız --yaşamak için daha hoş bir zaman dilimi yoktur çünkü gelecek, ara zamanda açılacaktır- yeni çağın tohumları atılıyor, yeni efsaneler görünmeye başlıyor..."

Bu sürece yardımcı olabilirsiniz. Çoğunuzun bunu istediğini biliyorum. İlk kitabımın yayınlanmasından somaki yıllarda çok sorulan bir başka som vardı. Kitabın özgürleştiren taze mesajından derinden etkilenen binlerce kişi bana yazarak, "Kitaptaki mesaja yardım etmek ve mesajı daha ileriye götürmek, bu fikirleri paylaşmak ve yaymak için ne yapabilirim? Eğer Tanrı'nın koşulsuz sevgisinin harika mesajları başkalarını, beni etkilediği şekilde etkileyebilirse, dünyayı değiştirebileceklerini biliyorum. En azından, insanların bu konuda konuşmalarını nasıl sağlayabilirim?" diye sormuştu.

İnsanların bu konuda konuştuklarını bilmek sizi memnun edecektir. Elinizde tuttuğunuz kitap dünyanın her yerinde okunacaktır. İşte burada bir sıçrayış yaptık. Yapılacak çok şey var, ama en başından başlıyoruz. Burada muhteşem bir fırsatımız var. İnsanlığın muhteşem bir fırsatı var. Şimdi elimizde, Yeni Ruhaniyet'in dünyada ortaya çıkma olasılığına, alan yaratma fırsatımız var. Geleneksel inançlanımızı hiçbir şekilde engellemeyecek, yıkmayacak bir ruhaniyet

Neale Donald Walsch

çeşidi bu. Ancak geleneksel inançlarımızı yenileyecek, tazeleyecek, canlandıracak, genişletecek ve kendi Tanrı anlayışlarından dolayı hiç kimsenin yanlış olmadığı, Mükemmelliğin birleşmiş şekliyle sonunda, yaşamlarımıza kişisel deneyim sağlayacak ve Tanrı'nın adıyla kınanmayacak ve ikilem yaratmayacak, çiçek açacak bir **ruhaniyet**.

Bu dinden çok fazla şey talep etmek midir?

Öyle midir?

Hiç sanmam. Fakat şifa verecek böyle bir ruhaniyet, sizin katılımınız olmaksızın gerçekleşemez. Çünkü siz, bu mesajın yaratıcıları ve taşıyıcıları **olmalısınız**. Bu görev sizin için çok mu büyük? Hayır. Yapabileceğiniz çok şey var, ilk önce evinizde, çocuklarınıza öğrettiklerinizde, ailelerinizle etkileşiminizde. Soma da her gün dokunduğunuz yaşamlarda. **İşyerinde**. Mağazada. Bankada. Alışveriş merkezinde. İnternette. Enerjinizi, değişim enerjinizi bu yerlere götürün. Size dokunanla siz de, bu yerlerdeki insanlara dokunun. **Tanrı'nın** gerçek sevgisinin mucizesi ve coşkusu, Tann'nın rahatlatan, güç veren ve yetki veren varlığının kesin kabulü. *Dünyada görmek istediğiniz değişikliğin kendisi olun.*

Gandi'nin sıra dışı sözleri ne kadar **tekrarlansa** azdır. Bu "değişimin kendisi olma" işi, tahmin ettiğinizden daha kolaydır ve hayal edebileceğinizden daha etkilidir. Her şeyi değiştirebilir. Sizin için. Etrafınızdakiler için. Onların etrafındakiler için. Onların ve onların etrafındakiler için...

Gerçekten.

Gerçekten.

Buna inanın.

Şimdi size bu görevi üstlenirken yalnız olmadığınızı bildirmek istiyorum. Bu muhteşem bir haberdır ve umarım bütün bu söylenenlerden aldığınız da budur. Yüzlercesi, binlercesi -hatta, milyonlarcası- şimdi sizin gibi düşünüyor. Ben ne yapabilirim? Dünyamızı iyileştirmek, daha iyi bir yer haline getirmek, bu çılgınlığa bir son vennek için, ben ne **yapa-**

Tanrı Ne İster?

bilirim? Hepimizin inançlarımızı tekrar gözden geçirmesini sağlayabilmek için ve kişisel yıkımımızla sonuçlanan bu inançları değiştirmek için ne yapabilirim? Ve gördüğünüz gibi dostlarınız var. Refakatçileriniz var. Aynen John **Kennedy'nin** söylediği gibidir: "Bölünmüş olarak yapabileceklerimiz azdır. Birlikte ise, yapamayacaklarımız azdır."

O halde, haydi beraber çalışalım!

Yapabileceğimiz şeylerden bir tanesi *başkalarının* yaptıklarına destek olmaktır. **İnternetle** ve postayla elde etmeniz mümkün olan ve binlerce kişi tarafından okunan *Changing Beliefs: The Newsletter of the New Spirituality* 'yi (Değişen İnançlar: Yeni Ruhaniyet **Gazetesi**'ni) yaratma sebebim budur. Burada, koşulsuz Tamı sevgisinin yaşamlarına dokunduğu insanların ilham veren **hikâyeleriyle**, Yeni Ruhaniyet ilkelerinin gündelik hayata nasıl uyarlanacağına dair makaleler ve sizi, Tamı ve Yaşam hakkındaki yeni düşünceleri kültürün içine yerleştirmeye çalışan dünyanın birçok yerindeki insanlarla bir araya getirecek bilgiler yer alıyor.

Bu muhteşem gazeteyi newsletter@cwg.org'a kayıt yaptırarak temin edebilirsiniz. Bu bağlantıda, hızlı ve kolay bir kayıt sayfası açılarak, ruhunuza hitap edecek aylık bir elektronik posta hediyesine ulaşma fırsatı sunulacaktır. (Eğer bilgisayar kullanmıyorsanız, aşağıda belirtilen adrese yazarak, aylık gazeteyi posta yoluyla da temin edebilirsiniz.)

Daha geniş bir anlayışınızla ilerlemeniz ve burada bulunan mesajları gerçek dünyaya uyarlamanızın bir diğer yolu da kişisel ve ruhsal gelişime odaklanan, Kendinizi Yeniden Yaratın seminerlerimize katılmaktır.

Bu seminerlerde kitapta daha önce bahsedilen, kişilerin "hikâyelerini" bırakma fırsatı veren ve yaşamlarının önemli anlarında, tepkiden yaratmaya geçmelerim sağlayan, "Şimdi Ne Olacak?" süreci de anlatılır. Program hakkında daha fazla bilgi edinmek için www.nealedonaldwalsch.com'a girin. Burada, yeni "CwG Blog (Günlüğümüzü)"u da görebilirsiniz.

Neale Donald Walsch

Nihayet, Yeni Ruhaniyet konuşmalarında, sınıflarda, seminerlerde ve çalışmalarda, etkili ve güvenilir bir temsilci olmanızı destekleyen veya başkalarının gerçek yollarını ve en yüksek potansiyellerini bulmalarına yardım ederek Yeni Ruhaniyet Yaşam Koçu ve Çiftlere Danışman olmanızı sağlayan Yaşam Eğitimi Programı'na (Life Education Program) kayıt yaptırmak isteyebilirsiniz.

Bütün bu faaliyetlerde insanlara kendilerini geri veriyor olacaksınız.

Daha büyük bir ruhani anlayışla insanlığı yeniden yaratmayı arayan, içinde benim de bulunduğum bu kurum kâr amacı gütmeyen bir misyon üstlenmiştir. Bu kurum LEP'ye, aylık gazeteye ve insanlara kendileri hakkında en büyük vizyonlarının en büyük versiyonunu yeniden yaratma imkânı ve daveti sunan daha birçok program ve faaliyete destek sağlar.

Kurumumuzda, sayılan yarım düzineyi geçmeyen düşük maaşla çalışan eleman ve onlara destek olan bir avuç kararlı gönüllüden oluşan bir ekip vardır. Hepsi birlikte, elinizde tuttuğunuz bu kitabın içindeki mesajları ve aynı zamanda "Tanrı'yla Sohbet" adındaki dünyanın birçok ülkesinde yayınlanan seri kitaplarımda verilen mesajları duyurabilmek için çalışmaktadırlar.

Bu, gezegenimize muhteşem bir şifa getirebileceğine inandığımız bir mesajdır.

Bizimle temasa geçecek kadar etkilendiğinizi umuyoruz.

Conversations with God Foundation

PMB # 1150

1257 Siskiyou Blvd.

Ashland, Oregon 97520

Tel: 541.482.8806

Website: www.cwg.org

E-mail: info@cwg.org

Tanrı Ne İster?

Aynı zamanda kardeş kurumlunuzla da bağlantıya geçmek isteyebilirsiniz; bizim demegin kurduğu İnsanlık Ekibi (Humanity's Team) www.HumanitysTeam.com Yeni Ruhaniyet gruplarını yerleştirmek için, dünya genelindeki şehir, kasaba ve köylerde başka eğitim programları ve faaliyetler üzerinde bizimle yardımlaşarak çalışmaktadır. *Bunlar, bu gayretin dünya üzerinde ifadesidir.*

Part of The Change: Your Role as a Spiritual Helper (Değişimin Parçası: Ruhani Yardımcı olarak Rolünüz) adındaki kitaptan da bir tane edinmek isteyebilirsiniz. Kitap bir sesleniş gibi, ancak sizin ve yakınlarınızın yaşantılarına değişim getirebilecek, hemen uygulamaya geçirebileceğiniz 10 basit basamağı anlatan, hedefine ulaşan bir elkitabıdır. Eğer isterseniz ben size ücretsiz olarak elektronik bir kopya yollarım. Sadece www.nealedonaldwalsch.com'a girin ve istek formunu doldurun.

Nihayet, üzerlerinde "Ben Değişimin Bir Parçasıyım" yazan mesajlı bilezik çılgınlığına katılıp kendinize ve çevrenize bilezik alabilirsiniz, böylece diğerleri de sizin dünya çapında bir gayrete dahil olduğunuzu bileceklerdir. Bunun için sadece www.partofthechange.com internet adresine girmeniz yeterlidir.

23 Haziran 2004'te en ilginç basın açıklaması yapıldı. Hanis Etkileşim tarafından bir ay öncesinde yürütölen bilimsel anket sonuçlarına göre, yetişkin Amerikalıların yüzde altmış dokuzunun çeşitli dinlerin küresel barışı elde etmede en büyük engel olduğuna inandıkları tespit edilmiştir.

İşte bu, her şeyden fazla gerçeğı yansıtıyor. *The New Revelations (Yeni Açıklamalar)* ve *Tomorrow's God (Yarının Tanrısı)* adlı kitaplarımda, vurgulayarak dikkat çektiğim noktada da buydu. Bu kitaptaki fikirleri daha derin biçimde anlamaları için tüm okurlarımı bu iki kitabı daha yakından incelemeye davet ediyorum.

Hanis anketi harika bir haberi müjdeliyor, çünkü artık birçok kişinin bugünün dünyasında en büyük sorunun gerçek

Neale Donald Walsch

yapısını anlamaya ve idrak etmeye başladığını gösteriyor. Bu sorunu çözmenin birçok yolu vardır ve bir yazar, konuşmacı ve ilahiyat profesörü olan Dr. Bruce Chilton en dramatik yaklaşımlarından birinin, rahip sınıfının –Tanrı’nın Sözü’nü dünyaya taşıyanların– ilahiyata verdikleri desteği daha derinden keşfetmek için çaba sarfetmeleri olacağına inanır.

2004 yılının sonbaharında, New York Eyaletinde Bard Kolej i’ndeki ofisinde Dr. Chilton’ı ziyaret ettiğimde bana, "Rahip sınıfıyla din bilginlerini karşılaştırırken entelektüel altyapılarının ne kadar dar olduğunu görmek beni oldukça endişelendirdi. Bence, bunu değiştirmek için kararlılıkla hareket etmeliyiz," demişti.

Ona kesinlikle katılıyorum. Dr. Chilton bana, bugünün ilahiyat öğrencilerinin etüdünü yaptıkları konu hakkında gerçekten araştırmalarını, karşılaştırmalarını veya derinden keşfetmelerini sağlayacak sorular dahi sormadıkları için özellikle daha da üzgün olduğunu söylemişti. Sanki neredeyse her seviyedeki doktrine meydan okumaya isteksizler, bu tarz meydan okumaların çok sert olacağını ve ilahiyat okullarında bile kimsenin ilgilenmeyeceğini düşünüyorlar.

Bu incelemelerine yanıt olarak, Dr. Chilton Bard da İleri İlahiyat Enstitüsü kurmuştur.

Bana, "Yerel rahip sınıfı benden konuşma yapmamı istediğinde Enstitü çalışmaya başladı," demişti. Bu 1988’deydi ve şimdi hevesli ve iyi eğitimli dostlar, ruhani farkındalığa ulaşmış, dini bakış açılarından farklı olan bir görüşü takdir eden veya etmeyen üyeleri vardır.

1996’dan beri Enstitü, tarihsel içerik ile karşılaştırmalı ilahiyat konularına yönelen çalışmalarla bir seri konferansa sponsorluk yapmış, konferanslarda elde edilen çalışmaları yayınlamış ve uluslararası saygınlık kazanmıştır.

Ancak benim bakış açım göre, en heyecan verici girişim Dr. Chilton’un bir somaki hedefidir; rahip sınıfının güncel

Tanrı Ne İster?

üyelerine ileri derecede karşılaştırmalı ilahiyat programı eklemek.

Bu yazının geçerliliği için New York Eyaleti'nin iznine sunulmaya neredeyse hazır olan program, rahip sınıfının ve ilahiyat bilginlerinin **ufuklarını** genişletmek için tasarlanmıştır. Dr. Chilton, **kaydın** seçmelere göre yapılacağı ve küresel dinlerin gizemli gelenekleri konusunda hassas olunacağını açıkladı. "Her gün karşılaştığımız kötü huylu din **tacirliğinin** karşısında, **Amerika'nın** ve dünyanın dini mizacım değiştirmek için, rahip sınıfının ufkunu genişletmekten daha fazla ve daha hızlı etki edebilecek başka hiçbir değişim düşünemiyorum."

Bruce Chilton'un tam hedefe isabet ettiğim düşünüyorum. Hem çok cesaret isteyen, hem de sıra dışı anlamlı bir şey yaptığını gözlemliyorum. Kurduğu enstitünün çalışmaları ve gelecekte gerçekleştirebilecekleri düşüncesi beni heyecanlandırıyor.

Eğer İleri İlahiyat Enstitüsü'nün çalışmalarıyla ilgili burada okuduklarınız size hitap ediyorsa, desteğinizle o çalışmaların bir parçası olacağınızı umuyorum. Maddi katkılarınızı (vergidен muafıtır) aşağıdaki adrese yollayabilirsiniz.

The Institute of Advanced Theology at Bard College
P.O.Box 5000
Annandale-on-Hudson, NY 12504-5000

Enstitünün internet adresi: www.bard.edu/iat
Elektronik posta adresi : iat@bard.edu
Telefon numarası: 845 758 7279.

Bugün dünya barışının önünde duran en büyük engel, dindir. Bu konuda hata **yapmayalım**. Konuyu saptırmayalım. Yüzde altmış dokuz Amerikalının Harris anketinde yaptığını yapalım. Aynen olanı söyleyelim. Bu konu o kadar telaffuz

Neale Donald Walsch

edilmiştir ki, *New York Times* köşe yazarı Nicholas Kristof 17 Temmuz 2004'te bu konuda şöyle yazmıştır:

"Eğer son çıkan Evangelist macera serisi *Geride Kalanlar'a* (*Left Behind*) inanacak olursak, İsa dünyaya geri gelecek, Hristiyan olmayanları soluna toplayacak ve hepsini sonuza dek yanan ateşe atacaktır.

"İsa sadece bir elini birkaç santim kaldırmış ve dünyada hepsim içine alıp yutacak kadar büyük bir yank açılmış ve genişlemiştir. Hepsi çılgınlık atarak içine düşmüş, ancak kısa süre soma feryatları bitmiş ve büyük bir sessizlik içinde, yarık tekrar kapanmıştır.

"Bunlar dünyada 60 milyondan fazla satan, Amerika'da yetişkinler için en çok satanlar listesindeki kitaplardandır. İsa'nın dünyaya dönüşü ve Hristiyan olmayan herkesi gezegenden süpürdüğünü anlatan sonuncu kitabın adı *Glorious Appearing*'di (*Parlak Zuhur*). Etik temizliğin dindarlık mertebesinde kutlandığını görmek endişe vericidir.

"Eğer bir Müslüman, *Glorious Appearing*'in İslami versiyonunu yazacak olsa, Tamı tarafından Müslüman olmayan milyonların katledileceğini sevinçle anlatsa ve bu Suudi Arabistan'da yayınlasa, o zaman demek istediğim daha iyi anlaşılırdı. Aşın tutucu İslami kesimin içinde bannırdığı hoşgörüsüzlüğü anlatan broşürleri oldukça kolay görebildik. Artık gözümüzün önündeki perdeyi kaldırmanın zamanıdır."

Daha soma Bay Kristof aynı köşede yazısına şöyle devam eder: "Tıpkı İslami broşürler Suudi Arabistan'da olduğu gibi, bu gerçek dünyada önemsenir. Her türlü aşırı tutucu eğilim, dindarlarla kendi aralarında -kâfir olanlar cehenneme gider-katı ahlaki bölünmeler yaratır."

Soma sanki benim hislerime tercüman olurmuş gibi, *Times*'inköşe yazarı, "Yazmam için ayrılan bu köşede hiç kimsenin dini inançlarıyla dalga geçmek istemiyorum ve milyonlarca Amerikalının *Glorious Appearing*'de Tanrı'nın Arzusunun anlatıldığını düşünmelerini istemiyorum. Ancak

Tanrı Ne İster?

dine, gerek bu ülkede, gerekse Suudi Arabistan'da bir tabu olarak bakılmasının yanlış olduğunu **düşünüyorum,**" der.

Nihayet, Bay **Kristof** gazetesindeki görüşünü iğneleyici bir soru sormak için kullanır: "Eğer dini inanca bağlıysa, hoşgörüsüzlüğü görmezden gelmeli miyiz?

"Birçok Amerikalı Hristiyan, bir zamanlar İncil'in Afrikalı Amerikalıların, Nuh'un oğlu **Ham'dan** gelen lanetlenmişlerin soyundan geldiğini ve esaretlerinin Tanrı tarafından verildiğini **sanırdı**. On dokuzuncu yüzyılda **milyonlarca** Amerikalı, İncil'deki esir yorumunu **Tanrı'nın** sözü olarak içtenlikle kabul etmişti -ancak bazı kişilerin açıklamaları dini inançlarını itiraf etmek olarak algılanabileceği İçin böyle saçma bir ırkçılıktan bahsetmek yanlış olacaktır.

"İnsanların ırkçı bir tanrıya veya İncil'e inanmayan milyonları cehenneme yollayan bir tanrıya inanmaya hakları **vardır**. Bunu söyleyen kitapları yasaklamamız gerektiğim düşünmüyorum. Fakat en çok satan kitaplarımız inançsız kişilere karşı şiddet ve hoşgörüsüzlük içeriyorsa, **utanmalıyız**.

"Amerika bunu temsil etmez, **Tanrı'nın** da bunu temsil ettiğinden şüphe duyarım."

Eminim ki etmiyordur. Biz gerçek yaşam olarak adlandırılan, buradayız, **şimdiki zaman** çıkmazımızın yapısıdır. Şimdi sorulacak asıl soru, "**Sorun Nedir?** " değil, ancak "**Bu Konuda Ne Yapacağız?** " olabilir.

Her ne yapmayı seçersek seçelim, bunu **yalnız** yapamayız. Fark yaratmak için bir kişiden fazlası -hatta birkaç kişiden fazlası- gerekecektir. Böylece ben de bir yiğitlik gemisine biniyorum, bazıları yürekli, bazıları araştırmacı olduğumu söyleyeceklerdir...

Tanrı ile Sohbet (Ötesi Yayıncılık) kitaplarımın dünyada milyonları etkilediğini, sayısız yaşamı iyileştirdiğini biliyorum. Eğer o okurların sadece bir kısmını bulabilirsek ve **şim-**

Neale Donald Walsch

di Yeni **Ruhaniyet**'in yaratılmasında birlikte çalışmaya **çağ**-
rır sak, nihayet **dünyamızı** yerinden oynatacak sınırsız bir
insan enerjisi kaynağı ve durdurulamaz bir gücü harekete
geçirebiliriz. Eğer burada okuduklarınızla etkileşim içindey-
seniz veya *Tanrı 'yla Sohbet* kitapları sizi olumlu yönde etki-
lemişse, lütfen küresel topluluğumuza katılın. **E-maillerinizi**
readers@nealedonaldwalsch.com adresine yollayın.

Bana ilham verin!

Neale Donald Walsch

Ocak, 2005

Ashland, Oregon

Not: Tabii ki bu Yeni Ruhani mesajı hayata geçirmenin en
hızlı yolu, bu kitabı elden ele geçirmektir. Birçok kişinin
eline geçeceğini umut ediyorum.

Tanrı Ne İster?

Var olan gerçeklikle savaşıarak asla bir şeyleri
değiştiremezsiniz. Bir şeyi değiştirmek için
var olan modeli eski kılan, yeni
bir model inşa edin.
-R. Buckminster Fuller

Neale Donald WALSCH

On beş kitabın yazarı ve
dünyada yeni bir ruhani
anlayışın ortaya çıkması
için gayret gösteren
Humanity's Team'in
yaratıcısıdır. Ashland,
Oregon'da yaşamaktadır.

Yazarın tüm dünyadaki
çalışmalarıyla ilgili daha
fazla bilgi edinmek için:
www.nealedonaldwalsch.com.